

การศึกษาทักษะทางดนตรีของผู้มีความบกพร่องทางการมองเห็นโดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ดนตรี
สากล

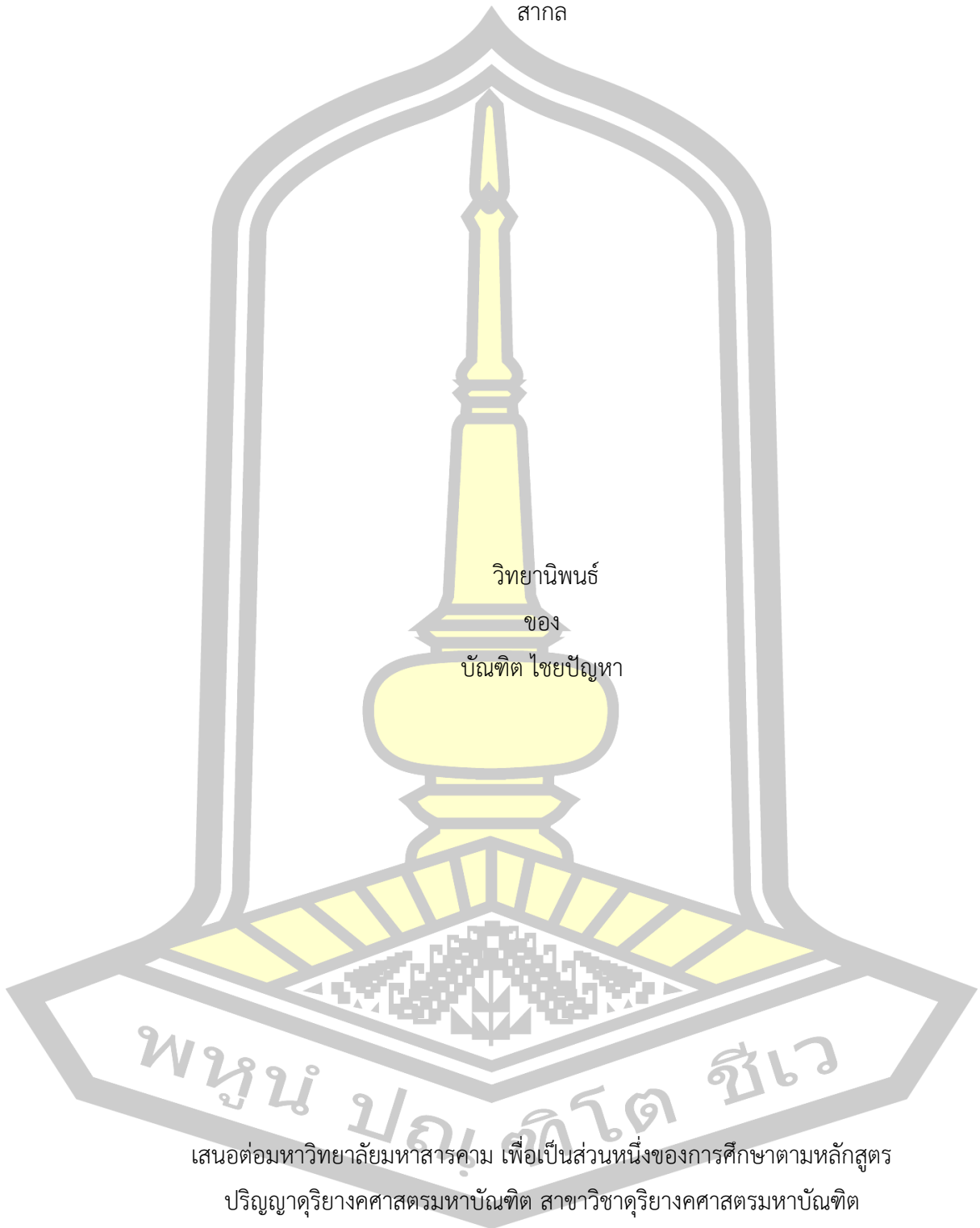
วิทยานิพนธ์
ของ
บัณฑิต ไชยปัญญา

เสนอต่อมหาวิทยาลัยมหาสารคาม เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาตรีวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาดุริยางคศาสตรมหาบัณฑิต
มิถุนายน 2564

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

การศึกษาทักษะทางดนตรีของผู้มีความบกพร่องทางการมองเห็นโดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ดนตรี

สากล

วิทยานิพนธ์

ของ

บัณฑิต ไชยปัญญา

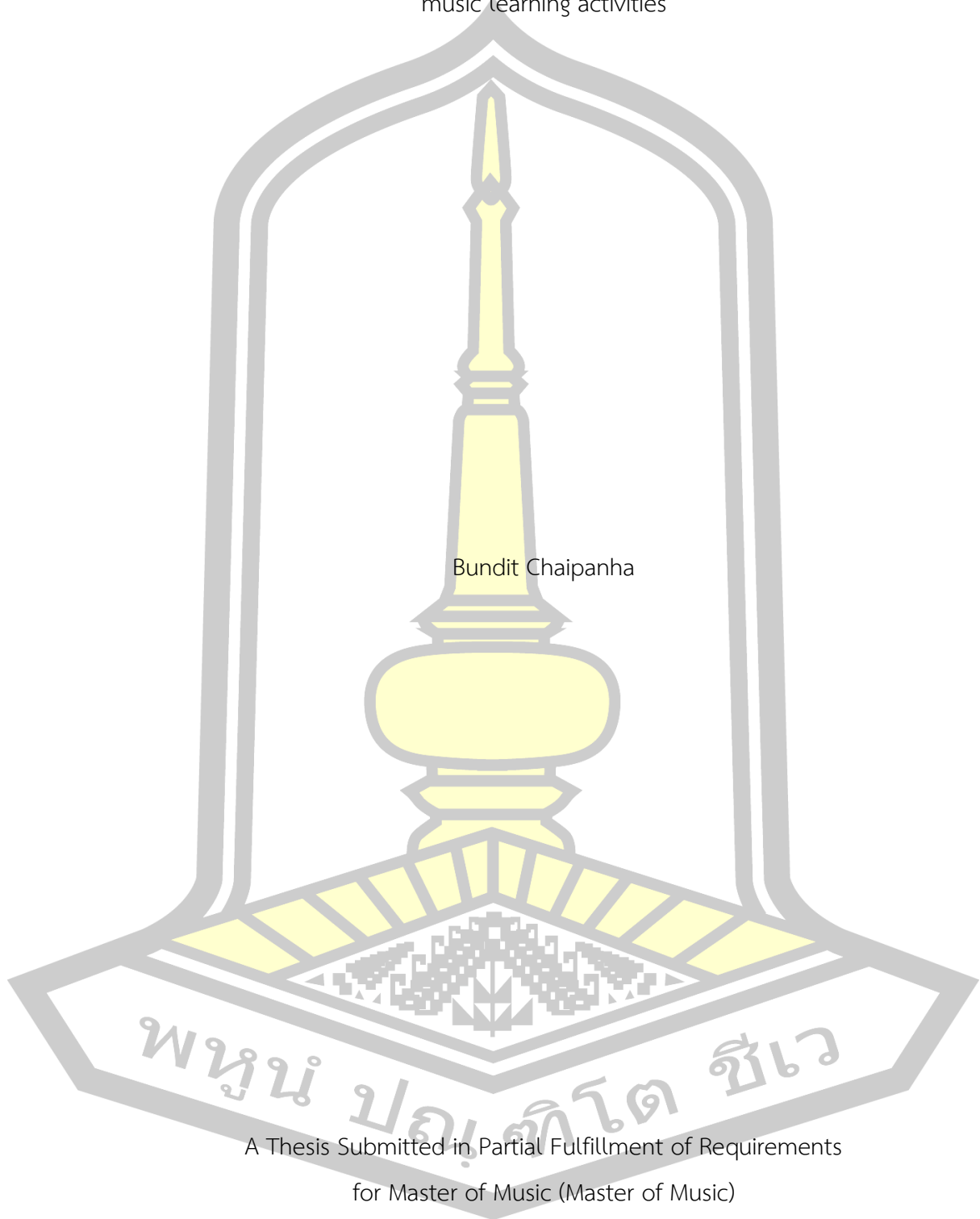
เสนอต่อมหาวิทยาลัยมหาสารคาม เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาตรีศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต

มิถุนายน 2564

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

The study of musical skills of visually impaired people using a set of international
music learning activities

Bundit Chaipanha

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of Requirements
for Master of Music (Master of Music)

June 2021

Copyright of Mahasarakham University

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ได้พิจารณาวิทยานิพนธ์ของนายบัณฑิต ไชยปัญญา
แล้วเห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาตรีวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาดุริยางคศาสตรมหาบัณฑิต ของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

ประธานกรรมการ

(ผศ. ดร. คมกริช การินทร์)

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

(ผศ. ดร. สยาม จวงประโคน)

กรรมการ

(รศ. ดร. ประสาท เนืองเฉลิม)

กรรมการ

(ดร. ธนกร เฟ่งศรี)

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก

(ผศ. ดร. พิทยวัฒน์ พันธะศรี)

มหาวิทยาลัยขอนแก่นให้รับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาตรีวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาดุริยางคศาสตรมหาบัณฑิต ของมหาวิทยาลัย
มหาสารคาม

(ผศ. ดร. คมกริช การินทร์)

คณบดีวิทยาลัยดุริยางคศิลป์

(รศ. ดร. กริสน์ ชัยมูล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ชื่อเรื่อง	การศึกษาทักษะทางดนตรีของผู้มีความบกพร่องทางการมองเห็นโดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ดนตรีสากล		
ผู้วิจัย	บัณฑิต ไชยปัญญา		
อาจารย์ที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สยาม จวงประโคน		
ปริญญา	ดุริยางคศาสตรมหาบัณฑิต	สาขาวิชา	ดุริยางคศาสตรมหาบัณฑิต
มหาวิทยาลัย	มหาวิทยาลัยมหาสารคาม	ปีที่พิมพ์	2564

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาทักษะทางดนตรีของผู้มีความบกพร่องทางการมองเห็นโดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ดนตรีสากล กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการทดลองในครั้งนี้เป็นนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการมองเห็นในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 วิทยาลัยนาฏศิลปร้อยเอ็ด สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ กระทรวงวัฒนธรรม อำเภอ เมือง จังหวัดร้อยเอ็ด จำนวน 3 คน โดยการเลือกแบบเจาะจง(Purposive Sampling) ใช้เวลาทดลองทั้งสิ้น 10 ชั่วโมง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ดนตรีสากลสำหรับผู้บกพร่องทางการมองเห็น เรื่อง อัตราจังหวะ แผนการจัดการเรียนการสอน เรื่องอัตราจังหวะ จำนวน 4 แผน และ แบบวัดทักษะการเรียนรู้หลังชุดกิจกรรม จำนวน 4 ชุด สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ ค่าเฉลี่ย ร้อยละ ใช้ในการวิเคราะห์เปรียบเทียบทักษะความสามารถในการเรียนรู้ดนตรีสากลของผู้บกพร่องทางการมองเห็น ด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ดนตรีสากล เรื่อง อัตราจังหวะ ผลการวิจัยปรากฏดังนี้ คะแนนการทดสอบทักษะของนักเรียนผู้ที่มีความบกพร่องทางการมองเห็นก่อนใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ดนตรีสากล คิดเป็นร้อยละ 45.25 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ที่ต่ำกว่ามาตรฐาน และผลคะแนนหลังจากที่ใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ดนตรีสากลแล้ว คิดเป็นร้อยละ 80.17 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ที่ดี ดังนั้นผลการวิจัยจึงสรุปได้ว่าเมื่อนักเรียนผู้บกพร่องทางการมองเห็นได้ใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ดนตรีสากลชุดนี้แล้วทำให้มีทักษะทางดนตรีสากลเพิ่มมากขึ้น

คำสำคัญ : ทักษะทางดนตรี, ผู้บกพร่องทางการมองเห็น

TITLE	The study of musical skills of visually impaired people using a set of international music learning activities		
AUTHOR	Bundit Chaipanha		
ADVISORS	Assistant Professor Sayam Chuangprakhon , Ph.D.		
DEGREE	Master of Music	MAJOR	Master of Music
UNIVERSITY	Maharakham University	YEAR	2021

ABSTRACT

The purpose of this research is to study the musical skills of the visually impaired by using a set of universal music learning activities. The target group used in this experiment is 3 high school visually impaired students of ROJET Collage of Dramatic Art, Bunditpatanasilpa Institute. The experiment took a total of 10 hours by using Purposive Sampling Theory. The research's instruments include a set of universal music learning activities about beat rate, teaching management plan regarding the tempo rate of 4 plans and 4 sets of learning skills test after In the analysis of the data, the percentage mean was used in a comparative analysis of the visual impairment's ability to learn universal music. With a series of international music learning activities on rhythm rate, the results of the research were as follows. A skill test score of a visually impaired student prior to using the Universal Music Learning Activity Series. Representing 45.25 percent, which is in sub-standard criteria And scores after using the International Music Learning Activity Series Accounted for 80.17 percent, which is in good condition Therefore, the research results can be concluded that when visually impaired students use this set of universal music learning activities, they gain more universal music skills.

Keyword : Musical skills, Visually impaired

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จสมบูรณ์ได้ด้วยความกรุณาและความช่วยเหลืออย่างสูงยิ่งจาก ผศ. ดร. สยาม จวงประโคน ผศ.ดร. คมกริช การินทร์ กรรมการสอบวิทยานิพนธ์ รศ.ดร. ประสาท เนื่อง เฉลิมประธานกรรมการสอบ และผศ.ดร. พิทยวัฒน์ พันธะศรี กรรมการสอบ ขอขอบพระคุณ ผศ.ดร. สยาม จวงประโคน ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ที่ช่วยให้ความอนุเคราะห์และให้คำปรึกษาชี้แนะแนวทางในการวิเคราะห์ และตรวจเครื่องมือแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ จนทำให้วิจัยมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ขอขอบพระคุณคุณครู อภิรักษ์ ภูสง่า ผู้คอยช่วยเหลือให้คำปรึกษาการลงระบบ ITHESIS ตลอดจนเสร็จงานในครั้งนี้ ขอขอบพระคุณ คณะครูวิทยาลัยนาฏศิลปร้อยเอ็ด สาขาคณตรีสากล และเป็นผู้ให้ข้อมูลในการทำงานวิจัยนี้ทั้งหมด ขอกราบขอบพระคุณบิดา มารดา ที่ช่วยสนับสนุนส่งเสริม เป็นกำลังใจสำคัญ และคอยสนับสนุนเรื่องค่าใช้จ่ายตั้งแต่เริ่มต้นจนทำให้ผู้วิจัยสำเร็จการศึกษาในครั้งนี้

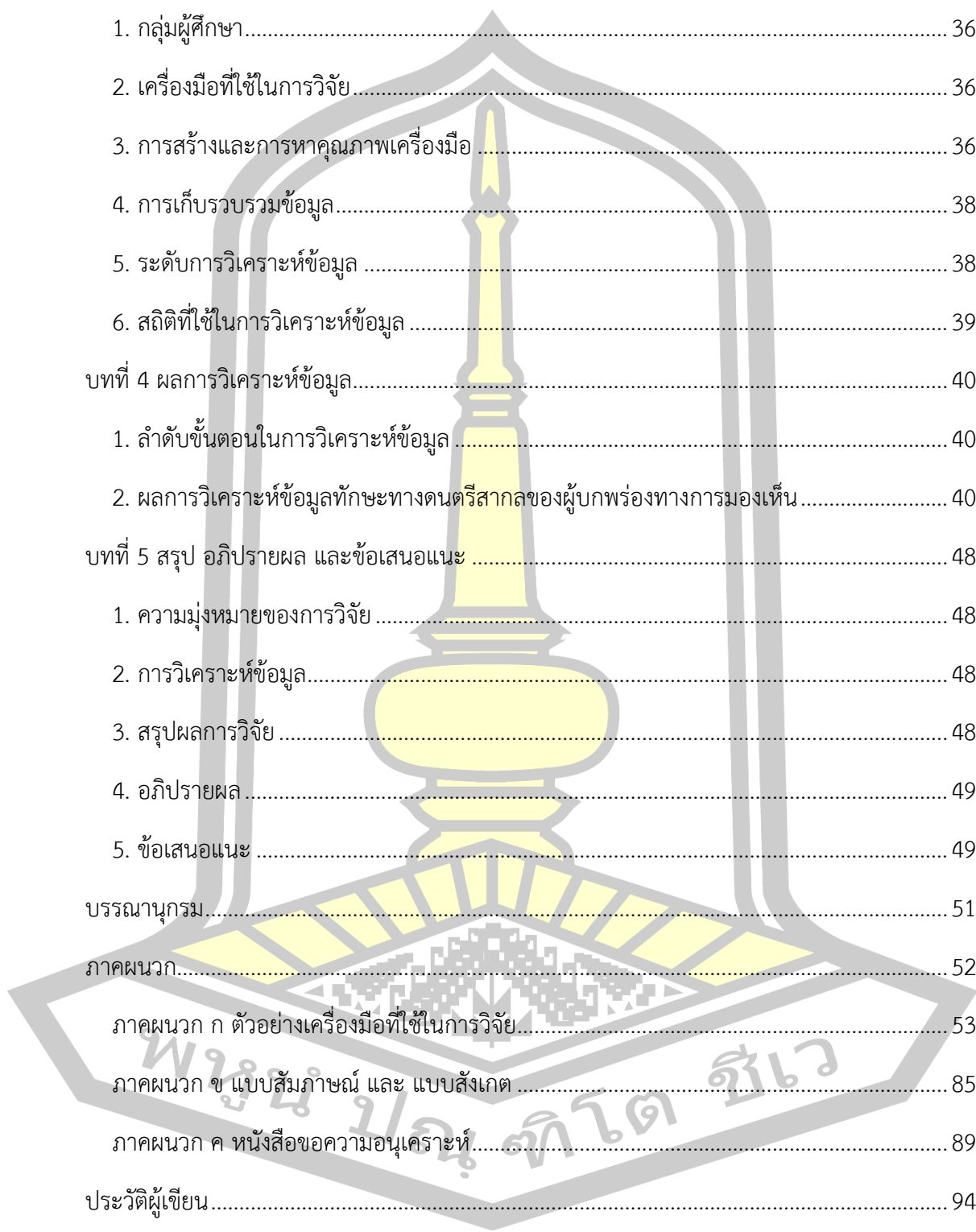
บัณฑิต ไชยปัญหา

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ฅ
สารบัญรูปภาพ.....	ญ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญ.....	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	2
ขอบเขตการวิจัย.....	3
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	3
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	4
1. หลักสูตรการเรียนการสอนรายวิชาดนตรีสากลระดับพื้นฐานของวิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด จุดมุ่งหมายของหลักสูตร.....	4
2. หลักการแนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการจัดการเรียนร่วม.....	12
3. ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการจัดการศึกษาพิเศษ.....	14
4. ลักษณะของความพิการ.....	16
5. ทฤษฎีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้.....	19
6. ทฤษฎีดนตรีสากลเบื้องต้น.....	22
8. บริบทของวิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด.....	26
9. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	32

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	36
1. กลุ่มผู้ศึกษา.....	36
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	36
3. การสร้างและการหาคุณภาพเครื่องมือ.....	36
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	38
5. ระดับการวิเคราะห์ข้อมูล.....	38
6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	39
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	40
1. ลำดับขั้นตอนในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	40
2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ทักษะทางดนตรีสากลของผู้ปกครองทางการมองเห็น.....	40
บทที่ 5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	48
1. ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	48
2. การวิเคราะห์ข้อมูล.....	48
3. สรุปผลการวิจัย.....	48
4. อภิปรายผล.....	49
5. ข้อเสนอแนะ.....	49
บรรณานุกรม.....	51
ภาคผนวก.....	52
ภาคผนวก ก ตัวอย่างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	53
ภาคผนวก ข แบบสัมภาษณ์ และ แบบสังเกต.....	85
ภาคผนวก ค หนังสือขอความอนุเคราะห์.....	89
ประวัติผู้เขียน.....	94

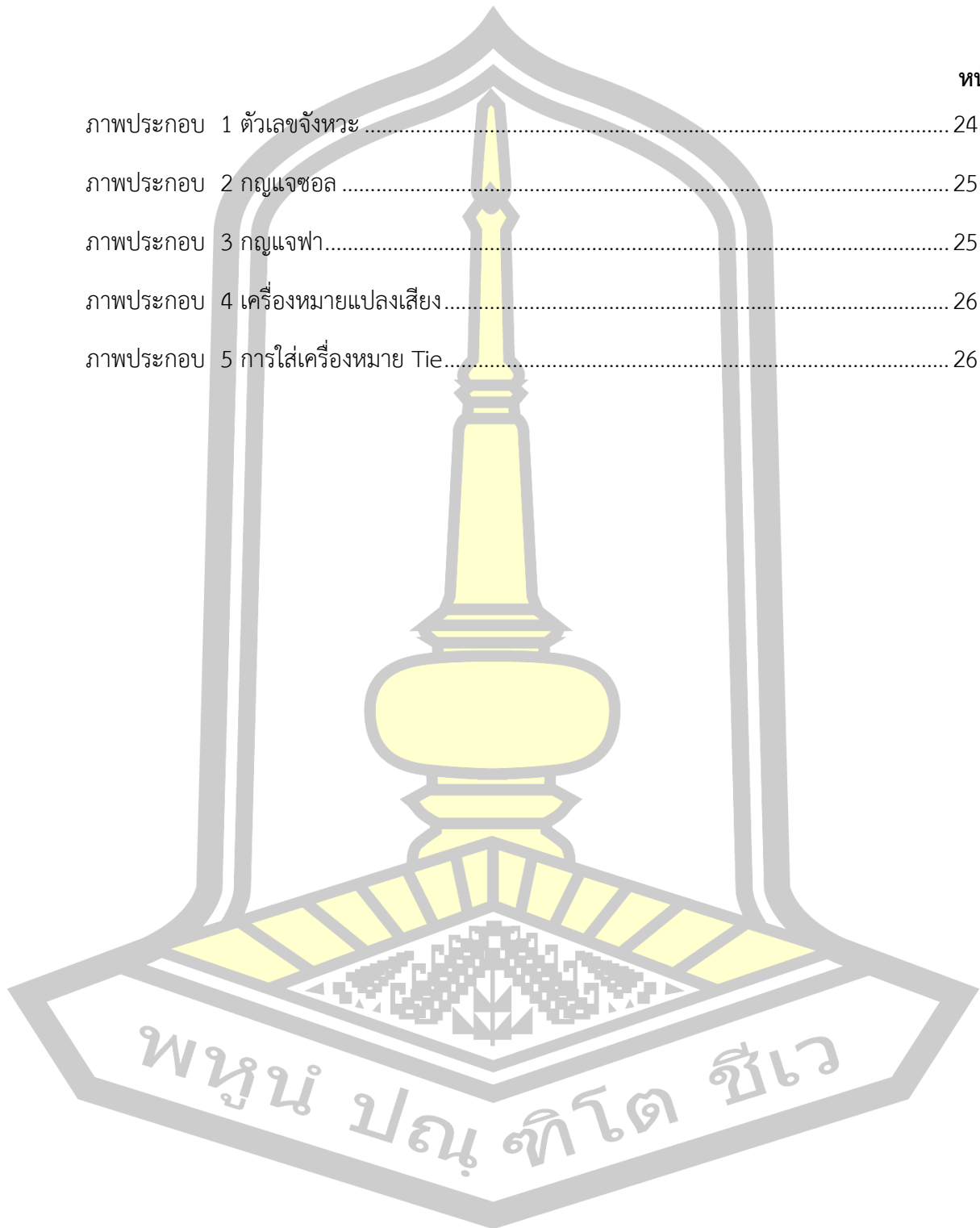
สารบัญตาราง

	หน้า
ตาราง 1 กลุ่มสาระการเรียนรู้ดนตรีสากล.....	6
ตาราง 2 ผลการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ดนตรีสากล ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1.....	8
ตาราง 3 ผลการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ดนตรีสากล ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2.....	10
ตาราง 4 ผลการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ดนตรีสากล ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3.....	12
ตาราง 5 แสดงเนื้อหาและคาบเวลาที่ใช้ในการวิจัย.....	37
ตาราง 6 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการเรียนรู้ของนักเรียนผู้มีความบกพร่องทางการมองเห็น.....	40
ตาราง 7 คะแนนก่อนใช้ชุดกิจกรรมของนักเรียนคนที่ 1.....	42
ตาราง 8 คะแนนก่อนใช้ชุดกิจกรรมของนักเรียนคนที่ 2.....	43
ตาราง 9 คะแนนก่อนใช้ชุดกิจกรรมของนักเรียนคนที่ 3.....	44
ตาราง 10 คะแนนหลังใช้ชุดกิจกรรมของนักเรียนคนที่ 1.....	45
ตาราง 11 คะแนนหลังใช้ชุดกิจกรรมของนักเรียนคนที่ 2.....	46
ตาราง 12 คะแนนหลังใช้ชุดกิจกรรมของนักเรียนคนที่ 3.....	47

สารบัญรูปภาพ

	หน้า
ภาพประกอบ 1 ตัวเลขจิ้งหะ	24
ภาพประกอบ 2 กงูแจซอล	25
ภาพประกอบ 3 กงูแจฟา	25
ภาพประกอบ 4 เครื่องหมายแปลงเสียง	26
ภาพประกอบ 5 การใส่เครื่องหมาย Tie	26

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญ

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 มาตรา 10 วรรค 1 ได้บัญญัติไว้ว่า การจัดการศึกษา ต้องจัดให้บุคคลมีสิทธิและโอกาสเสมอกันในการรับการศึกษาขั้นพื้นฐานไม่น้อยกว่าสิบสองปีที่รัฐต้องจัดให้อย่างทั่วถึงและมีคุณภาพโดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย และมาตรา 10 วรรค 2 ได้บัญญัติไว้ว่า การจัดการศึกษาสำหรับบุคคลซึ่งมีความบกพร่องทางร่างกาย จิตใจ สติปัญญา อารมณ์ สังคม การสื่อสารและการเรียนรู้ หรือมีร่างกายพิการ หรือทุพพลภาพหรือบุคคลซึ่งไม่สามารถพึ่งตนเองได้ หรือไม่มีผู้ดูแลหรือด้อยโอกาส ต้องจัดให้บุคคลดังกล่าวมีสิทธิและโอกาสได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นพิเศษ (พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ 2542 มาตรา 10) สอดคล้องกับ พระราชบัญญัติการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ พ.ศ. 2551 มาตรา 8 วรรค 2 บัญญัติไว้ว่า ให้สถานศึกษาในทุกสังกัด และศูนย์การเรียนเฉพาะความพิการอาจจัดการศึกษาสำหรับคนพิการทั้งในระบบ นอกกระบบ และตาม อัจฉริยะ ในรูปแบบที่หลากหลายทั้งการเรียนร่วม การจัดการศึกษาเฉพาะความพิการ รวมถึงการให้บริการฟื้นฟูสมรรถภาพ การพัฒนาศักยภาพในการดำรงชีวิตอิสระการพัฒนาทักษะพื้นฐานที่จำเป็นการฝึกอาชีพ หรือการบริการอื่นใด ในวรรค 3 บัญญัติไว้ว่า ให้สถานศึกษาในทุกสังกัดจัดสภาพแวดล้อม ระบบสนับสนุนการเรียนการสอน ตลอดจนบริการเทคโนโลยี สิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการและความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษาที่คนพิการสามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์ได้ และวรรค 6 บัญญัติไว้ว่า ให้สถานศึกษาหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องสนับสนุน คนพิการได้รับการศึกษาทุกระดับ หรือบริการทางการ งานที่เกี่ยวข้องสนับสนุนผู้ดูแลคนพิการและประสานความร่วมมือจากชุมชนหรือนักวิชาชีพเพื่อให้คนพิการได้รับการศึกษาทุกระดับ หรือบริการทางการศึกษาที่สอดคล้องกับความต้องการจำเป็นพิเศษของคนพิการ (พระราชบัญญัติการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ 2551 มาตรา 8)

จากอดีตจนถึงปัจจุบันคนพิการทางการมองเห็นมีโอกาสได้รับการศึกษาทั้ง การศึกษาในระบบโรงเรียน และนอกระบบโรงเรียนน้อยมาก ซึ่งปัญหาในการรับบริการการศึกษา ของคนพิการทางการมองเห็นนั้นมีมาจากหลายสาเหตุ เช่น ครอบครัวของคนพิการ ตลอดจน ผู้บริหารโรงเรียน หรือสถานศึกษาต่างๆ มีเจตคติไปในทางลบ เข้าใจว่าคนพิการเรียนหนังสือไม่ได้ หรือเรียนไปก็ไม่มีความรู้จึงไม่ส่งเสริมให้เล่าเรียน จึงทำให้คนพิการทางการมองเห็น ขาดสื่อ การเรียนการสอนทำให้ไม่อาจเรียนหนังสือได้ดีเหมือนบุคคลปกติทั่วไป เป็นต้น การศึกษา ตามอัจฉริยะจึงเป็นการศึกษาเพียงรูปแบบเดียวที่พอจะเข้าถึงได้จากสื่อประเภทวิทยุกระจายเสียง และวิทยุโทรทัศน์ แต่สื่อดังกล่าวก็จะมีข้อจำกัดทางด้านเนื้อหาสาระอยู่มาก เพราะส่วนใหญ่ผู้ผลิต สื่อมักจะมองกลุ่มเป้าหมายในการรับข่าวสารไปที่คนสายตาปกติซึ่งเป็นคนส่วนใหญ่ของประเทศ (อภิชาติ ทองน้อย 2549 : 19-20)

การจัดการศึกษาในระบบโรงเรียนแบบเรียนร่วม สถานศึกษาส่วนใหญ่มีการจัด การด้าน สถานที่และหลักสูตรในรูปแบบปกติทั่วไป โดยไม่ได้มีการสร้างสิ่งอำนวยความสะดวก เพิ่มเติมให้กับ ผู้เรียนพิการทางการมองเห็น แต่มีการจัดห้องประสานงานเรียนร่วมสำหรับให้ครู เสริมวิชาการที่ทาง ต้นสังกัด คือมูลนิธิช่วยคนตาบอดแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชินูปถัมภ์ ส่งมาประจำเพื่ออำนวยความสะดวกด้านต่างๆ แก่ผู้เรียนพิการทางการมองเห็น (อภิชาติ ทองน้อย, 2549)

การเรียนดนตรีของผู้มีความบกพร่องทางการมองเห็นจะใช้วิธีการฝึกโสตประสาทเป็นอย่างดี มากจนสามารถจำระดับเสียงได้อย่างแม่นยำ และสามารถแยกเสียงดนตรีได้จะช่วยให้การศึกษาวิชา ดนตรีประสบความสำเร็จได้เป็นอย่างดี (สมชาย อมระรักษ์, 2532) และการฝึกฟังนั้นนอกจากจะช่วย พัฒนาด้านการฟังแล้ว ยังสามารถพัฒนาผู้เรียนให้สามารถบรรเลงได้ไพเราะและแม้กระทั่งผู้ฟังก็ สามารถพัฒนาอารมณ์ บรรยายการฟังของตนเองหรือแม้กระทั่งวิจารณ์เพลงได้ นอกจากนี้ผู้พิการที่มี โสตประสาทเป็นเลิศแล้ว ถ้าได้รับการฝึกปฏิบัติเหมือนคนปกติทั่วไป ผู้พิการหลายคนมีศักยภาพใน ตนเองสูง แต่ไม่มี ผู้สนับสนุนหรือแนะนำ ถ้าได้รับการฝึกฝนอย่างถูกวิธีผู้พิการก็จะไม่โดนมองจาก สังคมว่าเป็นภาระทางสังคมบางคนได้รับการเรียนรู้ฝึกปฏิบัติจนสามารถประกอบอาชีพได้เหมือนคน ปกติทั่วไป (ทวี เชื้อสุวรรณทวี, 2549)

วิทยาลัยนาฏศิลป์ปรอยเอ็ดได้มีการจัดการเรียนการสอนในหลักสูตรวิชาดนตรีตะวันตก เป็น การจัดการเรียนการสอนในระดับขั้นพื้นฐานและระดับปริญญาตรี โดยวิทยาลัยนาฏศิลป์ปรอยเอ็ดได้มี การรับนักเรียน นักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการมองเห็น ได้มีโอกาสเข้าศึกษาในหลักสูตรของ วิทยาลัยนาฏศิลป์ปรอยเอ็ด สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ มุ่งให้นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการมองเห็น ได้มีความรู้และทักษะด้านดนตรีและนาฏศิลป์ โดยนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการมองเห็นต้อง เรียนรายวิชาต่างๆ ทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติเหมือนกันกับนักเรียนปกติ ซึ่งพบว่านักเรียนที่มี ความบกพร่องทางการมองเห็นจะได้รับความรู้จากการฟังเพียงอย่างเดียว

จากปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยได้เห็นถึงปัญหาในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนสำหรับ นักเรียนกลุ่มตัวอย่างที่มีความบกพร่องทางการมองเห็นจำนวน 3 คน ผู้วิจัยได้มีความสนใจในการ จัดทำชุดกิจกรรมในการเรียนการสอนดนตรีสากลสำหรับนักเรียนที่บกพร่องทางการมองเห็นให้ได้รับ ความรู้ใน เรื่องทฤษฎีดนตรีสากล จากการฟัง และการสัมผัส เพื่อนำไปใช้ในการปฏิบัติเครื่องดนตรี หรือการถ่ายทอดทางดนตรีอีกต่อไป โดยในการจัดทำชุดกิจกรรมการเรียนการสอนดนตรีสากล สำหรับผู้ที่มีความบกพร่องทางการมองเห็นในครั้งนี้ผู้วิจัยเน้นในการสอนเรื่องของจังหวะ เพื่อเป็น พื้นฐานในการศึกษาและการปฏิบัติทางดนตรีสากลของนักเรียนผู้มีความบกพร่องทางการมองเห็น ใน การศึกษาเรื่องต่างๆ ของการเรียนดนตรีสากลอีกต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

เพื่อศึกษาทักษะทางดนตรีของผู้มีความบกพร่องทางการมองเห็นโดยใช้ชุดกิจกรรมการ เรียนรู้ดนตรีสากล

ขอบเขตการวิจัย

ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตในการวิจัยครั้งนี้ เป็น 2 หัวข้อได้แก่

1. ด้านเนื้อหา ผู้วิจัยได้สร้างชุดกิจกรรมการเรียนรู้ดนตรีสากล เรื่องอัตราจังหวะ สำหรับผู้มีความบกพร่องทางการมองเห็น
2. กลุ่มผู้ศึกษา ได้แก่ นักเรียนผู้มีความบกพร่องทางการมองเห็นในระดับชั้นมัธยมศึกษาของวิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ จำนวน 3 คน

นิยามศัพท์เฉพาะ

การศึกษา หมายถึง กระบวนการเรียนรู้เพื่อความเจริญงอกงามของบุคคลและสังคมโดยการถ่ายทอดความรู้ การฝึก การอบรม การสืบสานทางวัฒนธรรม การสร้างองค์ความรู้ขึ้นจากการจัดสภาพแวดล้อม สังคม ให้บุคคลเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต เพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิตสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข

ทักษะทางดนตรีสากล หมายถึง ความรู้พื้นฐานในการเรียนดนตรีสากลทั้งเรื่อง ทฤษฎีดนตรีสากล และการปฏิบัติโน้ตดนตรีสากล ประกอบด้วย เครื่องหมายกำกับจังหวะ อัตราจังหวะ และ การปฏิบัติอัตราจังหวะ ซึ่งผู้วิจัยได้ใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ดนตรีสากลที่สร้างขึ้นใช้ในการวัดทักษะทางดนตรีสากลของนักเรียนผู้มีความบกพร่องทางการมองเห็น

ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ดนตรีสากล หมายถึง ชุดการเรียนการสอนดนตรีสากล ทั้งเรื่องทฤษฎีดนตรีสากล และการฝึกปฏิบัติโน้ตดนตรีสากลเรื่องจังหวะ

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาวิจัยเรื่องการศึกษาทักษะทางดนตรีของผู้มีความบกพร่องทางการมองเห็นโดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ดนตรีสากล ผู้วิจัยได้นำแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยมาเป็นแนวทางการศึกษาประกอบด้วยหัวข้อ ดังนี้

1. หลักสูตรการเรียนการสอนรายวิชาดนตรีสากลระดับพื้นฐานของวิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด
2. หลักการแนวความคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการจัดการเรียนร่วม
3. ความรู้ทั่วไปเกี่ยวข้องการจัดการศึกษาพิเศษ
4. ลักษณะของผู้พิการ
5. ทฤษฎีการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้
6. ทฤษฎีดนตรีสากลเบื้องต้น
7. บริบทของวิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด
8. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. หลักสูตรการเรียนการสอนรายวิชาดนตรีสากลระดับพื้นฐานของวิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด จุดมุ่งหมายของหลักสูตร

หลักสูตรนาฏดุริยางคศิลป์ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น (ปรับปรุงพุทธศักราช 2562) มุ่งพัฒนาผู้เรียน ให้เป็นคนดี คนเก่ง ร่วมสร้างสรรค์นวัตกรรมและเป็นพลเมืองที่เข้มแข็ง จึงกำหนดจุดมุ่งหมายในการจัดการศึกษา ดังนี้

1. มีความรอบรู้ มีเป้าหมายและทักษะการเรียนรู้ รู้จักการบริหารจัดการตนเอง มีความสามารถในการสื่อสารเชิงบวก การคิดวิเคราะห์อย่างมีวิจารณญาณ การแก้ปัญหา การใช้เทคโนโลยี และมีความรอบรู้ข้อมูลสารสนเทศและดิจิทัล
2. มีทักษะชีวิตเพื่อสร้างสุขภาวะทางกาย และสุขภาพจิตที่ดี
3. มีทักษะวิชาชีพด้านนาฏดุริยางคศิลป์ มีทักษะการทำงานเป็นทีม มีความคิดสร้างสรรค์สามารถนำไปสร้างผลงานและนวัตกรรมในลักษณะต่างๆ ได้
4. เป็นพลเมืองไทยและพลเมืองอาเซียนที่เข้มแข็ง มีคุณธรรม จริยธรรม มีวินัย มีความเพียร มีความพอเพียง รู้จักตนเองและผู้อื่น มีความรักชาติ ปฏิบัติตนตามหลักธรรมของพระพุทธศาสนาหรือศาสนาที่ตน นับถือ มีความเท่าเทียมเสมอภาค ยึดมั่นในวิถีชีวิตและการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข
5. มีสำนึกและความภาคภูมิใจในความเป็นไทย ร่วมอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาไทย

สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

หลักสูตรนาฏดุริยางคศิลป์ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น (ปรับปรุงพุทธศักราช 2562) ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น มุ่งเน้นพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพตามมาตรฐานที่กำหนด เพื่อให้ผู้เรียนเกิดสมรรถนะสำคัญ 5 ประการ ดังนี้

1. ความสามารถในการสื่อสาร เป็นความสามารถในการรับและส่งสาร มีวัฒนธรรมในการใช้ภาษาถ่ายทอดความคิด ความรู้ความเข้าใจ ความรู้สึก และทัศนะของตนเองเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารและประสบการณ์อันจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาตนเองและสังคม รวมทั้งการเจรจาต่อรองเพื่อขจัดและลดปัญหาความขัดแย้งต่างๆ การเลือกรับหรือไม่รับข้อมูลข่าวสารด้วยหลักเหตุผลและความถูกต้อง ตลอดจนการเลือกใช้วิธีการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพโดยคำนึงถึงผลกระทบที่มีต่อตนเองและสังคม

2. ความสามารถในการคิด เป็นความสามารถในการคิดวิเคราะห์ การคิดสังเคราะห์ การคิดอย่างสร้างสรรค์ การคิดอย่างมีวิจารณญาณ และการคิดเป็นระบบ เพื่อนำไปสู่การสร้างองค์ความรู้หรือสารสนเทศเพื่อการตัดสินใจเกี่ยวกับตนเองและสังคมได้อย่างเหมาะสม

3. ความสามารถในการแก้ปัญหา เป็นความสามารถในการแก้ปัญหาและอุปสรรคต่างๆ ที่เผชิญได้อย่างถูกต้องเหมาะสมบนพื้นฐานของหลักเหตุผล คุณธรรม และข้อมูลสารสนเทศ เข้าใจความสัมพันธ์และการเปลี่ยนแปลงของเหตุการณ์ต่าง ๆ ในสังคม แสวงหาความรู้ ประยุกต์ความรู้มาใช้ในการป้องกันและแก้ไขปัญหา และมีการตัดสินใจที่มีประสิทธิภาพโดยคำนึงถึงผลกระทบที่เกิดขึ้นต่อตนเอง สังคม และสิ่งแวดล้อม

4. ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต เป็นความสามารถในการนำกระบวนการต่าง ๆ ไปใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวัน การเรียนรู้ด้วยตนเอง การเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง การทำงาน และการอยู่ร่วมกันในสังคมด้วยการสร้างเสริมความสัมพันธ์อันดีระหว่างบุคคล การจัดการปัญหา และความขัดแย้งต่าง ๆ อย่างเหมาะสม การปรับตัวให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมและสภาพแวดล้อม และการรู้จักหลีกเลี่ยงพฤติกรรม ไม่พึงประสงค์ที่ส่งผลกระทบต่อตนเองและผู้อื่น

5. ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี เป็นความสามารถในการเลือก และใช้เทคโนโลยีด้านต่าง ๆ และมีทักษะกระบวนการทางเทคโนโลยี เพื่อการพัฒนาตนเองและสังคม ในด้านการเรียนรู้ การสื่อสาร การทำงาน การแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ ถูกต้อง เหมาะสม และมีคุณธรรม

คุณลักษณะอันพึงประสงค์

หลักสูตรนาฏดุริยางคศิลป์ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น (ปรับปรุงพุทธศักราช 2562) ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ เพื่อให้สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคม ได้อย่างมีความสุข ในฐานะเป็นพลเมืองไทยและพลโลก ดังนี้

1. รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์
2. ซื่อสัตย์สุจริต
3. มีวินัย
4. ใฝ่เรียนรู้
5. อยู่อย่างพอเพียง

6. มุ่งมั่นในการทำงาน
7. รักความเป็นไทย
8. มีจิตสาธารณะ

ตาราง 1 กลุ่มสาระการเรียนรู้ดนตรีสากล

กลุ่มสาระการเรียนรู้ดนตรีสากล	
สาระที่ 1 ประวัติความเป็นมา	
มาตรฐาน ศ 1.1	บรรยาย และสร้างมโนทัศน์เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างดนตรีสากล ประวัติศาสตร์ความเป็นมาและวัฒนธรรม อธิบายถึงคุณค่าของดนตรีสากล ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรมตะวันตก
สาระที่ 2 ทฤษฎีดนตรีสากล	
มาตรฐาน ศ 2.1	เขียน อธิบาย และปฏิบัติเกี่ยวกับทฤษฎีดนตรีสากล สังเคราะห์ วิเคราะห์ พัฒนาและใช้เทคโนโลยีสารสนเทศอย่างสร้างสรรค์
มาตรฐาน ศ 2.2	วิเคราะห์ อภิปราย ความสัมพันธ์ระหว่างดนตรีสากล แสดงออกทางดนตรีสากลอย่างสร้างสรรค์
สาระที่ 3 การฝึกปฏิบัติเครื่องดนตรีสากล	
มาตรฐาน ศ 3.1	อธิบายหลัก และวิธีการฝึกปฏิบัติเครื่องดนตรีสากล
มาตรฐาน ศ 3.2	ฝึกปฏิบัติเครื่องดนตรีสากลได้ถูกต้องตามแบบแผนและลักษณะของบทเพลง
มาตรฐาน ศ 3.3	ใช้และบำรุงรักษาเครื่องดนตรีสากล อย่างระมัดระวังและรับผิดชอบ
สาระที่ 4 การประยุกต์ บูรณาการ และเผยแพร่	
มาตรฐาน ศ 4.1	ประยุกต์ บูรณาการ และเผยแพร่การบรรเลงดนตรีสากลแบบเดี่ยวและรวมวงตามมาตรฐานของบทเพลง
มาตรฐาน ศ 4.2	อธิบายมารยาทในการเข้าชมการแสดงดนตรีสากล

พหุบัณฑิต ชีวะ

คำอธิบายรายวิชา

รหัสวิชา ศ 21217

กลุ่มสาระการเรียนรู้ดนตรีสากล

เวลา 240 ชั่วโมง

ชื่อรายวิชาดนตรีสากล 1

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

จำนวน 6 หน่วยกิต

ทฤษฎีโน้ต อ่าน เขียน ลักษณะของตัวโน้ต ตัวหยุด อัตราตัวโน้ต ตัวหยุด บรรทัด 5 เส้น เส้นน้อย กุญแจประจำหลัก เครื่องหมายทางดนตรีสากลเบื้องต้นได้แก่ เครื่องหมายแปลงเสียง เครื่องหมายตั้งบันไดเสียง การเพิ่มค่าตัวโน้ต ระยะห่างของตัวโน้ต อธิบายความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับเครื่องดนตรี ประวัติความเป็นมา รูปร่างลักษณะและเสียง รู้จักหลักและวิธีปฏิบัติเครื่องดนตรีสากลเบื้องต้น การกำหนดสรีระต่างๆ ของร่างกายในการปฏิบัติเครื่องดนตรีสากลเบื้องต้นได้แก่ การนั่ง การยืน การวางมือวางแขน ข้อศอก การวางขาและเท้าตลอดจนการลงน้ำหนักของสรีระต่างๆ ลงบนเครื่องดนตรีสากล

ฝึกโสตประสาทตามลักษณะของตัวโน้ต ตัวหยุด ตามเครื่องหมายดนตรีสากล ฝึกปฏิบัติเครื่องดนตรีสากลเบื้องต้น อ่าน เขียน ลักษณะตัวโน้ต ตัวหยุด และเครื่องหมายต่างๆ ในดนตรีสากลเบื้องต้น อธิบายลักษณะความเป็นมา รูปร่าง หลักและวิธีการปฏิบัติเครื่องดนตรีสากลเบื้องต้น ร้องโน้ต ตบจังหวะในอัตราของตัวโน้ต ตัวหยุด ฝึกปฏิบัติเครื่องดนตรีสากลเบื้องต้น ปฏิบัติบทเพลงของดนตรีสากลตามแบบฝึกหัดที่กำหนด

มุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีจิตใจรักในการใฝ่เรียนรู้ ซื่อสัตย์ มีวินัยและมุ่งมั่นในการทำงาน โดยใช้ความสามารถในการคิดและแก้ปัญหาของการเรียนดนตรีสากลอย่างมีความสุข

ผลการเรียนรู้

ศ 1.1	ม.1/1
ศ 2.1	ม.1/1 ม.1/2 ม.1/3
ศ 3.1	ม.1/1
ศ 3.2	ม.1/1
ศ 3.3	ม.3/1

รวมผลการเรียนรู้ 7 ข้อ

พูน ปณ ทิโต ชิว

ตาราง 2 ผลการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ดนตรีสากล ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

ชั้น	รหัสผลการเรียนรู้	ผลการเรียนรู้	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ม.1	ศ 1.1 ม.1/1	1. ระบุประวัติศาสตร์ความเป็นมาของเครื่องดนตรีสากล	<ul style="list-style-type: none"> ประวัติศาสตร์ ความเป็นมาของเครื่องดนตรีสากล ที่มา, รูปร่างและลักษณะเสียง
	ศ 2.1 ม.1/1 ศ 2.1 ม.1/2 ศ 2.1 ม.1/3	<ol style="list-style-type: none"> อ่านโน้ตดนตรีสากล เขียนโน้ตดนตรีสากล ร้องโน้ตดนตรีสากล 	<ul style="list-style-type: none"> ทฤษฎีโน้ตสากลเบื้องต้น <p>เครื่องหมายและสัญลักษณ์ทางดนตรีสากล บรรทัด 5 เส้น, เส้นน้อย, เส้นกันห้อง, ชื่อและอักษรแทนเสียงตัวโน้ต, กฎเกณฑ์ประจำหลักอัตราตัวโน้ต-ตัวหยุด, เครื่องหมายกำหนดจังหวะ, เครื่องหมายตั้งบันไดเสียง, เครื่องหมายแปลงเสียง, บันไดเสียง, ดนตรีศัพท์</p>
	ศ 3.1 ม.1/1	1. อธิบายหลักและวิธีปฏิบัติเครื่องดนตรีสากลเบื้องต้น	<p>เทคนิคเบื้องต้นของการปฏิบัติเครื่องดนตรีสากล</p> <p>การกำหนดสรีระตามลักษณะต่างๆ ในการปฏิบัติตามประเภทของเครื่องดนตรี การยืน, การนั่ง, การวางมือแขนและข้อศอกการวางนิ้วมือ, การวางขาและเท้า, การลงน้ำหนักของนิ้วมือและข้อมือ, การใช้ริมฝีปากการใช้ลม, การใช้หัวไหล่, การใช้คาง</p>
	ศ 3.2 ม.1/1	1. ฝึกปฏิบัติดนตรีเดี่ยวและรวมวง โดยเน้นเทคนิคการปฏิบัติด้วยการแสดงออกอย่างมีคุณภาพ	<ul style="list-style-type: none"> บันไดเสียง บทเพลงประเภท คลาสสิกเบื้องต้น เทคนิคและการแสดงออกในการบรรเลงเดี่ยวและรวมวง
	ศ 3.3 ม.1/1 ศ 3.3 ม.1/2	<ol style="list-style-type: none"> อธิบายวิธีการใช้เครื่องดนตรีอย่างระมัดระวัง อธิบายวิธีการบำรุงรักษาเครื่องดนตรีให้อยู่ในสภาพที่สมบูรณ์ 	<ul style="list-style-type: none"> การใช้และบำรุงรักษาเครื่องดนตรี
	ศ 4.1 ม.1/1	1. สามารถแสดงกิจกรรมการบรรเลงเดี่ยว/รวมวง อย่างสร้างสรรค์ตามความเหมาะสม	<p>บทเพลงคลาสสิกเบื้องต้น</p> <p>การแสดงกิจกรรมทางดนตรีตามวุฒิภาวะ จัดการแสดงดนตรีสากลในวาระต่างๆ</p>
	ศ 4.2 ม.1/1	1. ระบุมารยาทในการเข้าชมการแสดงดนตรีสากล	<ul style="list-style-type: none"> มารยาทการเข้าชมการแสดงดนตรีสากล

คำอธิบายรายวิชา

รหัสวิชา ศ 21218

กลุ่มสาระการเรียนรู้ดนตรีสากล

เวลา 240 ชั่วโมง

ชื่อรายวิชาดนตรีสากล 2

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

จำนวน 6 หน่วยกิต

ทฤษฎีโน้ต อ่าน เขียน ลักษณะของตัวโน้ต ตัวหยุด อัตราตัวโน้ต ตัวหยุด บรรทัด 5 เส้น เส้นน้อย กุญแจประจำหลัก เครื่องหมายทางดนตรีสากลเบื้องต้นได้แก่ เครื่องหมายแปลงเสียง เครื่องหมายตั้งบันไดเสียง การเพิ่มค่าตัวโน้ต ระยะห่างของตัวโน้ต รู้จักหลักและวิธีปฏิบัติเครื่องดนตรีสากลเบื้องต้น การกำหนดสรีระต่างๆ ของร่างกายในการปฏิบัติเครื่องดนตรีสากลเบื้องต้นได้แก่ การนั่ง การยืน การวางมือวางแขน ข้อศอก การวางขาและเท้าตลอดจนการลงน้ำหนักของสรีระต่างๆ ลงบนเครื่องดนตรีสากล รู้จักวิธีการใช้และบำรุงรักษาเครื่องดนตรีสากล

ฝึกปฏิบัติบันไดเสียงตลอดจนเทคนิคของการปฏิบัติบทเพลงคลาสสิกเบื้องต้น อ่าน เขียน ลักษณะตัวโน้ต ตัวหยุด และเครื่องหมายต่างๆ ในดนตรีสากลเบื้องต้น อธิบายลักษณะความเป็นมา รูปร่าง หลักและวิธีการปฏิบัติเครื่องดนตรีสากลเบื้องต้น ร้องโน้ต ตบจังหวะในอัตราของตัวโน้ต ตัวหยุด ฝึกปฏิบัติเครื่องดนตรีสากลเบื้องต้น ปฏิบัติบทเพลงของดนตรีสากลตามแบบฝึกหัดที่กำหนด รู้จักวิธีการใช้และบำรุงรักษาเครื่องดนตรีสากล

มุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีจิตใจรักในการใฝ่เรียนรู้ ซื่อสัตย์ มีวินัยและมุ่งมั่นในการทำงาน โดยใช้ความสามารถในการคิดและแก้ปัญหาของการเรียนดนตรีสากลอย่างมีความสุข

ผลการเรียนรู้

ศ 2.1 ม.1/1 ม.1/2 ม.1/3

ศ 3.1 ม.1/1

ศ 3.2 ม.1/1

ศ 3.3 ม.1/1 ม.1/2

ศ 4.1 ม.1/1

รวมผลการเรียนรู้ 8 ข้อ

พูน ปณ ทิโต ชีเว

ตาราง 3 ผลการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ดนตรีสากล ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

ชั้น	รหัสผลการเรียนรู้	ผลการเรียนรู้	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ม.2	ศ 2.1 ม.2/1 ศ 2.1 ม.2/2 ศ 2.1 ม.2/3	1. อ่านโน้ตดนตรีสากล 2. เขียนโน้ตดนตรีสากล 3. ร้องโน้ตดนตรีสากล	<ul style="list-style-type: none"> ทฤษฎีโน้ตสากลเบื้องต้นเครื่องหมายและสัญลักษณ์ทางดนตรีสากล เส้นน้อย, ชื่อและอักษรแทนเสียงตัวโน้ต กุญแจประจำหลัก, อัตราตัวโน้ต-ตัวหยุด เครื่องหมายกำหนดจังหวะ, เครื่องหมายตั้งบันไดเสียง, เครื่องหมายแปลงเสียง, บันไดเสียง, ดนตรีศัพท์
	ศ 2.2 ม.2/1	1. จำแนกประเภทของเครื่องดนตรีสากลเบื้องต้นที่ใช้ในเพลงที่เรียนด้วยความตั้งใจ	<ul style="list-style-type: none"> ประเภทของเครื่องดนตรี เสียงของเครื่องดนตรีแต่ละประเภท
	ศ 2.2 ม.2/2	2. จำแนกลักษณะของเสียงดนตรีเบื้องต้นที่อยู่ในวงดนตรีประเภทต่างๆ อย่างตั้งใจ	<ul style="list-style-type: none"> ลักษณะของเสียงดนตรีประเภทต่างๆ
	ศ 3.1 ม.2/1	1. อธิบายหลักและวิธีปฏิบัติเครื่องดนตรีสากลเบื้องต้นที่ใช้เป็นแนวทางในการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น	<ul style="list-style-type: none"> เทคนิคเบื้องต้นของการปฏิบัติเครื่องดนตรีสากล การกำหนดสรีระตามลักษณะต่างๆ ในการปฏิบัติตามประเภทของเครื่องดนตรี การยืน, การนั่ง, การวางมือแขนและข้อศอก การวางนิ้วมือ, การวางขาและเท้า, การลงน้ำหนักของนิ้วมือและข้อมือการใช้ริมฝีปาก, การใช้ลมการใช้หัวไหล่, การใช้คาง
ม.2	ศ 3.2 ม.2/1	1. ฝึกปฏิบัติดนตรีเดี่ยวและรวมวง โดยเน้นเทคนิคการปฏิบัติการแสดงออกและคุณภาพเสียง มุ่งมั่นในการฝึกซ้อมอย่างมีระเบียบวินัย	<ul style="list-style-type: none"> บันไดเสียง บทเพลงประเภท คลาสสิกเบื้องต้น เทคนิคและการแสดงออกในการ - บรรเลงเดี่ยวและรวมวง
	ศ 4.1 ม.2/1	1. สามารถแสดงกิจกรรมการบรรเลงเดี่ยว/รวมวง อย่างสร้างสรรค์ตามความเหมาะสม	<ul style="list-style-type: none"> บทเพลงคลาสสิกเบื้องต้น การแสดงกิจกรรมทางดนตรีตามวุฒิภาวะ จัดการแสดงดนตรีสากลในวาระต่างๆ

คำอธิบายรายวิชา

รหัสวิชา ศ 22217

กลุ่มสาระการเรียนรู้ดนตรีสากล

เวลา 240 ชั่วโมง

ชื่อรายวิชาดนตรีสากล 3

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

จำนวน 6 หน่วยกิต

อ่าน เขียน กลุ่มโน้ตในลักษณะต่างๆ ตามเครื่องหมายกำหนดจังหวะแบบอัตรารธรรมดา รู้จักหลักวิธี และเทคนิคการปฏิบัติเครื่องดนตรีสากล ประเมินความสามารถทางดนตรีสากลได้แก่ จังหวะ ถูกต้อง ระดับเสียงถูกต้อง คุณภาพของเสียงถูกต้อง อย่างมีคุณภาพ ศักยภาพดนตรีศัพท์และสัญลักษณ์ทางดนตรีสากล รู้จักมารยาทการเข้าชมการแสดงดนตรีสากล

ฝึกปฏิบัติบันไดเสียงทางเมเจอร์ อาเพลจีโอและบทเพลงคลาสสิกเบื้องต้นในบันไดเสียงที่ฝึกตลอดจนเทคนิคการบรรเลงเดี่ยวและรวมวง

มุ่งเน้นให้ผู้เรียน มีความซื่อสัตย์ มีระเบียบวินัยและมุ่งมั่นในการทำงาน เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้เกิด การคิด การแก้ปัญหาและเห็นคุณค่าของดนตรีสากล

ผลการเรียนรู้

ศ 2.1 ม.2/1 ม.2/2 ม.2/3

ศ 2.2 ม.2/1 ม.2/2

ศ 3.1 ม.2/1

ศ 3.2 ม.2/1

ศ 4.1 ม.2/1

รวมผลการเรียนรู้ 8 ข้อ

พูน พนุ ทิโต ชีเว

ตาราง 4 ผลการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ดนตรีสากล ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ชั้น	รหัสผลการเรียนรู้	ผลการเรียนรู้	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ม.3	ศ 2.1 ม.3/1 ศ 2.1 ม.3/2 ศ 2.1 ม.3/3	1. อ่านโน้ตดนตรีสากล 2. เขียนโน้ตดนตรีสากล 3. ร้องโน้ตดนตรีสากล	• ทฤษฎีโน้ตสากลเบื้องต้น • เครื่องหมายและสัญลักษณ์ทางดนตรีสากล เส้นน้อย, กุญแจประจำหลัก, เครื่องหมายกำหนดจังหวะ, เครื่องหมายตั้งบันไดเสียง, เครื่องหมายแปลงเสียง, บันไดเสียง, ดนตรีคัพท์
	ศ 2.2 ม.3/1	1. แต่งทำนองเพลงสั้นๆ จังหวะง่ายๆ ด้วยอารมณ์สุนทรีย์	• การแต่งทำนองเพลงในอัตรา 2/4 และ 4/4
	ศ 2.2 ม.3/2	2. ประเมินพัฒนาการทางทักษะดนตรีสากลของตนเองหลังจากการฝึกปฏิบัติ	• การประเมินความสามารถทางดนตรีสากล ความถูกต้องในการบรรเลง, ความแม่นยำในการอ่าน, เครื่องหมายและสัญลักษณ์, การควบคุมคุณภาพเสียงในการบรรเลง
	ศ 3.1 ม.3/1	1. อธิบายหลักและวิธีปฏิบัติเครื่องดนตรีสากลเบื้องต้นที่ใช้เป็นแนวทางในการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น	• เทคนิคเบื้องต้นของการปฏิบัติเครื่องดนตรีสากล • การกำหนดสรีระตามลักษณะ ต่างๆ ในการปฏิบัติตามประเภทของเครื่องดนตรี การยืน, การนั่ง, การวางมือแขนและข้อศอก การวางนิ้วมือ, การวางขาและเท้า, การลงน้ำหนักของนิ้วมือและข้อมือ, การใช้ริมฝีปาก, การใช้ลม, การใช้หัวไหล่, การใช้คาง
	ศ 3.2 ม.3/1	1. ฝึกปฏิบัติดนตรีเดี่ยวและรวมวง โดยเน้นเทคนิคการปฏิบัติการเล่นและคุณภาพเสียง มุ่งมั่นในการฝึกซ้อมอย่างมีระเบียบวินัย	• บันไดเสียง • บทเพลงประเภท คลาสสิกเบื้องต้น • เทคนิคและการแสดงออกในการบรรเลงเดี่ยวและรวมวง
	ศ 4.1 ม.3/1 ศ 4.1 ม.3/2	1. ระบุหลักและวิธีการจัดการแสดงอย่างสร้างสรรค์ 2. สามารถแสดงกิจกรรมการบรรเลงเดี่ยว/รวมวง อย่างสร้างสรรค์ตามความเหมาะสม	• บทเพลงคลาสสิกเบื้องต้น • การแสดงกิจกรรมทางดนตรีตามวุฒิภาวะ • จัดการแสดงดนตรีสากลในวาระต่างๆ

2. หลักการแนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการจัดการเรียนร่วม

แผนพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติ (พ.ศ. 2545 - 2549) ได้มีกำหนด ปรัชญาด้านพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ ไว้ว่า “มนุษย์ทุกคนมีศักดิ์ศรีเท่าเทียมกันสามารถพัฒนาศักยภาพ หากได้รับโอกาส อย่างเสมอภาค เพื่อนำไปสู่การมีคุณภาพชีวิตที่ดี” ดังนั้นนักวิชาการได้เสนอความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าว ดังนี้

ผดุง อารยะวิญญู และวาสนา เลิศศิลป์ (2551) ได้กล่าวถึงหลักการเรียนร่วม ว่าเป็นปรัชญา เป็นแนวคิด เป็นความเชื่อของนักการศึกษาทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษา พิเศษ ซึ่งสะท้อนให้เห็นหลักการที่สำคัญ คือ

1. ความยุติธรรมในสังคม เด็กที่มีความต้องการพิเศษเป็นส่วนหนึ่งของสังคม เด็กปกติ ทุกคนได้รับการศึกษาในโรงเรียนปกติ เด็กที่มีความต้องการพิเศษได้รับการศึกษาในโรงเรียนปกติด้วย หากกีดกันไม่ให้เด็กที่มีความต้องการพิเศษเข้าเรียนปกติ หลายคนมีความเชื่อว่า ความไม่ยุติธรรม ในสังคมนักการศึกษาจำนวนมากเชื่อว่า ความยุติธรรมในสังคมซึ่งจะนำมาซึ่งความสุขในสังคมนั้น มีความสัมพันธ์กับความต้องการทางสังคมของเด็ก กล่าวคือ เด็กทุกคนรวมทั้งเด็กที่มีความต้องการ ทาง การศึกษาต้องการความรัก ต้องการความเข้าใจ ต้องการยอมรับ ต้องการมีบทบาทและมีส่วนร่วม ใน สังคมเพราะมนุษย์ทุกคู่ทุกนามล้วนเป็นสัตว์สังคมทั้งสิ้น การศึกษาพิเศษในอดีตที่ผ่านมา มุ่งเห็น ความแตกต่างมากกว่ามุ่งเน้นความเหมือน มุ่งเน้นจุดอ่อน หรือความไม่สามารถมากมาย บางคน มีความสามารถมากกว่าคนปกติเสียอีก ดังนั้นแนวการจัดการศึกษาพิเศษจึงมุ่งเน้นความสามารถ ของ เด็กและการยอมรับของสังคม

2. การคืนสู่ภาวะปกติ หมายถึง การจัดสภาพการใดๆ เพื่อให้ผู้ที่มีความบกพร่องทาง ด้านต่าง ๆ สามารถได้รับบริการเช่นเดียวกับคนปกติ เช่น ในด้านที่อยู่อาศัย ในอดีตคนพิการ มักถูก ส่ง เข้าไปอยู่รวมกันในสถานสงเคราะห์ ต่อมามีการสร้างบ้านสำหรับคนพิการขึ้นในชุมชน เพื่อให้เขา ดำรงชีพ อยู่ในสังคมและเป็นส่วนตัวของสังคม การสร้างสถานสงเคราะห์คนพิการในรูปแบบต่าง ๆ จึงลดลงและ หักมาให้บริการแก่ผู้บกพร่องในลักษณะดังกล่าวแทน ผู้ที่มีความบกพร่องอาจมีส่วนร่วม ในกิจกรรม กีฬา ดนตรี ศิลปะ วัฒนธรรมต่าง ๆ เช่นเดียวกับคนปกติ ความเคลื่อนไหวนี้ มีขึ้นใน ระบบการศึกษา มีการมีหยุดโรงเรียนเฉพาะหรือโรงเรียนพิเศษ เช่น โรงเรียนโสตศึกษา โรงเรียนสอน คนตาบอด แต่หันมาส่งเสริมให้เด็กได้เรียนในโรงเรียนปกติ เด็กที่อยู่โรงเรียนเฉพาะทั้งหลายจึงถูก ส่งกลับบ้าน เพื่อให้เข้าเรียนโรงเรียนใกล้บ้าน

3. สภาพแวดล้อมที่มีข้อจำกัดน้อยที่สุด คือ การจัดให้เด็กเรียนในสภาพแวดล้อมที่มี ข้อจำกัดน้อยที่สุด จึงจะเป็นผลดีกับเด็กมากที่สุด โดยเด็กได้รับผลประโยชน์มากที่สุด โรงเรียนพิเศษ เช่น โรงเรียนโสตศึกษา โรงเรียนศึกษาพิเศษ หรือโรงเรียนเฉพาะประเภทอื่น ๆ รวมถึงชั้นพิเศษ ด้วย จัดอยู่ในสภาพแวดล้อมที่มีข้อจำกัด เนื่องจากเด็กต้องถูกจำกัดให้อยู่ในโรงเรียนเฉพาะไม่สามารถ เรียนในโรงเรียนปกติได้ โรงเรียนแบบเรียนร่วมเป็นโรงเรียนที่เปิดโอกาสให้กับเด็กทุกคนรวมทั้งเด็ก ที่ มีความต้องการพิเศษทางการศึกษาด้วย เปิดโอกาสให้กับทุกคนรวมทั้งเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ทางการศึกษาด้วย เปิดโอกาสให้ครูเข้าใจเด็กว่าในโลกนี้ยังมีเด็กประเภทนี้อยู่ในโลก อยู่ร่วมสังคมกับ เรา เขาเป็นส่วนหนึ่งของสังคม พื้นฐานที่จะทำให้การเรียนร่วมประสบความสำเร็จที่จะทำให้คนใน สังคม อยู่รวมกันได้ อย่างไรก็ตามเด็กทุกคนไม่จำเป็นต้องเรียนร่วมในโรงเรียนพิเศษของประเทศที่ เจริญแล้ว ไม่ว่าจะเป็นประเทศในทวีปอเมริกาเหนือ ยุโรป ออสเตรเลีย นิวซีแลนด์ หรือญี่ปุ่น ต่าง ดำเนินไป ในลักษณะนี้ คือ ให้เด็กที่มีความต้องการพิเศษทางการศึกษาได้มีโอกาสเรียนรู้ใน สภาพแวดล้อมที่มี ข้อจำกัดน้อยที่สุด

4. การเรียนรู้ (Learning) เด็กทุกคนสามารถเรียนรู้ได้ ไม่ว่าเด็กปกติหรือเด็กที่มีความ ต้องการพิเศษก็ตาม หากมีความพร้อม และได้รับการสนับสนุนอย่างถูกวิธี

5. รูปแบบการจัดการเรียนร่วม
6. แนวทางการจัดการเรียนร่วม
7. บทบาทของผู้บริหารและผู้เกี่ยวข้องในการจัดการเรียนร่วม
8. การบริหารการเรียนร่วมตามมาตรฐานการศึกษาพิเศษโรงเรียนร่วม

ฉวีวรรณ โยคิน (2553) เด็กที่มีความต้องการพิเศษหลายคนอาจเรียนรู้ได้ดี แต่การประเมินการสอนจะต้องจัดให้สอดคล้องกับลักษณะการเรียนรู้ของเด็ก ให้สอดคล้องกับระดับความสามารถของบุคคล การสอนให้จำอย่างเดียวไม่ถือว่าเป็นการสอนที่ดี และไม่เป็นการส่งเสริมการเรียนรู้ที่ดี เพราะเด็กที่เรียนรู้ได้ดีในเนื้อหาวิชาอาจไม่ประสบความสำเร็จ การเรียนรู้ที่ได้อาจพิจารณาได้จากที่เด็ก มีความพึงพอใจได้จากการเรียน มีความพึงพอใจในงานที่ตนเองทำซึ่งความพึงพอใจอาจแตกต่างกันไป ในแต่ละคน ดังนั้นโรงเรียนที่จะจัดการเรียนร่วมที่ดี ส่งเสริมการเรียนรู้ที่ดี ควรได้ปรับได้รับการบูรณาการใหม่ ตั้งแต่ปรัชญาการศึกษา หลักสูตรการเรียนการสอน การประเมินผลให้สอดคล้องกับการเรียนรู้ที่แท้จริงของผู้เรียน

สรุปได้ว่า เด็กที่มีความต้องการพิเศษอาจเรียนรู้ได้ดี แต่การประเมินการสอนจะต้องจัดให้สอดคล้องกับลักษณะการเรียนรู้ของเด็ก ให้สอดคล้องกับระดับความสามารถของบุคคล การเรียนรู้ที่ดี อาจพิจารณาได้จากที่เด็กมีความพึงพอใจได้จากการเรียน มีความพึงพอใจในงานที่ตนเองทำซึ่งความพึงพอใจอาจแตกต่างกันไปในแต่ละคน ดังนั้นโรงเรียนที่จะจัดการเรียนร่วมที่ดี ส่งเสริมการเรียนรู้ที่ดี ควรได้ปรับได้รับการบูรณาการใหม่ ตั้งแต่ปรัชญาการศึกษา หลักสูตรการเรียนการสอน การประเมินผล รูปแบบการจัดการเรียนร่วม แนวทางการจัดการเรียนร่วม บทบาทของผู้บริหารและผู้เกี่ยวข้องในการ จัดการเรียนร่วม และการบริหารการเรียนร่วมตามมาตรฐานการศึกษาพิเศษโรงเรียนร่วมให้สอดคล้อง กับการเรียนรู้ที่แท้จริงของผู้เรียน

3. ความรู้ทั่วไปเกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาพิเศษ

การศึกษาพิเศษ หมายถึง การจัดการศึกษาให้กับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ “คนพิการ” ตามร่างพระราชบัญญัติการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ พ.ศ. 2534 หมายถึง “บุคคลที่ไม่สมประกอบทางร่างกาย และ/หรือทางจิตใจจนไม่สามารถปฏิบัติกิจวัตรประจำวัน ศึกษาเล่าเรียนหรือประกอบอาชีพ ได้เช่นบุคคลปกติ” หรืออีกความหมายหนึ่ง “เด็กพิการ” หมายถึง “เด็กที่แตกต่างไปจากเด็กปกติ ในทางด้าน ด้านร่างกาย สติปัญญา จิตใจ อารมณ์ สังคม และอื่น ๆ จนถึงขั้นที่ไม่อาจได้รับประโยชน์ อย่างเต็มที่จากการจัดให้การศึกษาตามปกติ จำเป็นต้องจัดการศึกษาหรือบริการพิเศษให้กับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ” จากนิยามข้างต้นจะเห็นได้ว่า คำว่าการศึกษาพิเศษ เน้นเกี่ยวกับวิธีการ ขบวนการ เนื้อหา และเครื่องมือที่แตกต่างไปจากเด็กปกติ ดังนั้น หากเด็กมีความพิการอยู่บ้างแต่สามารถเรียนร่วมกับ เด็กปกติได้ก็ควรให้เด็กเรียนกับเด็กปกติ การศึกษาสำหรับเขาจึงไม่ใช่การศึกษาพิเศษ เช่น เด็ก ที่นิ้วมือด้วนเพียงนิ้วเดียว หรือตาบอดเพียงข้างเดียว ในทางการแพทย์อาจถือว่าเขาเป็นเด็กที่มีความบกพร่อง แต่ในการทางศึกษาไม่ถือว่าเป็นเด็กดั่งกล่าวเป็นเด็กที่ไม่มีความต้องการพิเศษ เพราะเขาสามารถ รับบริการทางการศึกษาในลักษณะเดียวกับที่จัดให้เด็กปกติได้ และไม่ต้องบริการพิเศษแต่อย่างใด แต่ถ้าเขาตาบอดสนิททั้งสองข้าง เขาไม่สามารถเรียนในโรงเรียนปกติได้ดี เพราะเขามองไม่เห็น เขาต้องเรียนรู้โดยใช้ประสาทสัมผัสด้านอื่น ดังนั้น การศึกษาที่จัดให้

เขาควรเน้นการรับรู้ทางการฟัง และการสัมผัส เครื่องมือและอุปกรณ์ที่ใช้อาจแตกต่างไปจากเด็กปกติ หรือเพิ่มเติมมาจากสิ่งที่เด็กปกติ ได้รับการให้การศึกษาในลักษณะนี้จึงเป็นการศึกษาพิเศษ ดังนั้น ความหมายของคำว่า “ความพิการ” หรือ “เด็กที่มีความต้องการพิเศษ” สามารถ ชี้ให้เห็นได้ชัดเจนว่า ความพิการอาจทำให้หมดสมรรถภาพในการช่วยเหลือตนเองหรือการประกอบอาชีพ ในบางเรื่อง หรือบางสถานการณ์เท่านั้น แต่ความสามารถอีกหลาย ๆ ด้านของคนพิการยังคงมีอยู่ครบ บริบูรณ์ หรือแม้ว่าจะเกิดการสูญเสียสมรรถภาพ และการเสียเปรียบในบางกรณีก็ยังคงสามารถที่จะ ผักผัน พื้นฟู ปรับสมรรถภาพทดแทนสิ่งที่สูญเสียไปได้อีก จึงอาจกล่าวได้ว่า คนพิการนั้นไม่ใช่บุคคล ที่ไร้ความสามารถโดยสิ้นเชิงเพียงแต่ถ้าได้รับการส่งเสริมโอกาสให้สอดคล้อง และเหมาะสมกับสภาพ ความพิการ และอาจเสียเปรียบ ตลอดจนการสร้างขวัญและกำลังใจ สวัสดิการด้านต่าง ๆ เพื่อให้เกิด ความมั่นใจในการดำรงชีวิตแก่คนพิการแล้ว คนพิการส่วนใหญ่จะสามารถดำเนินชีวิตได้ด้วยการ พึ่งตนเอง และสามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทำประโยชน์ให้กับสังคมได้เช่นเดียวกับคนปกติ ทั่ว ๆ ไป

สำนักการศึกษากรุงเทพมหานคร (2554) ได้ให้ความหมายของการศึกษาพิเศษว่า การศึกษา พิเศษ หมายถึง การจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษซึ่งเป็นการจัดการศึกษา ที่ต่างจาก เด็กปกติทั้งในด้านที่เกี่ยวกับวิธีสอน เนื้อหาวิชา เครื่องมือ หรืออุปกรณ์การสอนที่จำเป็น โดยจัดให้ สนองความต้องการและความสามารถของเด็กเป็นรายบุคคล

ไพลิน ปุกมมะ (2553) กล่าวว่า ความหมายของการศึกษาการศึกษาพิเศษว่า การจั ดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษซึ่ง หมายถึงเด็กที่มีความต้องการทางการศึกษาและ ความช่วยเหลือที่แตกต่างไปจากเด็กปกติเนื่องจากเด็กเหล่านี้มีความบกพร่องทางร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ สังคม การสื่อสารและรวมถึงเด็กปัญญาเลิศที่จะต้องเพิ่มในเรื่องของกระบวนการการจัด กิจกรรม สื่อ และอุปกรณ์การเรียน การปรับเนื้อหา ปรับกระบวนการวัดผลประเมินผล เพื่อให้ เหมาะสมกับศักยภาพและความสามารถของเด็กแต่ละคน

จรูญ พะยอมแย้ม (2553) ได้กล่าวว่า เด็กพิเศษ เด็กที่มีความต้องการพิเศษ เด็กพิการ เด็ก ที่มีความบกพร่อง เป็นคำที่ใช้ในลักษณะเดียวกัน ซึ่งหมายถึง เด็กที่มีความบกพร่องทางร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ และสังคม ซึ่งกระทบกระเทือนต่อพัฒนาการของเด็ก จึงจำเป็นต้องได้รับความ ช่วยเหลือ และจัดสภาพแวดล้อมต่าง ๆ ให้เหมาะสมเพื่อให้เด็กเกิดการเรียนรู้ โดยการจัดเนื้อหาวิธี การเรียนรู้ และการประเมินผลที่แตกต่างไปจากเด็กปกติทั่วไป

รัชนิ จันทรทัตทอง (2555) กล่าวว่า การศึกษาพิเศษ หมายถึงการจัดการศึกษาให้กับ เด็กที่มี ความบกพร่องด้านต่าง ๆ ได้แก่ ความบกพร่องทางสติปัญญา ความบกพร่องทางการได้ยิน ความ บกพร่องทางร่างกายและสุขภาพ ปัญหาทางอารมณ์และพฤติกรรม ปัญหาในการเรียนรู้ ความ บกพร่องทางภาษาและการพูด และพิการซ้อนรวมถึงเด็กปัญญาเลิศ โดยมีวิธีสอนการจัดการสอน การ ให้บริการสิทธิอื่น ๆ ตามปัญหาและความต้องการของเด็กแต่ละคน

ชนิดาภา บัวศรี (2555) กล่าวว่า การศึกษาพิเศษ หมายถึง การจัดการศึกษาให้กับเด็กที่ มี ความต้องการพิเศษ ทั้งในส่วนของเด็กด้อยโอกาส หรือเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ทาง การเห็น ทางร่างกาย ทางสติปัญญา อารมณ์ สังคม ดังนั้นในการจัดการศึกษามีความจำเป็นอย่างยี่งที่ผู้จัด

ต้องเพิ่มเติมในเรื่องกระบวนการจัดกิจกรรม สื่อและอุปกรณ์การเรียน ปรับเนื้อหา ปรับกระบวนการ วัตถุประสงค์ และประเมินผล เพื่อให้เหมาะสมกับศักยภาพ และความสามารถของเด็ก แต่ละบุคคล

สุรศักดิ์ เรือนงาม (2555 : 65) กล่าวว่า การศึกษาพิเศษ หมายถึง การจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษทุกประเภทตามความเหมาะสมของแต่ละสถานศึกษา ได้แก่ เด็กที่ต้องให้ความช่วยเหลือเป็นพิเศษ เนื่องจากเหตุบกพร่องทางร่างกาย อารมณ์ สติปัญญา รวมถึงเด็กที่มีสติปัญญา สูงกว่าปกติหรือเด็กที่มีความสามารถพิเศษ โดยมุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ที่เหมาะสมกับสภาพร่างกาย อารมณ์ ความพร้อมและศักยภาพของแต่ละบุคคลเพื่อให้เด็กที่มีความต้องการพิเศษสามารถอยู่ร่วม ในสังคมได้อย่างมีความสุข และสามารถอันเป็นความเสมอภาคที่ควรได้รับจากรัฐและกฎหมายกำหนด

จากที่กล่าวมาข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า การศึกษาพิเศษหมายถึง การจัดการศึกษาให้กับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในด้านเด็กที่ด้อยโอกาส หรือเด็กที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย สติปัญญา สังคม อารมณ์ ทางด้านการเห็น และทางการได้ยิน ดังนั้น ในการจัดการศึกษาผู้จัดมีความจำเป็นอย่างยิ่ง ที่จะต้องเพิ่มเติมในเรื่องกระบวนการ จัดกิจกรรม สื่อ และอุปกรณ์การเรียน ปรับเนื้อหา ปรับกระบวนการ วัตถุประสงค์ ประเมินผล เพื่อให้เหมาะสมกับศักยภาพ และความสามารถของเด็กแต่ละบุคคล ด้วยความเสมอภาคที่ควรได้รับจากรัฐและตามที่กฎหมายกำหนด

4. ลักษณะของความพิการ

ผู้ที่มีสายตาดำมืดปกตินั้นมีอาการต่าง ๆ กัน เช่น ตาบอดสี สายตาสั้น สายตายาว สายตาเอียง ตาเหล่ ตามัว เห็นราง ๆ เห็นไม่ชัด เห็นบางส่วน เห็นแต่แสง ไม่เห็นอะไรเลย เป็นต้น ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจาก พันธุกรรม เป็นโรคตา เป็นโรคอื่นที่มีผลถึงตาได้รับอุบัติเหตุ และเป็นมาแต่กำเนิด โดยไม่ทราบสาเหตุแน่นอน ตลอดจนไปถึงผู้ที่อวัยวะแก้วตา และประสาทตาเสื่อมไปตามวัยโดยธรรมชาติ อาการผิดปกติทางสายตานั้นมีตั้งแต่ระดับผิดปกติเพียงเล็กน้อยไปจนถึงอาการหนักที่สุด คือ บอดสนิท (ในประเทศที่การแพทย์เจริญมาก สถิติจำนวนคนตาบอดสนิทนั้นลดน้อยลง เพราะสามารถรักษาแก้ไขได้ทันที่ที่ คนสายตาศูนย์ส่วนใหญ่จึงไม่บอดสนิท) สำหรับคนตาบอดสนิทนั้นสังเกตเห็นได้ไม่ยาก และอาจให้นิยามได้ง่าย ๆ แต่เนื่องจาก มีคนที่ตาบอดไม่สนิททีเดียว คือผู้ที่ยังสามารถมองเห็นได้บ้างอีกเป็นจำนวนมากที่ไม่อาจสังเกตได้ชัด จึงจำเป็นต้องมีการตรวจวัดสายตา และให้นิยามแบ่งระดับของความพิการในแง่ต่าง ๆ กัน ตาบอดในแง่การศึกษา นักการศึกษาได้ให้ความหมายของคนที่มีความบกพร่องทางการเห็น ไว้ดังนี้

จินดา นามโพธิ์ชัย ได้ให้ความหมาย เด็กที่มีความบกพร่องทางการเห็น หมายถึง บุคคล ที่สูญเสียการเห็นตั้งแต่ระดับเล็กน้อยจนถึงตาบอดสนิท อาจแบ่งได้ 2 ประเภท คือ คนตาบอด หมายถึง คนที่สูญเสียการเห็นมากจนต้องสอนให้อ่านอักษรเบรลล์หรือใช้วิธีการฟังเสียงจากแถบบันทึกเสียงหรือแผ่นเสียง หากตรวจวัดความชัดของสายตาข้างดี เมื่อแก้ไขแล้วอยู่ในระดับ 6 ส่วน 60 (6/60) หรือ 20 ส่วน 200 (20/200) ลงมาจนถึงบอดสนิท (หมายถึง คนตาบอดสามารถมองเห็นวัตถุได้ในระยะห่างน้อยกว่า 6 เมตร หรือ 20 ฟุต ในขณะที่คนปกติสามารถมองเห็นวัตถุเดียวกันได้ ระยะ 60 เมตร หรือ 200 ฟุต) หรือมีลานสายตา แคบกว่า 20 องศา (หมายถึง สามารถมองเห็นได้กว้างน้อยกว่า 20 องศา) คนเห็นเลือนราง หมายถึง คนที่สูญเสียการเห็นแต่ยังสามารถอ่านอักษรตัวพิมพ์

ที่ขยายใหญ่ได้หรือต้องใช้แว่นขยายประกอบการอ่าน หากตรวจวัดความชัดของสายตาข้างดี เมื่อแก้ไข แล้วอยู่ในระดับระหว่าง 6 เดือน 18 (6 - 18) หรือ 20 ส่วน 70 (20/70) ถึง 6 ส่วน 60 (6 - 60) หรือ 20 ส่วน 200 (20 - 200) หรือมีลานสายตาแคบกว่า 30 องศา ลักษณะของเด็กที่มีความบกพร่องทางการเห็น (คู่มือการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน เล่ม 3 เด็กที่มีความบกพร่องทางการเห็น, 2546)

1. ปัญหาในการอ่านสื่อพิมพ์ทุกชนิดรวมถึงสิ่งที่ครูเขียนบนกระดาน
2. การรับรู้ภาพสื่อต่าง ๆ การสาธิต การสังเกต ฯลฯ ด้วยสายตา
3. การสร้างรูป วาดรูป ทำแผนผัง เขียนลายเส้น ด้วยวิธีการเดียวกับผู้เรียนทั่วไป
4. การเดินทางในสถานที่ที่ไม่คุ้นเคย
5. บางคนอาจมีบุคลิกภาพบางอย่างไม่เหมาะสมทั้งนี้ขึ้นอยู่กับพื้นฐานการฝึกอบรม และหรือเป็นผู้ที่มีความพิการด้านอื่นร่วมด้วย
6. การประมวลผลสาระการเรียนรู้ ข้อมูล และเหตุการณ์ต่าง ๆ ได้จากการรับฟังเพียงอย่างเดียวจึงไม่เพียงพอ
7. การสื่อความหมายในเรื่องทิศทางและท่าทางอาจมีปัญหาบ้าง
8. การทำงานช้ากว่าผู้เรียนทั่วไป

ความหมายของบุคคลที่มีความบกพร่องทางสายตาได้มีผู้ให้ความหมายไว้แตกต่างกัน ในที่นี้จะขออ้างถึงนักวิชาการการศึกษา คือ คณันท์ ศุภภัทรานนท์ (2527:5-6) ได้กล่าวว่า โดยทั่วไป คนมักเข้าใจว่า “คนตาบอด” หรือ “ผู้ที่มีความบกพร่องทางสายตา” คือคนที่มองไม่เห็นอะไรเลย หรือคนที่ไม่มี การเห็นอยู่เลย ซึ่งเป็นความเข้าใจผิดเพราะความจริงแล้วคำนี้ยังรวมถึงผู้ที่พอมีการ เห็นอยู่บ้าง อย่างไรก็ตามความหมาย “ตาบอด” หรือ “ความบกพร่องทางสายตา” มีความแตกต่างกันไปในแต่ละประเภท แล้วแต่จุดประสงค์หรือตามแพทย์ผู้วินิจฉัย ความหมายทั่วไป คนตาบอดโดยแท้จริงแล้วคือผู้ที่มีสายตาบกพร่อง หมายถึงการ สูญเสียการมองเห็นบางส่วน กับการสูญเสียการมองเห็นโดยสิ้นเชิง ซึ่งเรียกว่า ตาบอด ดังนั้น ลักษณะของความบกพร่องทางสายตา แบ่งได้ 2 อย่าง คือ

1. ตาที่มองได้กลางเลือน หมายถึง ความสามารถในการมองเห็นระยะ 20/70 หมายถึงความ ว่า เด็กพวกนี้จะมองเห็นได้ในระยะ 20 ฟุต โดยที่คนปกติจะมองเห็นได้ในระยะ 70 ฟุต

2. สายตาบอดสนิท หมายถึง คนที่มองอะไรไม่เห็น แต่อาจเห็นแสงสว่างได้บ้าง เล็กน้อย ซึ่งเป็นการสูญเสียการมองเห็น 2200 หรือน้อยกว่านั้น หมายความว่า คนสายตาคปกติจะ มองเห็นใน ระยะ 200 ฟุต แต่คนตาบอดจะไม่สามารถรับรู้การเคลื่อนไหวต่าง ๆ หรือแม้แต่การ โบกมือในระยะ 3 ฟุต ความหมายทางการศึกษา หมายถึง ผู้ที่ไม่สามารถรับการศึกษาได้ โดยการเห็นหรือ การใช้สายตา แต่สามารถศึกษาได้โดยการฟัง การสัมผัส การดมกลิ่น และการใช้กล้ามเนื้อ เป็นต้น ดังนั้น คนตา บอดโดยทั่วไปมักกล่าวถึงตัวเองว่า คนตาบอดก็คือคนปกติที่สายตามองไม่เห็น ความหมายทาง การแพทย์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งแพทย์ของอเมริกาได้กำหนดไว้ว่า ผู้ใด มองเห็นต่ำกว่า 10 % ถือว่าเป็น คนตาบอด ทั้งนี้รวมทั้งผู้ที่มีสายตาแคบด้วย ความหมายทางกฎหมาย หลายประเทศกำหนดเหมือน ๆ กัน คือ หมายถึงคนที่ มี สายตาต่ำกว่า 20/200 ฟุต หรือ 6/60 เมตร หรือผู้ที่มีลานสายตาไม่เกิน 20 องศา คนปกติจะมีลาน สายตา 180 องศา ในขณะที่คนที่มีความบกพร่องทางสายตามีลานสายตาไม่ เกิน 20 องศา (ภายหลัง แก้ไขและรักษาตัวแล้ว) ความหมายทางอาชีพ หมายถึง ผู้ที่ไม่สามารถ

ประกอบอาชีพโดยใช้การเห็นได้ เช่น อาชีพที่เกี่ยวกับการใช้สีต่าง ๆ การอ่านหรือการเขียนหนังสือ ปกติ การเจริญในอัญมณีและอาชีพ ออกแบบก่อสร้าง เป็นต้น นอกจากนี้ที่กล่าวมาแล้ว ยังมีผู้ให้นิยามเกี่ยวกับคำว่า “ตาบอด” ไว้อีกที่สำคัญ เช่น องค์การอนามัยโลก (ภาควิชาการศึกษาพิเศษ คณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏสวนดุสิต, 2537 : 1) ให้นิยามว่า “คนตาบอดคือ บุคคลที่ไม่สามารถใช้สายตาเป็นส่วนสำคัญในการทำงานใดๆ” ใน ทำนองเดียวกัน สการ์ตัน คุณาวิศรุต (อ้างถึงใน (ธีระ จันทรรัตน์, 2538) ธีระ จันทรรัตน์ 2528) กล่าวว่า “สภาพตาบอด เป็นความบกพร่องของการเห็นจนไม่สามารถใช้สายตาประกอบภารกิจประจำวันศึกษาและประกอบ อาชีพได้เช่นคนปกติทั่วไป ”และ กอบชัย พรหมินนะ โรจน์ (อ้างถึงใน (ธีระ จันทรรัตน์ (2538)) ได้ให้ คำจำกัดความไว้ว่า “ตาบอด” เป็นคำที่เราได้ยินอยู่บ่อย ๆ เป็นคำที่มีความหมาย ครอบคลุมถึงเรื่อง การสูญเสียของสายตาในการประกอบอาชีพ ทำให้บุคคลนั้นต้องพึ่งพาอาศัยบุคคลอื่น ๆ องค์การ หรือสิ่งของช่วยเหลือบางอย่างใน การที่จะดำรงชีพ การให้คำนิยามของสภาพตาบอดมีลักษณะต่าง ๆ กัน เช่น ในประเทศแคนาดา และ สหรัฐอเมริกา ถือว่า สายตาข้างดี เมื่อใช้แว่นขยายแล้วอยู่ในระดับที่น้อยกว่า 5/60 เมตร หรือมี ลานสายตา (ความกว้างของการมองเห็น) เกนกว่า 20 องศา ให้ถือเป็นสภาพตาบอดตามกฎหมาย ใน ประเทศอังกฤษ ถือว่า คนที่สายตาน้อยกว่า 3/60 เมตร เป็นคนตาบอด ในอียิปต์และสเปน ถือเอา สายตาน้อยกว่า 1/60 เป็นคนตาบอด

เอเบล (Abel: 1958 อ้างถึงในดันทันท์ ศุภภัทรานนท์ (2527)) ได้จำแนกคนที่มีความบกพร่องทางสายตาออกเป็น 5 ประเภทด้วยกัน ตามความสามารถในการมองเห็น ดังนี้

1. ประเภทที่มีความสามารถในการมองเห็นไม่เกิน 2/200 เป็นประเภทที่ตาบอดสนิท สามารถเรียนรู้ได้โดยการฟังและสัมผัสเท่านั้น

2. ประเภทที่มีความสามารถในการมองเห็นไม่เกิน 5/200 บุคคลเหล่านี้สามารถ มองเห็นกลาง ๆ ไม่สามารถนับนิ้วมือในระยะห่าง 3 ฟุตได้ สามารถเรียนรู้โดยการฟังและการสัมผัส เช่นเดียวกับประเภทแรก

3. ประเภทที่มีความสามารถในการมองเห็นไม่เกิน 10/200 บุคคลเหล่านี้สามารถอ่านพาดหัวข่าวขนาดใหญ่ของหนังสือพิมพ์ได้ สามารถเรียนรู้โดยใช้สายตาได้บ้าง แต่ก็ยังอาศัยการฟังและการสัมผัสด้วย

4. ประเภทที่มีความสามารถในการมองเห็นไม่เกิน 20/200 บุคคลเหล่านี้ไม่สามารถ อ่านตัวหนังสือขนาด 14 พอยท์ (14 point) และอ่านตัวหนังสือที่พาดหัวข่าวได้ สามารถเรียนผ่าน ทางสายตาเป็นส่วนใหญ่ แต่ก็อาศัยการฟังและการสัมผัสประกอบเป็นบางครั้ง

5. ประเภทที่มีความสามารถมองเห็น 20/200 บุคคลเหล่านี้สามารถอ่านตัวหนังสือขนาด 10 พอยท์ (10 point) ได้สามารถเรียนผ่านทางสายตาเป็นส่วนใหญ่ นอกจากนั้น ออร์แมน สเนลเลน (Herman Snellen) อ้างใน ดันทันท์ ศุภภัทรานนท์ 2527 : 6) ได้กล่าวว่า ในปี ค.ศ. 183 - 1809 จักษุแพทย์แห่งประเทศเนเธอร์แลนด์ ได้เป็นผู้กำหนดการวัด ระดับของการบกพร่องทางสายตา ซึ่งในประเทศไทยได้แบ่งระดับความบกพร่องทางสายตาออกเป็น 3 ระดับ (ดันทันท์ ศุภภัทรานนท์ 2527 : 7) คือ

1. ตาเริ่มบอด
2. ตาบอดเกือบสนิท

3. ตาบอดสนิท

นพพร เพียรพิกุล (2530) ได้กล่าวถึงลักษณะทั่วไปของเด็กที่มีความบกพร่องทางสายตา ว่า จะสังเกตได้จากลักษณะท่าทาง ร่างกาย อารมณ์ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความสามารถในการ เข้าใน โน้ตทัศน์ (Concept) และการปรับตัวในทางสังคมและการงาน ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

1. ลักษณะท่าทางของเด็กที่มีความบกพร่องทางสายตา สังเกตได้ดังนี้ ชอบลูบคลำ ชอบ นิ่งก้มหน้า คอเอียง คอดก และมักจะมองไปโดยไร้จุดหมาย ชอบนั่งหมอบ คุยกันจะไม่มองหน้า ชอบ เดินเกาะกัน มือไม่ค่อยจะอยู่หนึ่ง เพราะใช้มือแทนตา

2. ลักษณะทางร่างกาย สังเกตได้จากการเคลื่อนไหวช้ากว่าเด็กปกติ แต่ประสาท บางส่วน จะดีกว่าคนปกติ เช่น ประสาทหู มีความสามารถทางการจำ น้ำหนักส่วนสูงไม่ แตกต่างจากปกติ

3. ลักษณะทางอารมณ์ สังเกตได้จากลักษณะขี้อาย ค่อนข้างใจน้อย บางทีก็หงุดหงิด ฉุนเฉียว ไม่มีความมั่นใจในตนเอง ชอบปิดบังซ่อนเร้น

4. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความบกพร่องทางสายตาไม่ค่อยมีอุปสรรคในผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนเท่าไร เพราะบางคนเรียนเก่งกว่าเด็กปกติ แต่เขาจะเริ่มเรียนช้ากว่าเด็กปกติประมาณ 2 ปี เพราะเนื่องจากปัญหาทางสายตานั้นเอง

5. ความสามารถในการเข้าใจมิติโน้ตทัศน์ต่าง ๆ เด็กที่มีความบกพร่องทางสายตาจะมี ความคิดในรูปแบบ Global cognitive Style คือ การคิดแบบรวม ๆ แต่เด็กปกติจะมีความคิดใน รูปแบบ Articulated Cognitive style) คือ การคิดวิเคราะห์อย่างละเอียด เด็กที่มีความบกพร่องทาง สายตาจะเสียเปรียบเรื่องเกี่ยวกับระยะทางและความสัมพันธ์เนื่องจากมองไม่เห็น

6. การปรับตัวเข้ากับสังคมและการงาน การปรับตัวของเด็กที่มีความบกพร่องทาง สายตา เป็นไปเช่นเดียวกับเด็กปกติ แต่ก็ขึ้นอยู่กับมุมมองเห็น เพราะมีถึง 5 ประเภทดังกล่าว นอกจากนี้ยัง ขึ้นอยู่กับระดับของเศรษฐกิจของครอบครัว และการยอมรับของสังคม และการ ยอมรับสภาพของ ตนเองด้วย

จากข้อมูลดังกล่าวสรุปได้ถึงผู้พิการทางการมองเห็น คือ บุคคลคนที่มองไม่เห็นอะไร เลย หรือคนที่ไม่มี การเห็นอยู่เลย แต่สามารถเรียนรู้ได้โดยใช้สิ่งอื่น ๆ ทดแทน การมองเห็นคือ ประสาท สัมผัสที่เหลืออยู่ และสิ่งสำคัญมากที่สุด ได้แก่ การสัมผัสและการฟังเสียง ซึ่ง ความสามารถที่กล่าวมา นี้ทำให้เขาสามารถจดจำ และใช้การสัมผัสช่วยให้เขาเดินทางไปตามสถานที่ ต่าง ๆ ได้อย่างปลอดภัย บุคคลรอบข้างไม่ว่าจะเป็นครอบครัว เพื่อนและอาจารย์ผู้สอนจะต้องหา วิธีการกระตุ้นให้เด็กที่มีความ บกพร่องทางสายตาให้มีความพร้อม อยากรู้อยากเห็นอยากปฏิบัติ และ อยากร่วมด้วยตนเองอย่าง อิสระ โดยส่งเสริมให้ใช้ประสาทสัมผัสที่เหลืออยู่อย่างมีประสิทธิภาพ และให้เกิดประโยชน์ในการ เรียนให้มากที่สุด ในการเรียนรู้ และพัฒนาตนเองให้สามารถอยู่ร่วมกับ คนในสังคมได้อย่างมีความสุข

5. ทฤษฎีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

ทฤษฎีหลักสูตร คือ เซ็ตที่แสดงออกถึงลักษณะทั่ว ๆ ไป ทางตรรกวิทยาของ ความสัมพันธ์ เกี่ยวข้องของความหมายแนวคิด ข้อความต่าง ๆ ที่ผู้สร้างทฤษฎีคิดค้นขึ้นมา ซึ่งใช้เป็น รูปแบบหรือ ระบบของปรากฏการณ์ทางด้านหลักสูตร ทฤษฎีหลักสูตรสามารถใช้ในการบรรยาย ลักษณะพยากรณ์

และอธิบายปรากฏการณ์ทางหลักสูตร และใช้เป็นหลักเป็นแนวทางในการจัดทำ หลักสูตร โดยทั่วไป หลักสูตรประกอบด้วย (โรเบิร์ต เอส ซาคิส. 1976 : 87)

1. จุดมุ่งหมาย หมายถึง เป้าประสงค์ จุดหมาย และจุดประสงค์
2. เนื้อหา หมายถึง ความรู้ กระบวนการ ทักษะและค่านิยม เนื้อหา มี 2 ลักษณะ คือ
 - 2.1 เนื้อหาทั่วไป ได้แก่ เนื้อหาที่ทุกคนต้องเรียนรู้
 - 2.2 เนื้อหาเฉพาะ ได้แก่ เนื้อหาสำหรับผู้ที่มีมุ่งศึกษา เพื่อนำไปประกอบอาชีพ
3. กิจกรรมการเรียน หมายถึง กิจกรรมที่ถูกกำหนดขึ้น โดยมีความสัมพันธ์กับ เนื้อหาซึ่ง ผู้เรียนจะเป็นผู้กระทำโดยมีครูเป็นผู้สอนหรือแนะแนวทาง
4. การประเมินผล หมายถึง การประเมินผลหลักสูตรและการประเมินผลการเรียน ของ ผู้เรียน การประเมินผลหลักสูตรเป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นในกระบวนการพัฒนาหลักสูตรและ หลัง การพัฒนาหลักสูตร เมื่อนำหลักสูตรไปใช้ในการเรียนการสอน

โดเลอร์ และคนอื่นๆ (Collie and others.1967: 87) กล่าวว่าหลักสูตรประกอบไปด้วย องค์ประกอบที่สำคัญ 4 อย่าง คือ จุดมุ่งหมาย เนื้อหา กิจกรรม การเรียน และการประเมินผล

โย เบอร์ (Ober. 1971 : 12-45) กล่าวว่า หลักสูตร คือ มวลประสบการณ์ต่างๆ ที่โรงเรียน และครูผู้สอนจัดขึ้น เพื่อให้นักเรียนมีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปตามลักษณะที่ต้องการและให้ถึง จุดมุ่งหมาย และองค์ประกอบของหลักสูตร คือ

1. ความมุ่งหมายของการศึกษา
2. การจัดเนื้อหาวิชา
3. กิจกรรมการเรียนการสอนและการนำหลักสูตรไปใช้
4. การประเมินผลและการวัดผล

สมิทธ คุณานุกร (2523 : 2-11) ให้ความหมายของหลักสูตรไว้ในสองระดับคือ หลักสูตร ใน ระดับชาติกับหลักสูตรในระดับโรงเรียน หลักสูตรระดับชาติหมายถึง โครงการให้กับการศึกษาที่ กำหนดไว้ ส่วนหลักสูตรในระดับโรงเรียน หมายถึง โครงการที่ประมวลความรู้และประสบการณ์ ทั้งหลายที่โรงเรียนจัดให้กับนักเรียน ไม่ว่าจะป็นภายในหรือภายนอกโรงเรียน เพื่อให้ผู้เรียนพัฒนา ไปตามความมุ่งหมายที่กำหนดไว้และองค์ประกอบของหลักสูตรที่ดีมี 4 ประการ ดังนี้

1. ความมุ่งหมาย (Objectives)
2. เนื้อหา (Content)
3. การนำหลักสูตรไปใช้ (Curriculum Implementation)
4. การประเมินผล (Evaluation)

การสอนดนตรี หมายถึง การจัดการเรียนการสอน โดยมุ่งให้มีประสบการณ์ และมีกิจกรรม ทางดนตรี เพื่อต้องการส่งเสริมให้ผู้เรียนพัฒนาได้หลายด้านในปัจจุบันการสอนตามความ เชื่อหรือ ทฤษฎีพื้นฐานมีหลายทฤษฎีด้วยกัน คือ (ณรุทธิ์ สุทธจิตต์, 2538)

1. ทฤษฎีเหมือนจริง (Realism Theory) ทฤษฎีนี้เชื่อว่า เด็กสามารถเห็นได้เหมือน ผู้ใหญ่ การเรียนคือ การให้นักเรียนฝึกทักษะตามที่ครูต้องการครูจะเป็นผู้กำหนดให้นักเรียนทำตามซึ่ง ไม่ เหมาะกับการสอนวิชาดนตรีศึกษาระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาแต่เหมาะสมกับอุดมศึกษา ซึ่ง

มีแนวการเรียนเพื่อมุ่งรักษาถ่ายทอดวิชาดนตรีแบบต่างๆ และการที่ผู้เรียนได้เรียนวิชาดนตรีและมีการเรียนและฝึกทักษะและความรู้โดยตรงเป็นการรักษาดนตรีต่างๆ อย่างดี

2. ทฤษฎีแห่งปัญญา (Intellectual Theory) เป็นทฤษฎีที่เชื่อว่า นักเรียนเขียนความสามารถแต่ละบุคคล เหมาะแก่การสอนทุกระดับ เป็นทฤษฎีที่ให้นักเรียนได้แสดงความสามารถที่ตนเข้าใจซึ่งสอดคล้องกับการเรียนรู้และความแตกต่างระหว่างบุคคล การเรียนเป็นการเสริมความคิดริเริ่มสร้างสรรค์และการแสดงออกของเด็กโดยตรงเด็กสามารถจะแสดง รายละเอียดที่ตนรู้แตกต่างกันตามความคิดรวบยอดของตนเอง

3. ทฤษฎีความรู้สึกรู้การเห็น (The Haptic and Visual Child Theory) ทฤษฎีนี้เป็นความเชื่อของ โลเวนฟีลด์ (Loaded) ซึ่งมีความเชื่อว่าความเข้าใจและการรับรู้จากสิ่งแวดล้อมของเด็กจะมีผลแก่อารมณ์ของตนเอง ซึ่งจะเป็นแรงผลักดันให้เด็กแสดงออกตามอารมณ์ของตน และเชื่อว่าเด็กมีเสรีจะแสดงออกทางร่างกายและอารมณ์อย่างเปิดเผย โดย วิทคิน และลินตัน (Witkin and Linton) ได้ศึกษาวิจัย เกี่ยวกับความเชื่อนี้ว่า เด็กที่ได้รับการเลี้ยงดูอย่างเสรี ความเจริญเติบโตของเด็ก ทำให้สามารถแสดงออกได้ดีกว่าเด็กที่ถูกเลี้ยงดูอย่างขาดเสรีการสร้างสรรค์ จะแสดงออกมาทางอารมณ์ภายในของเด็ก ซึ่งขึ้นอยู่กับสิ่งแวดล้อมของเด็กเองทฤษฎีขั้นพัฒนาการทางความคิดอายุ (Age-Based Concepts) ทฤษฎีด้านวุฒิภาวะคือ ทั้งร่างกายและการกระทำเป็นไปตามลำดับของวัยอันควร ดังนั้น การวิจัยการพัฒนาทางด้านดนตรีตามขั้นระดับอายุของโลเวนฟีลด์ (Lowenfeld) คล้ายกับ หลักการสอนดนตรีในประเทศไทย (ณรุทธิ์ สุทธจิตต์, 2541)

วิธีการสอนดนตรีโดยทั่วไปที่ช่วยให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจในดนตรีได้ควรมีดี หลักการสอนให้ผู้เรียนรู้จักเสียงก่อนสัญลักษณ์เนื่องจากดนตรีเป็นเรื่องของเสียง รวมทั้งควรให้ผู้เรียนมีประสบการณ์ในเรื่องการคิดวิเคราะห์ วิเคราะห์ และสร้างสรรค์ดนตรีด้วย โดยมีผู้เสนอ "หลักการสอนดนตรีหลายคน ได้แก่วิธีการของ หม่อมดุษฎี บริพัตร เน้นทักษะการเคลื่อนไหวร่างกายเป็นการเรียนรู้ดนตรี ซึ่งเกี่ยวข้องทั้งทักษะการเคลื่อนไหว 3 ระดับคือ ทักษะพื้นฐานเบื้องต้น ทักษะพื้นฐานขั้นกลาง และทักษะขั้นสูง การเรียนรู้เหล่านี้ทำให้ผู้เรียนเรียนรู้สาระดนตรีควบคู่ไปด้วย วิธีการของ อรรวรรณ บรรจงศิลป์ เน้นการเรียนรู้สาระดนตรี โดยใช้กระบวนการ แก้ปัญหาจากผู้สอนและจะช่วยกันแก้ปัญหา โดยการคิดวิเคราะห์ ทดลอง ในที่สุดจึงมีการเสนอผลการแก้ปัญหา ด้วยกระบวนการนี้ ผู้เรียนได้เรียนรู้แนวคิดและทักษะดนตรีควบคู่กันไป วิธีการของ วิมาลี อูปรมย์ นำหลักของการเรียนรู้ภาษามาใช้ คือ การฟัง พูด อ่าน และเขียน ซึ่งเปรียบเทียบกับการเรียนดนตรีได้ คือ ผู้เรียนจะฟังก่อน จากนั้นจึงร้องและเล่นดนตรีซึ่ง เทียบกับการพูดในระยะต่อมา การอ่าน และการเขียน ซึ่งหมายถึงการสร้างสรรค์จะได้รับการเน้นด้วย นอกจากนี้ยังมีวิธีการสอนของต่างประเทศและนิยมกันคือ วิธีการสอนดนตรีของดัลโครซ (Dalcroze) ออร์ฟ (Orff) โคดาย (Kodaly) และคอมพลีเฮนซีฟ มิวสิเซียนชิพ (Comprehensive Musicianship) ซึ่งแต่ละวิธีมีหลักการเฉพาะน่าสนใจและสามารถนำมาดัดแปลงใช้ในการสอนในประเทศไทย ซึ่งจะกล่าวถึงวิธีการสอนแต่ละวิธีพอสังเขป ดังนี้ (ณรุทธิ์ สุทธจิตต์, 2537: 45-48)

วิธีการของดัลโครซ (Dalcroze) เน้นการเคลื่อนไหวร่างกายเป็นหลัก โดยยึดหลัก ที่ว่าการเรียนรู้เกี่ยวกับการเคลื่อนไหวร่างกายทำให้การเรียนรู้ดนตรีมีความหมายกับผู้เรียนช่วยให้ ผู้เรียนเรียนรู้ดนตรีได้ถึงแก่น โดยเน้นเรื่องเกี่ยวกับการสร้างสรรค์ควบคู่ไปด้วย วิธีการของออร์ฟ (Orff) เน้น

ที่การสำรวจเกี่ยวกับเสียงซึ่งเกี่ยวพันไปถึงเรื่องการสำรวจที่ว่างจากส่วนย่อยไปสู่ส่วนรวมให้การเลียนแบบนำไปสู่การสร้างสรรค์โดยมีกิจกรรมทั้ง ปฏิบัติเกี่ยวข้องและการผสมวง จุดเด่นของวิธีการนี้คือการใช้เครื่องดนตรีออร์พในการเรียนการสอนวิธีการของโคดาไล (Kodaly) เน้นการร้องเป็นหลัก โดยใช้วรรณคดีดนตรีพื้นบ้าน ซึ่งถือว่าเป็นดนตรีในลักษณะภาษาแม่ของผู้เรียนในกระบวนการเรียนการสอนที่ยึดหลักพัฒนาการของเด็กเป็นหลักการนำเสนอเนื้อหาดนตรีมีการจัดเป็นขั้นตอนอย่างรัดกุมและมีการใช้สัญลักษณ์ต่าง ๆ เพื่อช่วยในการเรียนรู้ของผู้เรียนมีลักษณะเป็นรูปธรรม ซึ่งช่วยให้ผู้เรียนรับรู้ดนตรีในลักษณะของ เสียงง่ายขึ้น วิธีการของคอมพลีเฮนซีฟ มิวซิเชียนชิพ (Comprehensive Musicianship) เน้นการ จัดประสบการณ์ทางดนตรีในลักษณะของการผสมผสานกลมกลืนขององค์ประกอบดนตรีเป็นสำคัญ โดยให้ผู้เรียนเป็นทั้งผู้ฟังผู้แสดงและผู้เล่นดนตรี เพื่อให้เกิดความเข้าใจในดนตรีทุกแง่มุม โดยผู้เรียน ได้รับรู้วรรณคดีดนตรีจากทั่วโลกเพื่อให้มีประสบการณ์ก้าวไกลทางดนตรีและการวิเคราะห์หรือ วิจารณ์ทางดนตรีอย่างมีหลักเกณฑ์เหมาะกับการศึกษาระดับอุดมศึกษา

6. ทฤษฎีดนตรีสากลเบื้องต้น

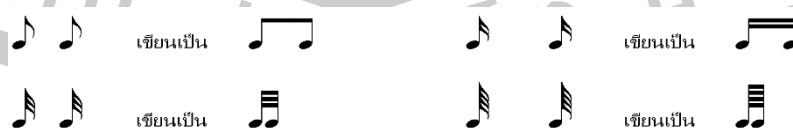
ดนตรีสากลเป็นภาษาสากล สื่อความหมายด้วยเสียง สามารถจดบันทึกเครื่องหมายแทนเสียงได้ด้วยการใช้ตัวโน้ตแทนอักขระ ใช้ตำแหน่งของหัวตัวโน้ตบนบรรทัด 5 เส้นแทนเสียงวรรณยุกต์หรืออินโทเนชัน ใช้ชั้นคู่เสียงและคอร์ดแทนเสียงประสมอักษร ใช้ไม้พิพอบกวลี ใช้เฟรสบอกประโยค และใช้สังคีตลักษณ์บอกเนื้อหาสาระที่สมบูรณ์ของความเรียงหรือบทประพันธ์ การที่เราจะเข้าใจภาษาของความเรียงหรือบทประพันธ์ การที่เราจะเข้าใจภาษาของดนตรีได้ เราจึงจำเป็นต้องเรียนรู้ตัวโน้ตวิธีการบันทึกโน้ต วิธีการใช้ชั้นคู่เสียง วิธีการสร้างคอร์ด และหลักไวยากรณ์เพลงเพื่อนำไปสู่ความสามารถในการอ่านออกและเขียนได้ในทางดนตรีสากล

1. โน้ตสากล (Notation) การบันทึกโน้ตเป็นหัวใจของการสื่อสารในภาษาดนตรี เปรียบได้กับภาษาเขียนที่ใช้ตัวอักษรเป็นเครื่องมือในการสื่อสาร การบันทึกโน้ตในระบบปัจจุบันเท่านั้นรวมถึงการใช้สัญลักษณ์ซึ่งเป็นที่รู้จักและยอมรับกันโดยทั่วไปในระดับสากลอัน ได้แก่ ตัวโน้ต ตัวหยุด บรรทัด 5 เส้น กุญแจประจำหลัก

2. ตัวโน้ต (Note) ตัวโน้ต คือ สัญลักษณ์ที่ใช้บันทึกแทนหน่วยเสียงและจังหวะของดนตรี มีชื่อเรียกและค่าแตกต่างกันตามรูปร่างลักษณะ ดังจะแสดงลำดับการบันทึกโน้ตจากค่าที่มากที่สุดไปหาค่าที่น้อยกว่าต่อไปนี้

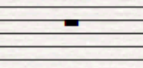
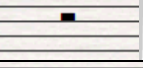
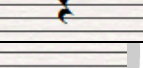
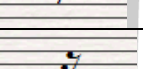
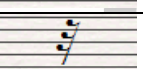
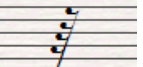

องค์ประกอบในการอ่านเขียนและกิจกรรมเกี่ยวกับโน้ตสากลมีอยู่ 4 องค์ประกอบ ดังนี้

1. ตัวโน้ต คือ สัญลักษณ์ที่ใช้บันทึกแสดงความสั้นยาวของเสียง อัตราความสั้นยาวของตัวโน้ตจะมีที่จังหวะนั้น จะขึ้นอยู่กับเครื่องหมายกำหนดจังหวะ ลักษณะของตัวโน้ตมีดังนี้

	เรียกว่า ตัวกลม มีอัตราความยาวของเสียงยาวที่สุด
	เรียกว่า ตัวขาว มีอัตราความยาวเสียงเป็นครึ่งหนึ่งของตัวกลม
	เรียกว่า ตัวดำ มีอัตราความยาวของเสียงเป็นครึ่งหนึ่งของตัวขาว
	เรียกว่า ตัวเข้บ็ตหนึ่งชั้น มีอัตราความยาวเสียงเป็นครึ่งหนึ่งของตัวดำ
	เรียกว่า ตัวเข้บ็ตสองชั้น มีอัตราความยาวเสียงเป็นครึ่งหนึ่งของตัวเข้บ็ตหนึ่งชั้น

ตัวหยุดหรือเครื่องหมายพักเสียง คือ เครื่องหมายที่ทำให้เสียงเงียบหรือหยุดชั่วคราว จะหยุดนานเท่าใดนั้นขึ้นอยู่กับลักษณะของตัวหยุด ลักษณะและอัตราความยาวของตัวหยุดมีดังนี้

	หยุดตัวกลม มีอัตรายาวที่สุด เทียบเท่ากับอัตราจังหวะของโน้ตตัวกลม
	หยุดตัวขาว มีอัตราครึ่งหนึ่งของหยุดตัวกลม เทียบเท่ากับอัตราจังหวะของโน้ตตัวขาว
	หยุดตัวดำ มีอัตราครึ่งหนึ่งของหยุดตัวขาว เทียบเท่ากับอัตราจังหวะของโน้ตตัวดำ
	หยุดตัวเข้บ็ตหนึ่งชั้น มีอัตราครึ่งหนึ่งของหยุดตัวดำ เทียบเท่ากับอัตราจังหวะของโน้ตตัวเข้บ็ตหนึ่งชั้น
	หยุดตัวเข้บ็ตสองชั้น มีอัตราครึ่งหนึ่งของหยุดเข้บ็ตหนึ่งชั้น เทียบเท่ากับอัตราจังหวะของโน้ตตัวเข้บ็ตสองชั้น
	หยุดตัวเข้บ็ตสามชั้น มีอัตราครึ่งหนึ่งของหยุดเข้บ็ตสองชั้น เทียบเท่ากับอัตราจังหวะของโน้ตตัวเข้บ็ตสามชั้น
	หยุดตัวเข้บ็ตสี่ชั้น มีอัตราครึ่งหนึ่งของหยุดเข้บ็ตสามชั้น เทียบเท่ากับอัตราจังหวะของโน้ตตัวเข้บ็ตสี่ชั้น

เครื่องหมายกำหนดจังหวะ (Time Signatures) คือ เครื่องหมายที่บอกให้ทราบว่าในแต่ละห้องของเพลงมีกี่จังหวะ มีลักษณะเป็นเลขสองตัวเขียนซ้อนกันคล้ายเลขเศษส่วน เขียนไว้ตอนต้นของบทเพลงหลังกุญแจประจำหลัก เช่น เป็นต้น

เลขตัวล่าง หมายถึง ลักษณะของตัวโน้ตที่ยึดเป็นเกณฑ์ 1 จังหวะ เช่น

เลข 1	ใช้แทน		นับตัวละ ๑ จังหวะ
เลข 2	ใช้แทน		นับตัวละ ๑ จังหวะ
เลข 4	ใช้แทน		นับตัวละ ๑ จังหวะ
เลข 8	ใช้แทน		นับตัวละ ๑ จังหวะ
เลข 16	ใช้แทน		นับตัวละ ๑ จังหวะ

เลขตัวบน หมายถึง จำนวนจังหวะหรือจำนวนตัวโน้ตที่ใช้เป็นเกณฑ์ว่าในบทเพลงนั้นๆ ในแต่ละห้องจะต้องมีโน้ตลักษณะต่างๆ ที่ระบุไว้ด้วยเลขตัวล่างก็ตัว ถ้าใช้โน้ตตัวอื่นและตัวหยุด เมื่อรวมอัตราจังหวะทั้งหมดจะต้องเท่ากับอัตราจังหวะที่กำหนดไว้ด้วยเลขตัวบน ดังตัวอย่างต่อไปนี้

Staff 1: จังหวะ 1 2 1 2 1 2 1 2

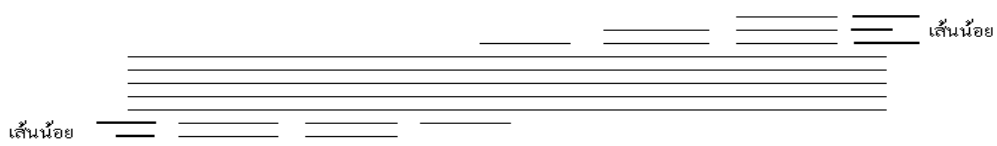
Staff 2: จังหวะ 1 2 3 1 2 3 1 2 3 1 2 3

Staff 3: จังหวะ 1 2 3 4 1 2 3 4 1 2 3 4

ภาพประกอบ 1 ตัวเลขจังหวะ

บรรทัด 5 เส้น (Staff and Clef) คือ เส้นตรงที่ขีดขนานกันตามยาว 5 เส้น ระยะห่างของแต่ละเส้นจะเท่ากัน ใช้สำหรับบันทึกตัวโน้ตเพื่อแสดงระดับสูงต่ำของเสียง นอกจากบรรทัด 5 เส้นซึ่งใช้เป็นหลักในการบันทึกตัวโน้ตแล้ว ยังมีเส้นสั้นๆ ที่ใช้ขีดบรรทัด 5 เส้น หรือเหนือบรรทัด 5 เส้น หรือเส้นสั้นๆ ที่ขีดเฉพาะตัวโน้ต ใช้สำหรับการบันทึกตัวโน้ตที่มีระดับเสียงที่สูงขึ้นหรือต่ำกว่าบรรทัด 5 เส้น เรียกเส้นสั้นๆ นี้ว่า

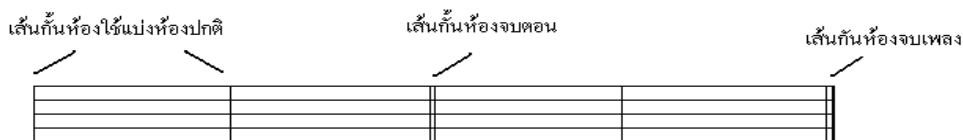
“เส้นน้อย”

เส้นน้อย

การบันทึกตัวโน้ตลงในบรรทัด 5 เส้น ในลักษณะของการบันทึกทำนองเพลงนั้น จะบันทึกตัว

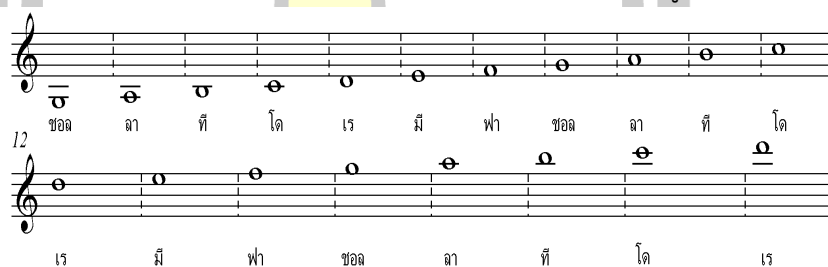
โน้ตลงในช่องและคาบเส้นโดยมีเส้นตรงขีดตั้งฉากขวางลงในบรรทัด 5 เส้น เรียกเส้นนี้ว่า เส้นกั้นห้อง ช่วงที่อยู่ระหว่างเส้นกั้นห้องเรียกว่า ห้อง ในแต่ละห้องของบทเพลง เพลงเดียวกันจะมีอัตราจังหวะเท่ากัน เส้นกั้นห้องแบ่งเป็น 3 ลักษณะ ดังนี้

เครื่องหมายกำกับบรรทัด โน้ตสากลที่บันทึกลงในบรรทัด 5 เส้นที่อยู่ตำแหน่งหรือในระดับต่างกัน จะมีชื่อเรียกหรืออ่านออกเสียงต่างกัน การอ่านออกเสียงตัวโน้ตในบรรทัด 5 เส้นอ่านออกเสียงเป็น โด (Do) เร (Re) มี (Mi) ฟา (Fa) ซอล (Sol) ลา (La) ที (Ti) ตำแหน่งของตัวโน้ตที่อ่านออกเสียงต่างกันใน ถูกกำหนดโดยเครื่องหมายกำกับบรรทัด ซึ่งเรียกว่า กุญแจประจำหลัก (Clef)

กุญแจประจำหลักซอล คือ เครื่องหมายที่กำหนดเสียงของตัวโน้ตในบรรทัด 5 เส้น ให้อ่านออกเสียงเป็น โด เร มี ฟา ซอล ลา ที โด มีตำแหน่งเสียงคงที่โดยยึดเสียง ซอล เป็นหลัก กุญแจประจำหลักซอลนิยมเรียกสั้นๆ ว่า “กุญแจซอล” ลักษณะของกุญแจซอลมีดังนี้

กุญแจซอลบันทึกหัวกุญแจคาบเส้นที่ 2 ของบรรทัด 5 เส้น ตัวโน้ตทุกลักษณะที่บันทึกคาบเส้นที่ 2 อ่านออกเสียง ซอล ทั้งหมด เสียงอื่นๆ ก็ลำดับต่อเนื่องกันไปทั้งทางสูงและทางต่ำ ดังนี้

ภาพประกอบ 2 กุญแจซอล

กุญแจประจำหลักฟาเบส คือ เครื่องหมายที่กำหนดเสียงของตัวโน้ตในบรรทัด 5 เส้น ให้อ่านออกเสียงเป็น โด เร มี ฟา ซอล ลา ที โด มีตำแหน่งเสียงคงที่โดยยึดเสียง ฟา เป็นหลัก กุญแจประจำหลักฟาเบสนิยม เรียกสั้นๆ ว่า “กุญแจฟา” ลักษณะของกุญแจฟาเป็น ดังนี้

ภาพประกอบ 3 กุญแจฟา

เครื่องหมายและคำสั่งที่ใช้ในกิจกรรมทางดนตรีสากล ได้แก่ การอ่าน การขับร้อง หรือการร้องโน้ต การปฏิบัติเครื่องดนตรี มีเครื่องหมายและคำสั่งเป็นจำนวนมาก สำหรับเครื่องหมายและ

คำสั่งทางดนตรีที่ควรทราบเบื้องต้นมีดังนี้ เครื่องหมายแปลงเสียง คือ เครื่องหมายที่ทำให้ตัวโน้ตสูงขึ้นหรือต่ำลงครึ่งเสียง ตามปกติใช้เขียนหน้าตัวโน้ตที่ต้องการแปลงเสียงมี ดังนี้

1. ชาร์ป (sharp) คือ เครื่องหมายที่ใช้แปลงเสียงตัวโน้ตให้สูงขึ้นมากกว่าเสียงปกติครึ่งเสียง

2. แฟลต (flat) คือ เครื่องหมายที่ใช้แปลงเสียงตัวโน้ตให้ต่ำลงมากกว่าเสียงปกติครึ่งเสียง

3. เนเจอร์ล (natural) คือ เครื่องหมายที่แปลงสภาพตัวโน้ตที่เคยถูกเครื่องหมายชาร์ปหรือ แฟลตบังคับเสียงให้สูงขึ้นหรือต่ำลงไว้แล้วเพื่อให้เสียงของตัวโน้ตนั้นกลับเป็นเสียงเดิม

การเรียกชื่อโน้ตที่ถูกแปลงเสียงด้วยเครื่องหมายชาร์ป หรือ แฟลตนั้นให้คงเรียกชื่อเดิมแต่ต่อด้วยคำว่า ชาร์ป หรือ แฟลต เช่น

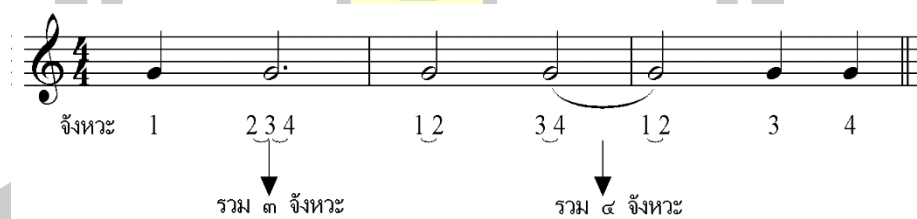
ภาพประกอบ 4 เครื่องหมายแปลงเสียง

สัญลักษณ์ที่ใช้เพิ่มอัตราจังหวะของตัวโน้ตหรือทำให้เสียงยาวขึ้น ในกรณีที่ต้องการให้ตัวโน้ตมีอัตราจังหวะเพิ่มขึ้น อาจทำได้ 2 กรณี คือ

1) ใส่จุดต่อจากตัวโน้ตที่ต้องการ จุดที่อยู่หลังตัวโน้ตจะมีค่าของอัตราจังหวะเป็นครึ่งหนึ่งของอัตราจังหวะของโน้ตตัวที่จุด อยู่หลัง เช่น มีค่าเท่ากับ 2 จังหวะ มีค่าเท่ากับ 3 จังหวะ

2) ใช้ โยงเชื่อมตัวโน้ตที่ต้องการเพิ่มเสียงให้ยาวขึ้น

ตัวอย่าง

ภาพประกอบ 5 การใส่เครื่องหมาย Tie

8. บริบทของวิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด

1. ประวัติความเป็นมาของวิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด

วิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด เป็นวิทยาลัยนาฏศิลป์แห่งแรกในภูมิภาคอีสาน การจัดตั้งวิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด ได้เริ่มจากการสำรวจพื้นที่ที่จัดตั้งวิทยาลัย กล่าวคือ เมื่อวันที่ 11 มกราคม พ.ศ. 2552 ฯฯ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ดร.ก้อง สวัสดิ์พาณิชย์ พร้อมคณะได้ทำการสำรวจพื้นที่ที่จะจัดตั้งวิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด เพื่อขยายการศึกษาศิลปวัฒนธรรมให้แพร่หลาย ใน

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยมีผู้ร่วมจัดสถานที่หลายท่าน อาทิ นายเดโช สวานานนท์ อติตอธิตี กรมศิลปากร นายศักดิ์ อ้อพงษ์ ผู้ว่าราชการจังหวัดร้อยเอ็ดในขณะนั้น รวมไปถึงบุคคลสำคัญ อื่นหลายท่าน และได้ตกลงที่จะใช้ที่ดินสาธารณะประโยชน์ คือ บริเวณสระหาญ และสระแก้ว รวมทั้ง ที่ราชพัสดุ ซึ่งเป็นคูเมือง เป็นที่จัดสร้าง โดยใช้บริเวณสระหาญ เป็นสถานที่ก่อสร้างอาคารเรียน ใช้บริเวณสระแก้วเป็นที่ก่อสร้างบ้านพักข้าราชการ (วิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด. 2555 : 2-6)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษา นายสีปนนท์ เกตุทัต ได้ลงนามประกาศจัดตั้งวิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด เมื่อวันที่ 31 มีนาคม 2522 โดยให้สังกัดศิลปศึกษา กรมศิลปากร กระทรวงศึกษา เปิดสอนถึงขั้นประกาศนียบัตรนาฏศิลป์ชั้นสูง ตั้งแต่วันที่ 20 พฤษภาคม 2522 โดยอาศัยอาคารเรียนของโรงเรียนสตรีศึกษา 1 หลัง เป็นที่เรียนชั่วคราวมีนักเรียนระดับนาฏศิลป์ชั้นต้นปีที่ 1 จำนวน 80 คน และระดับนาฏศิลป์ชั้นกลางปีที่ 1 จำนวน 80 คน ครูผู้สอนได้รับการสนับสนุนจากวิทยาลัยนาฏศิลป์ส่วนกลางในชั้นแรก จำนวน 50 คน และมีครูผู้ช่วยราชการจากจังหวัดร้อยเอ็ดอีก 4 คน โดยมี นายล้วน เจนใจ อาจารย์ 2 วิทยาลัยช่างศิลป์ รักษาราชการในตำแหน่งผู้อำนวยการ ในงบประมาณปี พ.ศ. 2523 วิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ดได้รับงบประมาณ จำนวน 5,650,000 บาท เป็นค่าก่อสร้างอาคารเรียน 3 ชั้น 18 ห้องเรียน 1 หลัง โรงอาหาร 1 หลัง บ้านพักยาม 1 หลัง และรั้วหนามรอบบริเวณ การก่อสร้างได้ดำเนินการแล้วเสร็จในเดือนธันวาคม 2524 และในปีงบประมาณ 2524 ได้งบประมาณปรับปรุงพื้นที่มีวงเงินเพียง 756,329 บาท ซึ่งในเนื้อที่เกือบ 20 ไร่ แต่บางแห่งลึกถึง 2 เมตรเศษ ราคาเงินจริง ๆ จะต้องให้เงินไม่ต่ำกว่า 2,000,000 บาท แต่วิทยาลัยได้รับความอนุเคราะห์จากองค์การบริหารส่วนจังหวัดดำเนินการให้แล้วเสร็จในเดือน มีนาคม 2525 เปิดให้เรียน 20 พฤษภาคม 2525 และทำพิธีเปิดอาคารใหม่ของวิทยาลัย ในวันที่ 15 กรกฎาคม 2525 โดยท่านผู้ว่าราชการจังหวัดร้อยเอ็ด นายธวัชชัย สมสมาน วิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด ได้ทำการสอนมาแล้วเป็นเวลา 37 ปี (จากปีการศึกษา 2522 ถึง ปีการศึกษา 2559) มีผู้อำนวยการตามลำดับดังนี้

1. นายล้วน เจนใจ (รักษาราชการในตำแหน่งผู้อำนวยการ) ตั้งแต่วันที่ 31 มกราคม 2522 ถึงวันที่ 12 เมษายน 2523
2. นายชวลิต มณีรัตน์ ตั้งแต่วันที่ 13 เมษายน 2523 ถึง 1 ตุลาคม 2531
3. นายจิรพล เพชรสม (รักษาราชการในตำแหน่งผู้อำนวยการ) ตั้งแต่วันที่ 2 ตุลาคม ถึงวันที่ 31 ตุลาคม 2523
4. นายสมบัติ แก้วสุจริต ตั้งแต่วันที่ 1 พฤศจิกายน 2532 ถึงวันที่ 9 มกราคม 2537
5. นายเจริญ จันทร์เพ็ญ ตั้งแต่วันที่ 10 มกราคม 2537 ถึงวันที่ 13 พฤศจิกายน 2538
6. นางสันทนา วงษ์แสงพลอย ตั้งแต่วันที่ 14 พฤศจิกายน 2538 ถึงวันที่ 30 กันยายน 2543
7. นายจิรพล เพชรสม ตั้งแต่วันที่ 13 พฤศจิกายน 2543 ถึง ตุลาคม 2547
8. นางฉวีวรรณ สุทธิประภา ตั้งแต่ สิงหาคม 2547 ถึง มกราคม 2550 (รักษาราชการในตำแหน่งผู้อำนวยการ)
9. นายจิรพล เพชรสม ตั้งแต่ มกราคม 2550 ถึง กันยายน 2552
10. นายนิเทศ จันทโหมข ตั้งตั้งแต่ ตุลาคม 2552 ถึง กรกฎาคม 2553 (รักษาราชการในตำแหน่งผู้อำนวยการ)

11. นายจิรพจน์ จีงบรรเจิดศักดิ์ ตั้งแต่วันที่ 29 กรกฎาคม 2553 ถึง ปัจจุบัน

2. บทบาทหน้าที่ของวิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด

วิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ดมีหน้าที่อนุรักษ์ ส่งเสริม เผยแพร่วิทยาการและวัฒนธรรมของชาติ ด้านดนตรี-นาฏศิลป์พื้นบ้าน ซึ่งเป็นศูนย์กลางในการทำนุบำรุง รักษาฟื้นฟูและเผยแพร่ ศิลปวัฒนธรรมไทยในด้านดังกล่าว โดยกระตุ้นให้ประชาชนในท้องถิ่นเกิดความรักความหวงแหน เห็นคุณค่าในศิลปวัฒนธรรมอันเป็นมรดกของชาติและเป็นแหล่งพัฒนาและวิจัยบริการให้มีความรู้ด้าน ดนตรี-นาฏศิลป์ไทย ดนตรี-นาฏศิลป์พื้นบ้าน แก่ชุมชนและสถาบันการศึกษาอื่น ๆ นอกจากนี้ยังมี หน้าที่ผลิตบุคลากรและศิลปินทางด้านดนตรี-นาฏศิลป์ที่มีคุณสมบัติตรงกับความต้องการของท้องถิ่น

วิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด ได้แบ่งการเรียนเป็น 3 ระดับ ดังนี้

1. ระดับช่วงชั้นที่ 3 (มัธยมศึกษาตอนต้น)
2. ระดับช่วงชั้นที่ 4 (มัธยมศึกษาตอนปลาย)
3. ระดับอุดมศึกษา (เปิดสอนระดับปริญญาตรี โดยเป็นห้องเรียนเครือข่ายของสถาบัน

บัณฑิตพัฒนศิลป์)

3. วิสัยทัศน์ (Vision)

วิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ดเป็นแหล่งเรียนรู้ทางด้านวิชาชีพเฉพาะทางที่ได้มาตรฐานทางด้าน วิชาการ และศิลปวัฒนธรรม เป็นที่ยอมรับในสังคมระดับชาติ

4. พันธกิจ (Mission)

4.1 พัฒนาวิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ดให้เป็นแหล่งเรียนรู้ด้านวิชาชีพเฉพาะทางในด้าน วิชาการ และศิลปวัฒนธรรม

4.2 ยกกระดับคุณภาพทางด้านวิชาชีพเฉพาะทางให้ได้มาตรฐานวิชาการและ ศิลปวัฒนธรรม

4.3 ยกกระดับคุณภาพครู และบุคลากรทางการศึกษาทั้งระบบ

4.4 พัฒนาผู้เรียนให้เป็นบุคคลที่มีความรู้ทางด้านวิชาชีพเฉพาะทางที่ได้มาตรฐาน ใน ด้านวิชาการ และศิลปวัฒนธรรม

4.5 จัดเก็บองค์ความรู้ทางด้านศิลปวัฒนธรรม และการเผยแพร่ให้เป็นแหล่งความรู้ ใน ระดับชาติ

5. อัตลักษณ์ (Identity)

สืบสาน สร้างสรรค์ งานศิลป์

6. เอกลักษณ์ (Uniqueness)

เป็นผู้นำ สืบสาน สร้างสรรค์ งานศิลป์

7. เป้าหมาย (Corporate Objectives)

7.1 วิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ดเป็นแหล่งเรียนรู้ด้านวิชาชีพเฉพาะทางในด้านวิชาการและ ศิลปวัฒนธรรม

7.2 วิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ดพัฒนาระบบประกันคุณภาพการศึกษาภายในเพื่อเตรียมความพร้อมในการรับการประเมินภายนอก

7.3 ข้าราชการครู และบุคลากรทางการศึกษาได้รับการพัฒนาให้มีหรือเลื่อนวิทยฐานะ และมีผลงานทางด้านวิชาการ เพื่อนำผลพัฒนาการจัดการเรียนรู้

7.4 ผู้เรียนมีความรู้ทางด้านวิชาชีพเฉพาะทาง มีมาตรฐานทั้งในด้านวิชาการ และ ศิลปวัฒนธรรม

7.5 จัดเก็บองค์ความรู้ การเผยแพร่ด้านศิลปวัฒนธรรมอย่างเป็นระบบและเป็นแหล่งเรียนรู้ระดับชาติ

8. ยุทธศาสตร์การพัฒนา (Strategies)

8.1 ส่งเสริม สนับสนุนให้เกิดการปรับเปลี่ยนกระบวนการการเรียนรู้หลักสูตร การเรียนรู้ เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้ตามศักยภาพ และได้มาตรฐาน

8.2 พัฒนาข้าราชการครู และบุคลากรทางการศึกษาเพื่อเป็นผู้นำทางวิชาการ และ วิชาชีพที่สนองต่อปรัชญา วิสัยทัศน์ พันธกิจ

8.3 พัฒนาระบบการจัดเก็บองค์ความรู้ การเผยแพร่ให้เป็นแหล่งเรียนรู้ด้านวิชาชีพ เฉพาะในด้านวิชาการ และศิลปวัฒนธรรม

8.4 เพื่อพัฒนาระบบการบริหารจัดการศึกษา ยึดมั่นและปฏิบัติตามระบบคุณธรรม ระบบธรรมาภิบาล สร้างความสมานฉันท์ สร้างความสามัคคี และสร้างแรงจูงใจบุคลากรทุกระดับ เพื่อความสำเร็จขององค์กร และเป็นผลดีต่อผู้รับบริการ

9. นโยบายหลัก (Policies)

9.1 ยึดมั่น และน้อมนำพระราชดำริ พระราชดำรัส และทฤษฎีเศรษฐกิจพอเพียงมา ประยุกต์ใช้ในองค์กร

9.2 ส่งเสริม สนับสนุน การปฏิบัติราชการตามนโยบายสถาบันฯ

9.3 ยึดมั่น และปฏิบัติตามระบบคุณธรรม และธรรมาภิบาล

9.4 ยึดมั่นและปฏิบัติตามหลักเสรีภาพ และความเป็นเลิศทางวิชาการ

9.5 พัฒนาการต่อ และก่องานใหม่ ให้บรรลุเป้าหมายขององค์กร

9.6 การสร้างความสมานฉันท์ สร้างความสามัคคี และแรงจูงใจบุคลากรทุกระดับ เพื่อ ความสำเร็จขององค์กร

9.7 การพัฒนาทีมงานที่มีคุณภาพ และคุณธรรม กลยุทธ์ในการพัฒนาของฝ่ายต่าง ๆ

10. กลยุทธ์ในการพัฒนาฝ่ายต่าง ๆ

10.1 กลยุทธ์ในการพัฒนาฝ่ายบริหาร

10.1.1 ปรับปรุงโครงสร้างการบริหารงานภายในให้สอดคล้องกับความเป็นจริง ใน ปัจจุบัน โดยการวิเคราะห์ภาระงาน ความยากง่าย ของงานเป็นหลัก

10.1.2 พัฒนางานธุรการ สารบรรณ โดยให้บริการด้านความสะดวก รวดเร็ว เจ้าหน้าที่มีจิตสำนึกในการให้บริการ

10.1.3 จัดสวัสดิการแก่บุคลากรทุกคนในสถาบัน โดยการเน้นการดูแล ช่วยเหลือ เยี่ยมเยียนบุคลากร ลูกจ้าง เมื่อได้รับความเจ็บป่วย เพื่อเป็นขวัญกำลังใจแก่ผู้ปฏิบัติงานในสถาบัน

ตามความเหมาะสม ส่วนด้านครอบครัวนักเรียน นักศึกษา จัดสวัสดิการ ความปลอดภัย การใช้ชีวิต ความเป็นอยู่และจัดหาทุนการศึกษา

10.1.4 พัฒนาระบบการบริหารจัดการ เพื่อให้เกิดความคล่องตัว ถูกต้องโดยการ กำกับติดตามผล กำหนดกติกา กฎระเบียบ

10.1.5 พัฒนาระบบสาธารณูปโภคต่าง ๆ และการประหยัดพลังงาน ให้เอื้อต่อครู บุคลากรและนักเรียน นักศึกษา ได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยการวางแผน จัดหน่วยงานกำกับดูแล อย่างชัดเจน

10.1.6 แผนการพัฒนาเงินรายได้ เพื่อผลประโยชน์แก่องค์กรและสถาบัน

10.1.7 แผนบริหารความเสี่ยง โดยการจัดลำดับความเสี่ยง ประเมินความเสี่ยงที่ อาจเกิด ประกอบด้วย การบริหารงบประมาณ การใช้จ่ายพาหนะ ความปลอดภัยของบุคลากรการ เกิดอัคคีภัยและภัยธรรมชาติ

10.1.8 พัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ โดยการจัดสรรงบประมาณอย่างพอเพียง

10.1.9 จัดอบรมครู และบุคลากรทางการศึกษา นักเรียนและนักศึกษา ให้สามารถใช้ อินเทอร์เน็ตได้ตลอดเวลา ทั่วทุกจุดในวิทยาลัย

10.1.10 พัฒนาบุคลากรให้มีส่วนร่วมในการบริหารภายในองค์กร โดยการจัด ประสบการณ์การอบรม ศึกษาดูงาน ทั้งในและต่างประเทศ

10.1.11 จัดระบบประกันคุณภาพการศึกษา โดยกำหนดให้มีมาตรฐานและตัวบ่งชี้ที่ ชัดเจน

10.2 กลยุทธ์ในการพัฒนาฝ่ายศิลปวัฒนธรรม

10.2.1 พัฒนาผู้เรียนให้เป็นบุคคลที่มีความรู้ทางด้านวิชาชีพเฉพาะทางที่ได้มาตรฐาน ในด้านวิชาการและศิลปวัฒนธรรม

10.2.2 จัดระบบองค์ความรู้ ลิขสิทธิ์ ทรัพย์สินทางปัญญา โดยการ จัดหน่วยงาน และ ผู้รับผิดชอบ ในการดูแล จัดเก็บ รวบรวม อย่างชัดเจน

10.2.3 ส่งเสริมการทำงานวิจัย สร้างสรรค์ผลงาน สืบค้นองค์ความรู้เดิม ที่เป็น เอกลักษณ์ประจำท้องถิ่น และสร้างสรรค์ชุดการแสดง โดยการ จัดสรรงบประมาณเพื่อสร้างผลงาน การวิจัยอย่างมีคุณภาพ

10.2.4 พัฒนาระบบการจัดการองค์ความรู้ และการเผยแพร่ ศิลปะ วัฒนธรรม เพื่อ ให้บริการทางวิชาการ สารสนเทศ วารสาร เว็บไซต์ ให้เป็นแหล่งความรู้ระดับชาติ

10.2.5 พัฒนารูปแบบการแสดงและเผยแพร่โดยมุ่งเน้นให้การแสดงและเผยแพร่ 2 ลักษณะ คือ คงความเป็นเอกลักษณ์ และความหลากหลายตามสมัยนิยม

10.2.6 สร้างเครือข่าย ประสานงานและแลกเปลี่ยนศิลปวัฒนธรรม ทั้งในและ ต่างประเทศ เช่น กลุ่มประเทศเพื่อนบ้านในกลุ่มแม่น้ำโขง โดยการ ทำสัญญาความร่วมมือ (MOU) เพื่อแลกเปลี่ยนศิลปวัฒนธรรม

10.2.7 จัดระบบการประกันคุณภาพด้านศิลปวัฒนธรรม โดยกำหนดให้มีมาตรฐาน และตัวบ่งชี้ที่ชัดเจน

10.3 กลยุทธ์ในการพัฒนาฝ่ายวิชาการ

10.3.1 พัฒนาวิทยาลัย ให้เป็นแหล่งเรียนรู้ด้านวิชาชีพเฉพาะทาง ทั้งในด้านวิชาการ และศิลปวัฒนธรรม โดยการจะจัดทำเอกสาร เว็บไซต์ ศูนย์ข้อมูลกลางทางวัฒนธรรม จัดตั้งสำนักวิทยบริการ

10.3.2 พัฒนาการเรียนการสอนให้มีคุณภาพ โดยการพัฒนาลัทธิสูตรพัฒนาคุณภาพ ครูผู้สอน พัฒนาระบบการเรียนการสอน 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ และกลุ่มวิชาดนตรีนาฏศิลป์ เช่น การต่อท่ารำ การต่อเพลง บันทึกลงโน้ต และพัฒนาระบบการวัดและประเมินผล ที่เหมาะสม

10.3.3 พัฒนาคุณภาพทางด้านวิชาชีพเฉพาะทางให้ได้มาตรฐานทางด้านวิชาการและศิลปวัฒนธรรม โดยการส่งเสริม สนับสนุนในการแข่งขันด้านวิชาการและศิลปวัฒนธรรม

10.3.4 พัฒนาคุณภาพครูและบุคลากรทางการศึกษาทั้งระบบ โดยการส่งเสริมให้ครู และบุคลากรทางการศึกษา ศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น รวมทั้งการสนับสนุนให้ครูมีวิทยฐานะที่สูงขึ้น และสนับสนุนงานวิจัย การสร้างสรรค์ผลงานทางวิชาการ

10.3.5 พัฒนาระบบเทคโนโลยีและสื่อสารทางการศึกษา โดยใช้วิธีการเรียน แบบผสมผสาน (Blended Learning) โดยการจัดการเรียนการสอนทางอิเล็กทรอนิกส์ (E-Learning) เพื่อให้บรรลุซึ่งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้น

10.3.6 พัฒนาความสามารถด้านภาษา และการสื่อสารภาษาต่างประเทศ เช่น ภาษาจีน ภาษาอังกฤษ และภาษาญี่ปุ่น ทั้งครู นักเรียน และนักศึกษา

10.3.7 พัฒนาการหลักสูตรวิชาชีพ โดยใช้แนวทางสหกิจศึกษา เพื่อสร้างเสริมประสบการณ์การเรียนรู้ และฝึกทักษะ แก่นักเรียน นักศึกษา ตามสถานประกอบการภาครัฐ และเอกชน

10.3.8 จัดระบบประกันคุณภาพการศึกษา โดยกำหนดให้มีมาตรฐานและตัวบ่งชี้ ที่ชัดเจน

10.4 กลยุทธ์ในการพัฒนาฝ่ายกิจการนักเรียน นักศึกษา

10.4.1 พัฒนาและปลูกฝังนักเรียน นักศึกษาให้มีวินัย คุณธรรมจริยธรรม และมีจิตสำนึก ในการอนุรักษ์วัฒนธรรมไทยและสิ่งแวดล้อม โดยสร้างความสัมพันธ์และร่วมมือกับชุมชน ในการพัฒนาการศึกษา

10.4.2 จัดระบบการดูแลนักเรียนและนักศึกษา ดูแลความประพฤตินักเรียนให้มีความปลอดภัย ปลอดภัยจากสิ่งเสพติดมอมเมา อายุมุข และสื่อ เพื่อแก้ไขปัญหาด้านการเรียน ด้านการดำเนินชีวิต โดยจัดระบบการรักษาความปลอดภัยอย่างครอบคลุม มีผู้รับผิดชอบชัดเจน และจัดหาทุนการศึกษา การให้คำปรึกษา การเยี่ยมเยียนบ้าน เช่น โครงการพ่อครู-แม่ครู

10.4.3 สร้างความมีวินัยในตนเอง การรักษาเวลา การใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ มีจิตอาสา จิตสาธารณะปลูกฝังแนวคิด รักสถาบัน มีทัศนคติที่ดีต่อสถาบัน โดยการจัดโครงการส่งเสริมให้นักเรียนมีความรับผิดชอบ มีระเบียบวินัยปฏิบัติตามหลักธรรมของศาสนาที่ตนนับถือ มีความซื่อสัตย์ต่อตนเองและผู้อื่น ได้รับการอบรมพัฒนาจิตใจมีความเมตตากรุณาเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ และคำนึงมเบื้องต้นที่เป็นพื้นฐานของชีวิต

10.4.4 พัฒนานักเรียน นักศึกษาให้มีความสมบูรณ์ทั้งกายและใจ ให้มีสุนทรียภาพ ด้านศิลปะ ดนตรี กีฬา โดยการจัดกิจกรรมการแข่งขันทักษะทางวิชาการด้านศิลปะ ดนตรี และกีฬา

10.4.5 สร้างความเข้าใจให้แก่บุคลากร และชุมชนเห็นถึงความสำคัญของการจัดการศึกษาในโรงเรียนร่วมกัน โดยการเปิดโอกาสให้ชุมชนมีส่วนร่วมในกิจกรรมของวิทยาลัย เช่น การแสดงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน นักศึกษา

10.5 กลยุทธ์ในการพัฒนาฝ่ายอุดมศึกษา

10.5.1 พัฒนาการเรียนการสอนให้มีคุณภาพโดยการเน้นการพัฒนาหลักสูตร พัฒนาคุณภาพครูผู้สอนคณะศิลปศึกษา และคณะศิลปนาฏดุริยางค์ ให้ได้มาตรฐาน

10.5.2 พัฒนาคุณภาพทางด้านวิชาชีพเฉพาะทางให้ได้มาตรฐาน ด้านวิชาการและศิลปวัฒนธรรม โดยการส่งเสริม สนับสนุนในการแข่งขันด้านวิชาการ และศิลปวัฒนธรรม

10.5.3 บริหารจัดการทรัพยากรมนุษย์ร่วมกัน ระดับอุดมศึกษาระหว่างวิทยาลัยนาฏศิลปกาฬสินธุ์ และวิทยาลัยนาฏศิลปร้อยเอ็ด เช่น หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพครู หลักสูตรศิลปนาฏดุริยางค์ หลักสูตรศิลปศึกษา โดยใช้การเรียนแบบผสมผสาน

10.5.4 พัฒนาหลักสูตรวิชาชีพ โดยใช้แนวทางสหกิจศึกษา เพื่อสร้างเสริมประสบการณ์การเรียนรู้ และฝึกทักษะแก่นักเรียน นักศึกษา ตามสถานประกอบการภาครัฐ และเอกชน

10.5.5 จัดระบบประกันคุณภาพการศึกษา โดยกำหนดให้มีมาตรฐานและตัวบ่งชี้ที่ชัดเจน

10.5.6 สร้างเครือข่าย ประสานงานและแลกเปลี่ยนศิลปวัฒนธรรม ทั้งในและต่างประเทศ เช่น กลุ่มประเทศเพื่อนบ้านในเขตลุ่มแม่น้ำโขง โดยการทำสัญญาความร่วมมือ (MOU) เพื่อแลกเปลี่ยนศิลปวัฒนธรรม

9. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

วรฤทัย นุริตมนต์ (2558) กล่าวว่า ปัญหาการจัดการเรียนร่วมสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเห็นตามโครงสร้างซีท โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ ด้านนักเรียน ด้านเครื่องมือ/อุปกรณ์ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านสภาพแวดล้อม ผลการเปรียบเทียบปัญหาการจัดการเรียนร่วมตามรายด้านของครูที่มีอายุ และประสบการณ์การฝึกอบรมต่างกัน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

อภิชาติ ทองน้อย (2549) พบว่า การจัดการการศึกษาสำหรับผู้ที่มีความบกพร่องทางการมองเห็นมีสภาพ ปัญหาและความต้องการ ดังต่อไปนี้

1. การจัดการศึกษาในระบบโรงเรียนแบบเรียนร่วม สถานศึกษาส่วนใหญ่มีการจัดการด้านสถานที่และหลักสูตรในรูปแบบปกติทั่วไป โดยไม่ได้มีการสร้างสิ่งอำนวยความสะดวกเพิ่มเติมให้กับผู้เรียนพิการทางการมองเห็น แต่มีการจัดห้องประสานงานเรียนร่วมสำหรับให้ครู เสริมวิชาการที่ทางต้นสังกัด คือมูลนิธิช่วยคนตาบอดแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชินูปถัมภ์ ส่งมาประจำเพื่ออำนวยความสะดวกด้านต่างๆ แก่ผู้เรียนพิการทางการมองเห็น สถานศึกษาส่วนใหญ่ประสบปัญหาการขาดแคลนงบประมาณและบุคลากรด้านการ ศึกษาพิเศษ ส่วนผู้สอนที่มีอยู่เดิมส่วนหนึ่งขาดประสบการณ์ในการสอนคนพิการทางการมองเห็น ส่งผลให้เกิดอุปสรรคในด้านวิธีการสอนบางเนื้อหาวิชา ผู้เรียนส่วนใหญ่ประสบปัญหาด้าน สื่อ การสอนที่ไม่เหมาะสมและสถานศึกษาไม่เปิด

โอกาสให้เข้าร่วมกิจกรรมเสริมทักษะต่างๆ และผู้ บริหารสถานศึกษาของรัฐบางแห่งซึ่งเป็นส่วนน้อย ไม่มีนโยบายรับคนพิการทางการมองเห็น เข้าศึกษา

2. การจัดการศึกษาในระบบโรงเรียนแบบสถานศึกษาพิเศษเฉพาะทาง การจัดการด้าน หลักสูตรของสถานศึกษานั้นจะอิงหลักสูตรแกนกลางของกระทรวงศึกษาธิการเป็นหลัก แต่จะ มีการ นำมาประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับผู้เรียนระดับประถมศึกษา ซึ่งจะมีความแตกต่างด้านอายุ และระดับ ของความพิการด้านการมองเห็น ด้านผู้สอนจะมาจาก 3 สังกัด คือ สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษา กรุงเทพมหานคร เขต 1 สำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน และ สำนัก บริหารงานการศึกษาพิเศษ ส่วนการปรับปรุงด้านอาคารสถานที่และอื่นๆ จะขึ้นอยู่กับงบประมาณที่ ได้รับการจัดสรรจากต้นสังกัดและจากรัฐบาล สถานศึกษาประสบปัญหาในด้านการจัดหลักสูตร ทั้ง การขาดแคลนวัสดุอุปกรณ์ที่จำเป็น และสื่อที่ทันสมัยสำหรับการจัดการเรียนการสอน ซึ่งเกี่ยวเนื่องกับ การจัดการด้านบุคลากรที่ผู้สอน ส่วนใหญ่สอนไม่ตรงตามสายที่จบการศึกษามาและอัตราส่วนผู้สอน กับผู้เรียนไม่สัมพันธ์กัน สถานศึกษาขาดการปรับปรุงสภาพแวดล้อมทั่วไป เช่น ระบบความปลอดภัย แสง สัญลักษณ์ ต่างๆ เป็นต้น รวมถึงปัญหาด้านค่าใช้จ่ายต่อเดือนสูง เพราะได้รับความช่วยเหลือด้าน งบประมาณ จากภาครัฐน้อยมาก

3. การจัดการศึกษานอกระบบโรงเรียน สถานศึกษามีการจัดการด้านสถานที่อย่างเป็น สดส่วน รวมทั้งจัดสภาพแวดล้อมและการให้บริการด้านต่างๆ อย่างเป็นระบบ การจัดการด้านหลัก สูตรเน้นที่ความต้องการของสังคมและศักยภาพของผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยบูรณาการเนื้อหาวิชาตาม หลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการเข้ากับหลักสูตรการอาชีพของสถานศึกษา มีการเพิ่มจุดเน้นการ ปฏิบัติ จริ่งพร้อมกับส่งเสริมทั้งด้านร่างกายและจิตใจ ผู้บริหาร ผู้สอน และผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ต่อกันเป็น อย่างดี สถานศึกษาต้องการงบประมาณอุดหนุนจากภายนอกสำหรับจัดสร้างสถานที่ฝึกซ้อม กีฬา ซึ่ง ถือว่าสำคัญและมีความจำเป็นสำหรับผู้เรียนพิการทางการมองเห็น และงบประมาณในการ จัดหาวัสดุ อุปกรณ์ประกอบการเรียนการสอนเพิ่มเติม

นายมนตรี รุ่งเรือง และนายประ ชมทางทอง (2558) ได้ทำการออกแบบและพัฒนาสื่อการ เรียนการสอนให้มีความเหมาะสมและตอบสนอง ความต้องการของครูผู้สอนและเด็กนักเรียนที่พิการ ทางสายตา โดยใช้การออกแบบผลิตภัณฑ์เพื่อให้ สอดคล้องกับเด็กนักเรียนที่พิการทางสายตาทั้ง ทางด้านความต้องการในการใช้งานขนาดสัดส่วนของ เด็กนักเรียนที่พิการทางสายตา ชีต ความสามารถในการรับรู้ทางร่างกายของเด็กนักเรียนที่พิการทาง สายตา พฤติกรรมการใช้งานและ จิตวิทยาเป็นแนวทางการออกแบบผลิตภัณฑ์ที่สามารถสนองความ ต้องการของเด็กนักเรียนที่พิการ ทางสายตาเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน เพิ่มความ ปลอดภัย และสร้างความพึงพอใจให้กับ ครูผู้สอนและเด็กนักเรียนที่พิการทางสายตา นอกจากนั้น หลีกเลี่ยงอันตรายที่อาจจะเกิดขึ้นได้จาก การใช้ผลิตภัณฑ์ที่ไม่เหมาะสมและไม่สอดคล้อง สรุปผลแบบสอบถามความพึงพอใจและใช้เกณฑ์การ วิเคราะห์พบว่าค่าเฉลี่ยเลขผลิตภัณฑ์สื่อ การเรียนการสอนวิชาคณิตศาสตร์สำหรับเด็กนักเรียนที่ พิการทางสายตาที่ผู้วิจัยพัฒนาออกแบบขึ้นมี ผลรวมค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.64 ซึ่งหมายความว่าอยู่ใน เกณฑ์ที่มีความเหมาะสมมากที่สุด เมื่อผู้วิจัยได้ทำ การทดสอบและหาความพึงพอใจของผลิตภัณฑ์สื่อ การเรียนการสอนวิชาคณิตศาสตร์สำหรับเด็ก นักเรียนที่พิการทางสายตาเสร็จสิ้นแล้วผู้วิจัยได้นำ

ผลิตภัณฑ์สื่อการเรียนการสอนวิชาคณิตศาสตร์ สำหรับเด็กนักเรียนที่พิการทางสายตาไปบริจาคให้เด็กนักเรียนที่พิการทางสายตา

สุวภัทร พรหมมาศ และ พงษ์พิทยา สัพโส (2560) การสร้างชุดการสอนเปียโนสำหรับนักเรียนผู้พิการทางสายตาในระดับชั้นประถมศึกษาตอนปลาย มีวัตถุประสงค์ 3 ข้อคือ

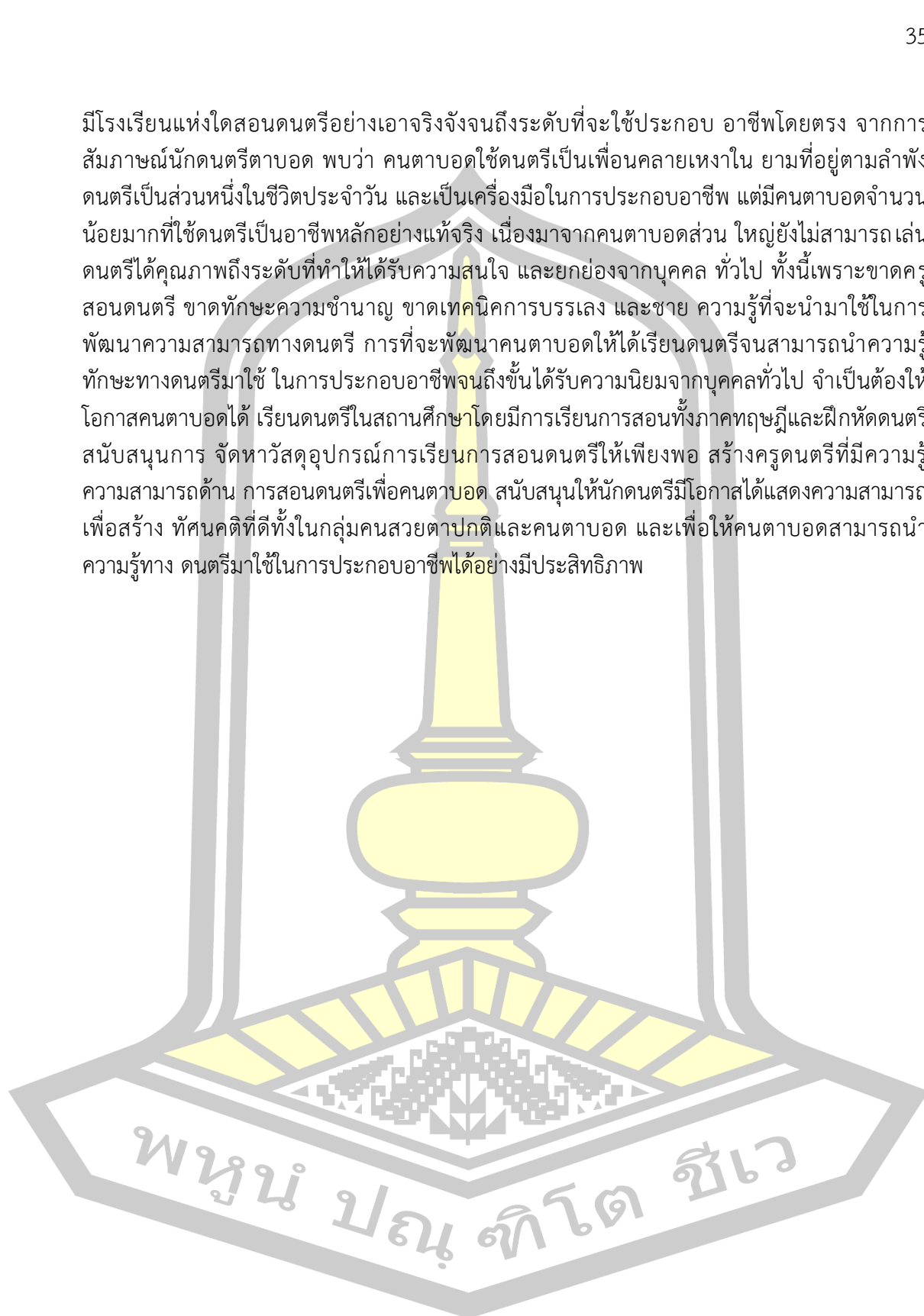
1) เพื่อศึกษาปัญหาและพัฒนาการเรียนการสอนวิชาดนตรีของนักเรียนผู้พิการทางสายตาในระดับชั้นประถมศึกษาตอนปลาย

2) เพื่อสร้างชุดการสอนเปียโนสำหรับนักเรียนผู้พิการทางสายตา ในระดับชั้นประถมศึกษาตอนปลาย

3) เพื่อศึกษาถึงความพึงพอใจของผู้เรียน วิธีการวิจัยในครั้งนี้เป็นการสร้างสื่อชุดการสอน และนำไปทดลองปฏิบัติกับกลุ่มเป้าหมาย คือ นักเรียนผู้พิการทางสายตา ในระดับประถมศึกษาตอนปลายที่ 4-6 ของโรงเรียนการศึกษาคนตาบอดขอนแก่นมูลนิธิธรรมิกชนเพื่อคนตาบอดในประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ จำนวน 14 คนและใช้แบบสัมภาษณ์อย่างเป็นทางการ ผลการวิจัยพบว่า ด้านการศึกษาปัญหาและพัฒนาการเรียนการสอนวิชาดนตรีของนักเรียนผู้พิการทางสายตา ยังไม่ปรับเปลี่ยนให้เหมาะสมกับนักเรียนผู้พิการทางสายตา ขาดครูผู้เชี่ยวชาญวิชาดนตรีขาดสื่อการเรียนการสอน อาคารสถานที่ห้องเรียน อุปกรณ์เครื่องดนตรีไม่พร้อมใช้งาน นักเรียนไม่เคยเรียนและสัมผัสโน้ตเบรลล์มาก่อนชุดการสอนเปียโนสำหรับนักเรียนผู้พิการทางสายตาในระดับชั้นประถมศึกษาตอนปลายช่วยเพิ่มทักษะด้านระบบประสาททางหูในการฟังมากยิ่งขึ้น แผนการสอนเป็นระบบ และการฝึกฟังบ่อยๆ ช่วยเพิ่มศักยภาพของผู้เรียนทำให้นักเรียนผู้พิการทางสายตาสามารถพัฒนาการปฏิบัติได้เร็วขึ้น ได้เริ่มต้นศึกษาโน้ตเบรลล์ และได้ฝึกปฏิบัติกับเครื่องดนตรีจริง ด้านความพึงพอใจนักเรียนผู้พิการทางสายตามีความเห็นว่าคุณชุดการสอนมีความน่าสนใจจนสามารถบรรเลงได้จบเพลง สื่อที่ใช้ในการสอนคือ บทเพลง, โน้ตเบรลล์, คีย์บอร์ดมีความเหมาะสม บทเพลงที่ใช้ไม่ยากจนเกินไปและทำนองจำง่าย โดยเฉพาะนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่สามารถบรรเลงได้เร็วกว่านักเรียนชั้นอื่น ระยะเวลาในการสอนมีความเหมาะสม บรรยากาศในการเรียนสนุกสนาน

พีระชัย สมบูรณ์ผล (2536) การศึกษาครั้งนี้ใช้วิธีวิจัยทางมานุษยวิทยา ตามระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพใช้ข้อมูล ภาคสนามจากการสังเกตการณ์ การสัมภาษณ์ผู้ที่มีประสบการณ์ เช่น ครูผู้สอนดนตรี นักเรียน ตาบอด นักดนตรีตาบอดทั้งที่เป็นนักดนตรีอาชีพ และกลุ่มนักดนตรีสมัครใจ จำนวน 30 คน โดย กำหนดขอบเขตเฉพาะกลุ่มนักดนตรีตาบอดที่อาศัยอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาพบว่า วิธีการเรียนรู้ทางดนตรีของคนตาบอดแบ่งเป็น 2 วิธีใหญ่ ๆ คือ การเรียนรู้ด้วยตนเอง และการเรียนรู้อย่างเป็นระบบในสถานศึกษา วิธีการเรียนรู้ด้วยตนเอง จากประสบการณ์ ผู้เรียนอาศัยการฟัง และการถ่ายทอดวิธีการจากเพื่อน หรือญาติมิตรซึ่งฝึกหัด กันเองอย่างไม่มีระบบที่แน่นอน จนสามารถบรรเลงและขับร้องได้ด้วยปฏิภาณ ความชำนาญ นักดนตรีตาบอดจำนวนมากเรียนดนตรีด้วยวิธีนี้ เนื่องจากขาดโอกาสได้เข้าเรียนดนตรีในสถาน ศึกษา ซึ่งเป็นการเรียนอย่างมีระบบ การเรียนอย่างเป็นระบบในสถานศึกษา คนตาบอดจะได้รับการฝึกหัดดนตรีตาม หลักสูตรที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนด ซึ่งใช้หลักสูตรของคนปกติ แต่มีการปรับให้เหมาะสมกับ คนตาบอดเฉพาะบางกรณี เช่น ใช้อักษรเบรลล์ในการเขียนโน้ตดนตรี การเรียนวิชาดนตรีทางโรงเรียนใช้หลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการ และจัดสอนเป็นกิจกรรมเสริมให้แก่ผู้ที่สนใจ เรียนเป็นพิเศษ แต่ยังไม่

มีโรงเรียนแห่งใดสอนดนตรีอย่างเอาจริงจริงจังจนถึงระดับที่จะใช้ประกอบ อาชีพโดยตรง จากการสัมภาษณ์นักดนตรีตาบอด พบว่า คนตาบอดใช้ดนตรีเป็นเพื่อนคลายเหงาใน ยามที่อยู่ตามลำพัง ดนตรีเป็นส่วนหนึ่งในชีวิตประจำวัน และเป็นเครื่องมือในการประกอบอาชีพ แต่มีคนตาบอดจำนวน น้อยมากที่ใช้ดนตรีเป็นอาชีพหลักอย่างแท้จริง เนื่องมาจากคนตาบอดส่วนใหญ่ยังไม่สามารถเล่น ดนตรีได้คุณภาพถึงระดับที่ทำให้ได้รับความสนใจ และยกย่องจากบุคคล ทั่วไป ทั้งนี้เพราะขาดครู สอนดนตรี ขาดทักษะความชำนาญ ขาดเทคนิคการบรรเลง และขาด ความรู้ที่จะนำมาใช้ในการ พัฒนาความสามารถทางดนตรี การที่จะพัฒนาคคนตาบอดให้ได้เรียนดนตรีจนสามารถนำความรู้ ทักษะทางดนตรีมาใช้ ในการประกอบอาชีพจนถึงขั้นได้รับความนิยมาจากบุคคลทั่วไป จำเป็นต้องให้ โอกาสคนตาบอดได้ เรียนดนตรีในสถานศึกษาโดยมีการเรียนการสอนทั้งภาคทฤษฎีและฝึกหัดดนตรี สนับสนุนการ จัดหาวัสดุอุปกรณ์การเรียนการสอนดนตรีให้เพียงพอ สร้างครูดนตรีที่มีความรู้ ความสามารถด้าน การสอนดนตรีเพื่อคนตาบอด สนับสนุนให้นักดนตรีมีโอกาสได้แสดงความสามารถ เพื่อสร้าง ทัศนคติที่ดีทั้งในกลุ่มคนสวยตาปกติและคนตาบอด และเพื่อให้คนตาบอดสามารถนำ ความรู้ทาง ดนตรีมาใช้ในการประกอบอาชีพได้อย่างมีประสิทธิภาพ

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การรายงานผลการวิจัย เรื่องการศึกษาทักษะทางดนตรีของผู้บกพร่องทางการมองเห็นโดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ดนตรีสากล โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการ ดังนี้

1. กลุ่มผู้ศึกษา
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การสร้างและการหาคุณภาพเครื่องมือ
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. ระดับการวิเคราะห์ข้อมูล
6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. กลุ่มผู้ศึกษา

กลุ่มผู้ศึกษา ได้แก่ นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการมองเห็น ในระดับมัธยมศึกษา ของวิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ จำนวน 3 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้สร้างเครื่องมือในการศึกษาทักษะทางดนตรีของผู้บกพร่องทางการมองเห็นโดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ดนตรีสากล ดังนี้

- 2.1 ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ดนตรีสากล
- 2.2 แบบวัดทักษะทางดนตรีสากล
- 2.3 แบบสัมภาษณ์

3. การสร้างและการหาคุณภาพเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้สร้างเครื่องมือตามขั้นตอน ดังนี้

- 3.1 การสร้างชุดกิจกรรมการเรียนการสอนดนตรีสากล สำหรับผู้บกพร่องทางการมองเห็น
 - 3.1.1 ศึกษาทฤษฎี และหลักในการสอนดนตรีสำหรับผู้บกพร่องทางการมองเห็น จากหนังสือ วารสารงานวิจัยต่าง ๆ
 - 3.1.2 ศึกษาแนวทางการสร้างชุดกิจกรรมการเรียนดนตรีสำหรับผู้บกพร่องทางการมองเห็น รวบรวมข้อดีและข้อเสียของชุดกิจกรรมต่างๆ

3.1.3 สร้างชุดกิจกรรมการเรียนรู้คณิตศาสตร์สากลสำหรับผู้บกพร่องทางการมองเห็น ทั้งรายวิชาทฤษฎีและการปฏิบัติ ให้ครอบคลุมตามกรอบแนวคิดของการศึกษาค้นคว้า แล้วนำชุดกิจกรรมที่สร้างขึ้นไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบความถูกต้อง โดยมีเนื้อหาดังตารางที่ 1

ตาราง 5 แสดงเนื้อหาและคาบเวลาที่ใช้ในการวิจัย

แผนการจัดการเรียนรู้	เรื่อง	จำนวนชั่วโมง
1	เครื่องหมายกำกับจังหวะ	2
2	อัตราจังหวะ	2
3	อัตราจังหวะ $\frac{2}{4}$ $\frac{3}{4}$ $\frac{4}{4}$	4
4	การปฏิบัติอัตราจังหวะธรรมดา	2
	รวม	10

3.1.4 นำชุดกิจกรรมที่ผ่านความเห็นชอบจากอาจารย์ที่ปรึกษา ไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ ได้แก่ 1. ดร. กิตติศักดิ์ สินธุโคตร ตำแหน่ง ครูวิทยฐานะครูชำนาญการ วิทยาลัยนาฏศิลปกาฬสินธุ์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ 2. ดร. สุวรรณ บัวพันธ์ ตำแหน่ง ผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ สังกัด สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ ศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดกาฬสินธุ์ 3. ผศ.ดร. หิรัญ จักรเสน อาจารย์สาขาดนตรีและการแสดง คณะศิลปกรรม มหาวิทยาลัยขอนแก่น ประเมินความถูกต้อง

3.1.5 ปรับปรุงชุดกิจกรรมตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญและนำไปใช้จริง

3.2 การสร้างแบบวัดทักษะของนักเรียนผู้บกพร่องทางการมองเห็น

3.2.1 ศึกษาเนื้อหาในชุดกิจกรรมฝึกทักษะที่สร้างขึ้น

3.2.2 จัดทำแบบทดสอบทักษะทั้งด้านทฤษฎีและด้านการปฏิบัติไว้แล้ว นำแบบวัดทักษะที่สร้างขึ้นไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบความถูกต้อง

3.2.3 นำแบบวัดทักษะที่ผ่านความเห็นชอบจากอาจารย์ที่ปรึกษา ไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบได้แก่ 1. ดร. กิตติศักดิ์ สินธุโคตร ตำแหน่ง ครูวิทยฐานะครูชำนาญการ วิทยาลัยนาฏศิลปกาฬสินธุ์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ 2. ดร. สุวรรณ บัวพันธ์ ตำแหน่ง ผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ สังกัด สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ ศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดกาฬสินธุ์ 3. ผศ.ดร. หิรัญ จักรเสน อาจารย์สาขาดนตรีและการแสดง คณะศิลปกรรม มหาวิทยาลัยขอนแก่น ประเมินความถูกต้อง

3.2.4 ปรับปรุงแบบวัดทักษะตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญและนำไปใช้จริง

3.3 การสร้างแบบสัมภาษณ์

3.3.1 ศึกษาจากหนังสือ วารสาร งานวิจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง

3.3.2 สร้างแบบสัมภาษณ์ และนำแบบสัมภาษณ์ที่สร้างขึ้นไปให้อาจารย์ที่ปรึกษา ตรวจสอบความถูกต้อง

3.3.3 นำแบบสัมภาษณ์ที่ผ่านความเห็นชอบจากอาจารย์ที่ปรึกษา ไปให้ผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบได้แก่ 1. ดร. กิตติศักดิ์ สินธุ์โคตร ตำแหน่ง ครูวิทยฐานะครูชำนาญการ วิทยาลัยนาฏศิลป กาฬสินธุ์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ 2. ดร. สุวรรณ บัวพันธ์ ตำแหน่ง ผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ สังกัด สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ ศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดกาฬสินธุ์ 3. ผศ.ดร. หิรัญ จักรเสน อาจารย์สาขาดนตรีและการแสดง คณะศิลปกรรม มหาวิทยาลัยขอนแก่น ประเมินความ ถูกต้อง

3.3.4 ปรับปรุงแบบสัมภาษณ์ตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญและนำไปใช้จริง

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยมีขั้นตอนดังนี้

4.1 ดำเนินการสอบวัดทักษะทางดนตรีสากลของนักเรียนผู้มีความบกพร่องทางการ มองเห็น ก่อนเรียน

4.2 ดำเนินการสอนตามเนื้อหาของชุดกิจกรรม

4.3 ดำเนินการสอบวัดทักษะทางดนตรีสากลของนักเรียนผู้มีความบกพร่องทางการ มองเห็น หลังเรียน

4.4 สัมภาษณ์นักเรียนเพิ่มเติม

4.5 เก็บรวบรวมข้อมูลจากการสังเกตโดยการบันทึกวิดีโอการเรียนการสอนและการ ทดสอบด้วยแบบวัดทักษะ

5. ระดับการวิเคราะห์ข้อมูล

ค่าเฉลี่ย(คะแนน)	ระดับคุณภาพ
80-100	ดีเยี่ยม
61-79	ดี
51-60	พอใช้
0-50	ปรับปรุง

6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

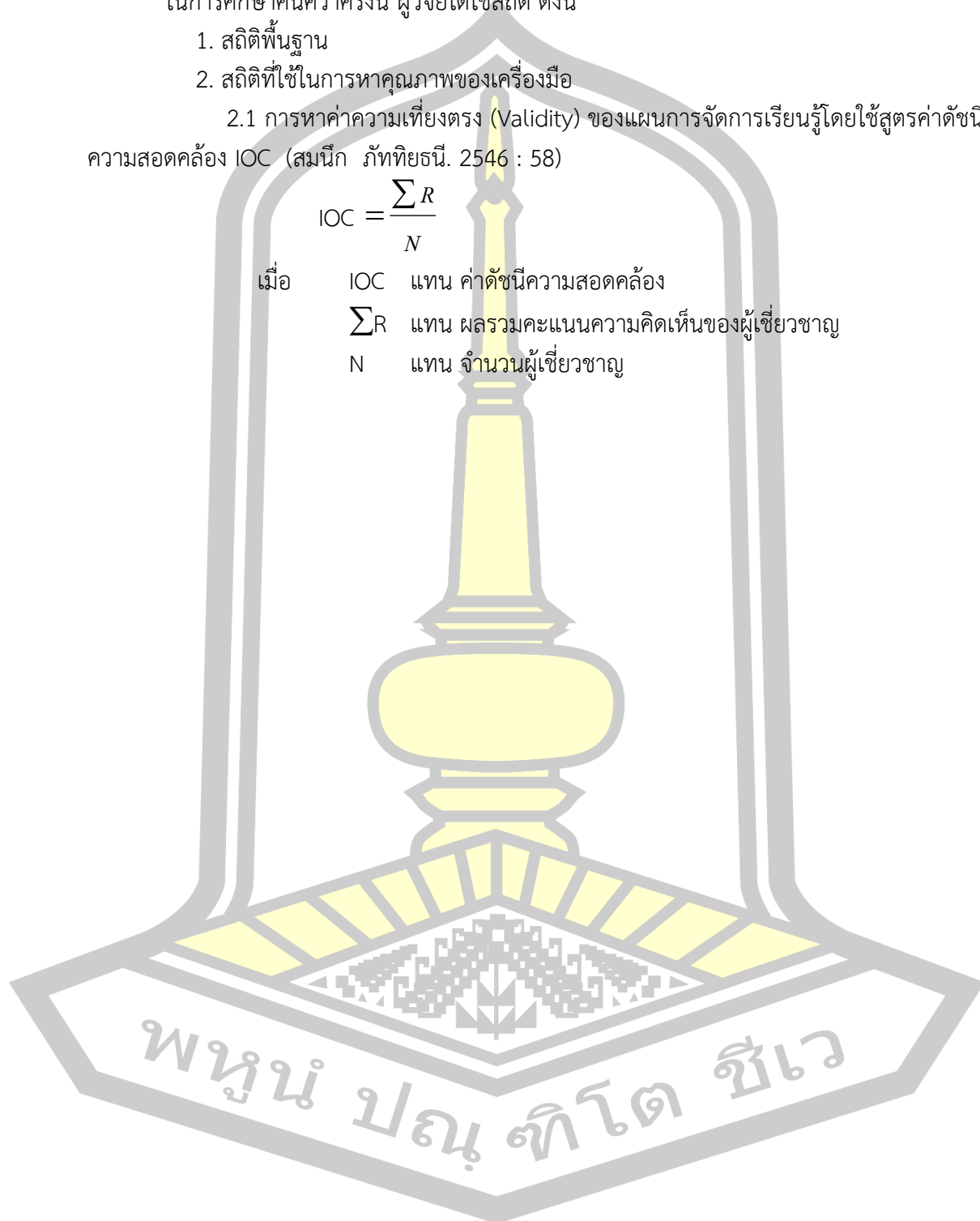
ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้สถิติ ดังนี้

1. สถิติพื้นฐาน
2. สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพของเครื่องมือ

2.1 การหาค่าความเที่ยงตรง (Validity) ของแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้สูตรค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC (สมนึก ภัททิยธนี. 2546 : 58)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC แทน ค่าดัชนีความสอดคล้อง
 $\sum R$ แทน ผลรวมคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ
 N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

1. ลำดับขั้นตอนในการวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ทักษะทางดนตรีของนักเรียนผู้ที่มีความบกพร่องทางการมองเห็น โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ดนตรีสากล

2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทักษะทางดนตรีสากลของผู้บกพร่องทางการมองเห็น

ผลการวิจัยพบว่านักเรียนที่มีความบกพร่องทางการมองเห็นจำนวน 3 คนมีคะแนนเพิ่มขึ้นดังตารางวิเคราะห์ข้อมูลดังตารางที่ 2

ตาราง 6 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการเรียนรู้ของนักเรียนผู้มีความบกพร่องทางการมองเห็น

นักเรียนคนที่	คะแนนเต็ม	คะแนนสอบก่อนเรียน (40 คะแนน)	คะแนนหลังเรียน (40 คะแนน)
1		21	34
2		22	32
3		25	36
ค่าเฉลี่ย		22.67	32.07
ร้อยละของคะแนนเต็ม		45.25	80.17

จากตารางที่ 1 พบว่าคะแนนการทดสอบทักษะของนักเรียนผู้ที่มีความบกพร่องทางการมองเห็นก่อนใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ดนตรีสากล คิดเป็นร้อยละ 45.25 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ที่ต่ำกว่ามาตรฐาน และผลคะแนนหลังจากที่ใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ดนตรีสากลแล้ว คิดเป็นร้อยละ 80.17 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ที่ดี ดังนั้นผลการวิจัยจึงสรุปได้ว่าเมื่อนักเรียนผู้บกพร่องทางการมองเห็นได้ใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ดนตรีสากลชุดนี้แล้วทำให้มีทักษะทางดนตรีสากลเพิ่มมากขึ้น

นอกจากนี้ผู้วิจัยได้ทำการสัมภาษณ์นักเรียนเพิ่มเติมหลังจากใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้คณิตศาสตร์สากล พบว่า นักเรียนมีทักษะทางดนตรี และเข้าใจเพิ่มขึ้นดังบทสัมภาษณ์ต่อไปนี้

ผู้วิจัย : นักเรียนที่ทักษะทางดนตรีสากลอะไรบ้าง

นักเรียนคนที่ 1 : จากการเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมที่ครูนำมาใช้ผมได้รับความรู้ในเรื่องของทฤษฎีดนตรีสากลเพิ่มมากขึ้น

นักเรียนคนที่ 2 : จากการเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมที่ครูนำมาใช้ผมได้รับความรู้ในเรื่อง ค่าของตัวโน้ตแต่ละตัวว่ามีกี่จังหวะ

นักเรียนคนที่ 3 : จากการเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมที่ครูนำมาใช้ผมได้รับความรู้ในเรื่องของลักษณะของตัวโน้ต รูปร่างของตัวโน้ต

ผู้วิจัย : นักเรียนรู้จักอัตราจังหวะของตัวโน้ตดนตรีสากลว่ามีกี่จังหวะอะไรบ้าง

นักเรียนคนที่ 1 : โน้ตตัวเข้บ็ต 1 ชั้น มีค่าครึ่งจังหวะ

นักเรียนคนที่ 2 : โน้ตตัวดำ 1 ตัว มีค่า 1 จังหวะ

นักเรียนคนที่ 3 : โน้ตตัวดำ 2 ตัว มีค่า 2 จังหวะ

ผู้วิจัย : นักเรียนรู้จักค่าของตัวโน้ตทางดนตรีสากลอะไรบ้าง

นักเรียนคนที่ 1 : โน้ตตัวกลมมีค่า 4 จังหวะ

นักเรียนคนที่ 2 : โน้ตตัวขาว 2 ตัวมีค่าเท่ากับ โน้ตตัวกลม 1 ตัว

นักเรียนคนที่ 3 : โน้ตตัวดำ 2 ตัวมีค่าเท่ากับ โน้ตตัวขาว 1 ตัว

ผู้วิจัย : ตัวโน้ตดนตรีสากลประกอบไปด้วยตัวอะไรบ้าง

นักเรียนคนที่ 1 : ตัวกลม ตัวขาว ตัวดำ

นักเรียนคนที่ 2 : ตัวขาว ตัวดำ ตัวเข้บ็ต

นักเรียนคนที่ 3 : ตัวเข้บ็ต 1 ชั้น ตัวเข้บ็ต 2 ชั้น ตัวดำ

ผู้วิจัย : การนับจังหวะของอัตราจังหวะต่าง ๆ นับแบบใด

นักเรียนคนที่ 1 : 1 2 3 4

นักเรียนคนที่ 2 : 1 และ 2 และ 3 และ 4 และ

นักเรียนคนที่ 3 : 1 and 2 and 3 and 4 and

วิทยานิพนธ์ ปริญญาโท สาขาวิชา

จากการสังเกตทักษะทางดนตรีสากลของนักเรียนผู้มีความบกพร่องทางการมองเห็นโดยใช้
แบบวัดทักษะ ทั้งก่อนใช้ชุดกิจกรรม และ หลังใช้ชุดกิจกรรมผลที่ได้เป็นดังนี้

ตาราง 7 คะแนนก่อนใช้ชุดกิจกรรมของนักเรียนคนที่ 1

รายการ	มาตรฐาน				
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปาน กลาง (3)	น้อย (2)	น้อย ที่สุด (1)
1. นักเรียนรู้จักรูปร่างลักษณะของตัวโน้ตแต่ละตัว			✓		
2. นักเรียนรู้จักอัตราจังหวะของโน้ตดนตรีสากล				✓	
3. นักเรียนรู้จักค่าของตัวโน้ตทางดนตรีสากล			✓		
4. นักเรียนรู้จักชื่อเรียกของตัวโน้ต		✓			
5. นักเรียนรู้จักบรรทัด 5 เส้น			✓		
6. นักเรียนสามารถนำตัวโน้ตจัดเรียงตามอัตรา จังหวะที่กำหนดให้				✓	
7. นักเรียนสามารถปฏิบัติโน้ตที่กำหนดให้(การตบ มือ)				✓	
8. นักเรียนสามารถปฏิบัติโน้ตที่กำหนดให้(การตบ มือตามMetronome)				✓	

จากตารางที่ 3 พบว่า นักเรียนคนที่ 1 มีทักษะในเรื่องทฤษฎีและการการปฏิบัติโน้ตอยู่ในเกณฑ์มาก
ถึงน้อย

พูนุ ปณุกิตโต ชีวะ

ตาราง 8 คะแนนก่อนใช้ชุดกิจกรรมของนักเรียนคนที่ 2

รายการ	มาตรฐาน				
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
1. นักเรียนรู้จักรูปร่างลักษณะของตัวโน้ตแต่ละตัว			√		
2. นักเรียนรู้จักอัตราจังหวะของโน้ตดนตรีสากล				√	
3. นักเรียนรู้จักค่าของตัวโน้ตทางดนตรีสากล			√		
4. นักเรียนรู้จักชื่อเรียกของตัวโน้ต	√				
5. นักเรียนรู้จักบรรทัด 5 เส้น			√		
6. นักเรียนสามารถนำตัวโน้ตจัดเรียงตามอัตราจังหวะที่กำหนดให้				√	
7. นักเรียนสามารถปฏิบัติโน้ตที่กำหนดให้(การตบมือ)				√	
8. นักเรียนสามารถปฏิบัติโน้ตที่กำหนดให้(การตบมือตามMetronome)				√	

จากตารางที่ 4 พบว่า นักเรียนคนที่ 2 มีทักษะในเรื่องทฤษฎีและการการปฏิบัติโน้ตอยู่ในเกณฑ์มากที่สุดถึงน้อย

ตาราง 9 คะแนนก่อนใช้ชุดกิจกรรมของนักเรียนคนที่ 3

รายการ	มาตรฐาน				
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
1. นักเรียนรู้จักรูปร่างลักษณะของตัวโน้ตแต่ละตัว			√		
2. นักเรียนรู้จักอัตราจังหวะของโน้ตดนตรีสากล				√	
3. นักเรียนรู้จักค่าของตัวโน้ตทางดนตรีสากล		√			
4. นักเรียนรู้จักชื่อเรียกของตัวโน้ต	√				
5. นักเรียนรู้จักบรรทัด 5 เส้น	√				
6. นักเรียนสามารถนำตัวโน้ตจัดเรียงตามอัตราจังหวะที่กำหนดให้				√	
7. นักเรียนสามารถปฏิบัติโน้ตที่กำหนดให้(การตบมือ)				√	
8. นักเรียนสามารถปฏิบัติโน้ตที่กำหนดให้(การตบมือตามMetronome)				√	

จากตารางที่ 5 พบว่า นักเรียนคนที่ 3 มีทักษะในเรื่องทฤษฎีและการการปฏิบัติโน้ตอยู่ในเกณฑ์มากที่สุดถึงน้อย

ตาราง 10 คะแนนหลังใช้ชุดกิจกรรมของนักเรียนคนที่ 1

รายการ	มาตรฐาน				
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
1. นักเรียนรู้จักรูปร่างลักษณะของตัวโน้ตแต่ละตัว		√			
2. นักเรียนรู้จักอัตราจังหวะของโน้ตดนตรีสากล		√			
3. นักเรียนรู้จักค่าของตัวโน้ตทางดนตรีสากล		√			
4. นักเรียนรู้จักชื่อเรียกของตัวโน้ต	√				
5. นักเรียนรู้จักบรรทัด 5 เส้น	√				
6. นักเรียนสามารถนำตัวโน้ตจัดเรียงตามอัตราจังหวะที่กำหนดให้		√			
7. นักเรียนสามารถปฏิบัติโน้ตที่กำหนดให้(การตบมือ)		√			
8. นักเรียนสามารถปฏิบัติโน้ตที่กำหนดให้(การตบมือตามMetronome)		√			

จากตารางที่ 6 พบว่า นักเรียนคนที่ 1 มีทักษะในเรื่องทฤษฎีและการการปฏิบัติโน้ตคะแนนก่อนใช้ชุดกิจกรรมอยู่ในเกณฑ์มากถึงมากที่สุด แต่หลังจากได้ฝึกกิจกรรมตามชุดกิจกรรมแล้วนักเรียนมีความรู้ความเข้าใจและพัฒนาตนเองได้ดีขึ้นเป็นที่น่าพอใจอย่างเห็นได้ชัด

ตาราง 11 คะแนนหลังใช้ชุดกิจกรรมของนักเรียนคนที่ 2

รายการ	มาตรฐาน				
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
1. นักเรียนรู้จักรูปร่างลักษณะของตัวโน้ตแต่ละตัว		√			
2. นักเรียนรู้จักอัตราจังหวะของโน้ตดนตรีสากล		√			
3. นักเรียนรู้จักค่าของตัวโน้ตทางดนตรีสากล		√			
4. นักเรียนรู้จักชื่อเรียกของตัวโน้ต	√				
5. นักเรียนรู้จักบรรทัด 5 เส้น	√				
6. นักเรียนสามารถนำตัวโน้ตจัดเรียงตามอัตราจังหวะที่กำหนดให้		√			
7. นักเรียนสามารถปฏิบัติโน้ตที่กำหนดให้(การตบมือ)			√		
8. นักเรียนสามารถปฏิบัติโน้ตที่กำหนดให้(การตบมือตามMetronome)			√		

จากตารางที่ 7 พบว่า นักเรียนคนที่ 2 มีทักษะในเรื่องทฤษฎีและการการปฏิบัติโน้ตคะแนนหลังใช้ชุดกิจกรรมอยู่ในเกณฑ์ปานกลางถึงมากที่สุด หลังจากได้ฝึกกิจกรรมตามชุดกิจกรรมแล้ว นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจและพัฒนาตนเองได้ดีขึ้น แต่นักเรียนยังขาดความเข้าใจในการปฏิบัติโน้ตที่กำหนดให้ (การตบมือตาม Metronome)

ตาราง 12 คะแนนหลังใช้ชุดกิจกรรมของนักเรียนคนที่ 3

รายการ	มาตรฐาน				
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
1. นักเรียนรู้จักรูปร่างลักษณะของตัวโน้ตแต่ละตัว		✓			
2. นักเรียนรู้จักอัตราจังหวะของโน้ตดนตรีสากล	✓				
3. นักเรียนรู้จักค่าของตัวโน้ตทางดนตรีสากล	✓				
4. นักเรียนรู้จักชื่อเรียกของตัวโน้ต	✓				
5. นักเรียนรู้จักบรรทัด 5 เส้น	✓				
6. นักเรียนสามารถนำตัวโน้ตจัดเรียงตามอัตราจังหวะที่กำหนดให้		✓			
7. นักเรียนสามารถปฏิบัติโน้ตที่กำหนดให้(การตบมือ)		✓			
8. นักเรียนสามารถปฏิบัติโน้ตที่กำหนดให้(การตบมือตามMetronome)		✓			

จากตารางที่ 8 พบว่า นักเรียนคนที่ 3 มีทักษะในเรื่องทฤษฎีและการการปฏิบัติโน้ตคะแนนหลังใช้ชุดกิจกรรมอยู่ในเกณฑ์มากถึงมากที่สุด หลังจากได้ฝึกกิจกรรมตามชุดกิจกรรมแล้วนักเรียนมีความรู้ความเข้าใจและพัฒนาตนเองได้ดีขึ้นเป็นที่น่าพอใจมาก

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้ ผลการวิจัย เรื่องการพัฒนาชุดการสอนดนตรีสากลสำหรับผู้พิการทางสายตาในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สามารถสรุปผลการวิจัยได้ ดังนี้

1. ความมุ่งหมายของการวิจัย
2. การวิเคราะห์ข้อมูล
3. สรุปผลการวิจัย
4. อภิปรายผล
5. ข้อเสนอแนะ

1. ความมุ่งหมายของการวิจัย

เพื่อศึกษาทักษะทางดนตรีของผู้ที่มีความบกพร่องทางการมองเห็นโดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ดนตรีสากล

2. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

พบว่าคะแนนการทดสอบทักษะของนักเรียนผู้ที่มีความบกพร่องทางการมองเห็นก่อนใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ดนตรีสากล คิดเป็นร้อยละ 45.25 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ที่ต่ำกว่ามาตรฐาน และผลคะแนนหลังจากที่ใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ดนตรีสากลแล้ว คิดเป็นร้อยละ 80.17 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ที่ดี ดังนั้นผลการวิจัยจึงสรุปได้ว่าเมื่อนักเรียนผู้บกพร่องทางการมองเห็นได้ใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ดนตรีสากลชุดนี้แล้วทำให้มีทักษะทางดนตรีสากลเพิ่มมากขึ้น

3. สรุปผลการวิจัย

จากการวิจัย เรื่องการเรียนรู้ดนตรีสากลสำหรับผู้บกพร่องทางการมองเห็นในระดับชั้นมัธยมศึกษา ได้ดังนี้ คะแนนการทดสอบทักษะของนักเรียนผู้ที่มีความบกพร่องทางการมองเห็นก่อนใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ดนตรีสากล คิดเป็นร้อยละ 45.25 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ที่ต่ำกว่ามาตรฐาน และผลคะแนนหลังจากที่ใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ดนตรีสากลแล้ว คิดเป็นร้อยละ 80.17 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ที่ดี ดังนั้นผลการวิจัยจึงสรุปได้ว่าเมื่อนักเรียนผู้บกพร่องทางการมองเห็นได้ใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ดนตรีสากลชุดนี้แล้วทำให้มีทักษะทางดนตรีสากลเพิ่มมากขึ้น

4. อภิปรายผล

จากการศึกษาทักษะทางดนตรีของผู้มีความบกพร่องทางการมองเห็นโดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ดนตรีสากล ระดับชั้นมัธยมศึกษา วิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด พบว่า ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ดนตรีสากลผู้มีความบกพร่องทางการมองเห็นในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น วิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด สามารถพัฒนาทักษะทางดนตรีของผู้มีความบกพร่องทางการมองเห็นได้จริง เพราะชุดกิจกรรมนี้ได้พัฒนาขึ้นเพื่อให้ผู้มีความบกพร่องทางการมองเห็นได้เรียนรู้เกี่ยวกับเนื้อหาดนตรีสากล โดยเฉพาะ จึงทำให้ผู้มีความบกพร่องทางการมองเห็นสามารถเข้าใจได้ง่าย ผู้มีความบกพร่องทางการมองเห็น ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น วิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด มีทักษะทางดนตรีที่ดีขึ้น มีผลการเรียนเพิ่มขึ้น ร้อยละ 80.17 หลักจากได้ใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ดนตรีสากล แสดงว่าชุดกิจกรรมการเรียนรู้ดนตรีสากลสามารถพัฒนาทักษะทางดนตรีได้มากขึ้น โดยการนำมาปรับใช้เพื่อให้เข้ากับสภาพพิเศษของผู้เรียน และสอดคล้องกับคำกล่าวที่ว่า “เด็กพิการ” หมายถึง “เด็กที่แตกต่างไปจากเด็กปกติ ในทางด้าน ด้านร่างกาย สติปัญญา จิตใจ อารมณ์ สังคม และอื่น ๆ จนถึงขั้นที่ไม่อาจได้รับประโยชน์ อย่างเต็มที่จากการจัดให้การศึกษาดำเนินไป จำเป็นต้องจัดการศึกษาหรือบริการพิเศษให้กับเด็กที่มี ความต้องการพิเศษ ” ซึ่งเป็นข้อหนึ่งหลักในการจัดการเรียนการสอนสำหรับผู้มีความบกพร่องทางการมองเห็น สอดคล้องกับ (ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2543)) ที่กล่าวว่า สื่อการเรียนการสอนที่ผลิตขึ้น จำเป็นต้องประเมินผล หรือหาประสิทธิภาพก่อนที่จะนำไปใช้จริง โดยการนำสื่อการเรียนการสอนไปทดลองตามขั้นตอนที่กำหนดไว้ เพื่อที่จะได้นำข้อมูลที่บกพร่อง มาปรับปรุงแก้ไขแล้วนำไปสอนจริง ทั้งนี้เพื่อมั่นใจว่า สื่อการเรียนการสอนที่สร้างขึ้นนั้นมีคุณภาพ ทำให้การเรียนการสอนบรรลุวัตถุประสงค์ได้อย่างแท้จริง และ พิมพ์จิต สถิตวิทยานันท์ (2546 : 89) ที่ว่า ผู้ที่มีความบกพร่องทางการเห็นทุกคน ต้องการ การอธิบายด้วยคำพูดเพื่อเพิ่มความเข้าใจของพวกเขาให้ดีขึ้นคือเข้าใจได้ถูกต้อง รวดเร็วและแม่นยำ การฟังและการพูดเป็นการถ่ายทอดความคิด ความรู้ ความเข้าใจจากผู้ที่มีมองเห็น ไปยังผู้ที่บกพร่องทางสายตา ดังนั้นจึงกล่าวได้ว่า มีความบกพร่องทางการมองเห็น ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น วิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด มีทักษะทางดนตรีที่ดีขึ้นหลักจากได้ใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ดนตรีสากล ตลอดการทดลองพบว่า นักเรียนให้ความร่วมมือ ความเอาใจใส่ และมีความกระตือรือร้น ทั้งในการทดลองและการปฏิบัติเป็นอย่างดี และเข้าใจในเนื้อหาที่จะเรียนมากยิ่งขึ้น

5. ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการจัดทำและนำไปใช้

1.1 ศึกษาแผนการจัดการเรียนรู้ ให้มีประสิทธิภาพนั้น ควรจัดลำดับ เนื้อหากิจกรรมให้ต่อเนื่อง โดยคำนึงถึงวิธีสอน การจัดกิจกรรมจากง่ายไปหายาก เพื่อให้ผู้เรียน มีความเข้าใจและสามารถนำไปใช้และศึกษาต่อได้ การเสนอเนื้อหาความรู้ในแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้นั้น ควรจะให้นเนื้อหาครอบคลุมและเข้าใจง่าย เพราะจะไม่ทำให้ผู้เรียนเกิดการเบื่อหน่าย ไม่อยากเรียน

1.2 การนำแผนการจัดการเรียนรู้ไปใช้ ครูควรศึกษาแผนการจัดการเรียนรู้ให้เข้าใจอย่างชัดเจน และนำไปจัดการเรียนการสอนตามกระบวนการที่คณะผู้วิจัยได้จัดทำขึ้น

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ที่นักเรียนผู้มีความบกพร่องทางการมองเห็นที่เรียนร่วมเพิ่มขึ้น ในรายวิชาอื่น ๆ

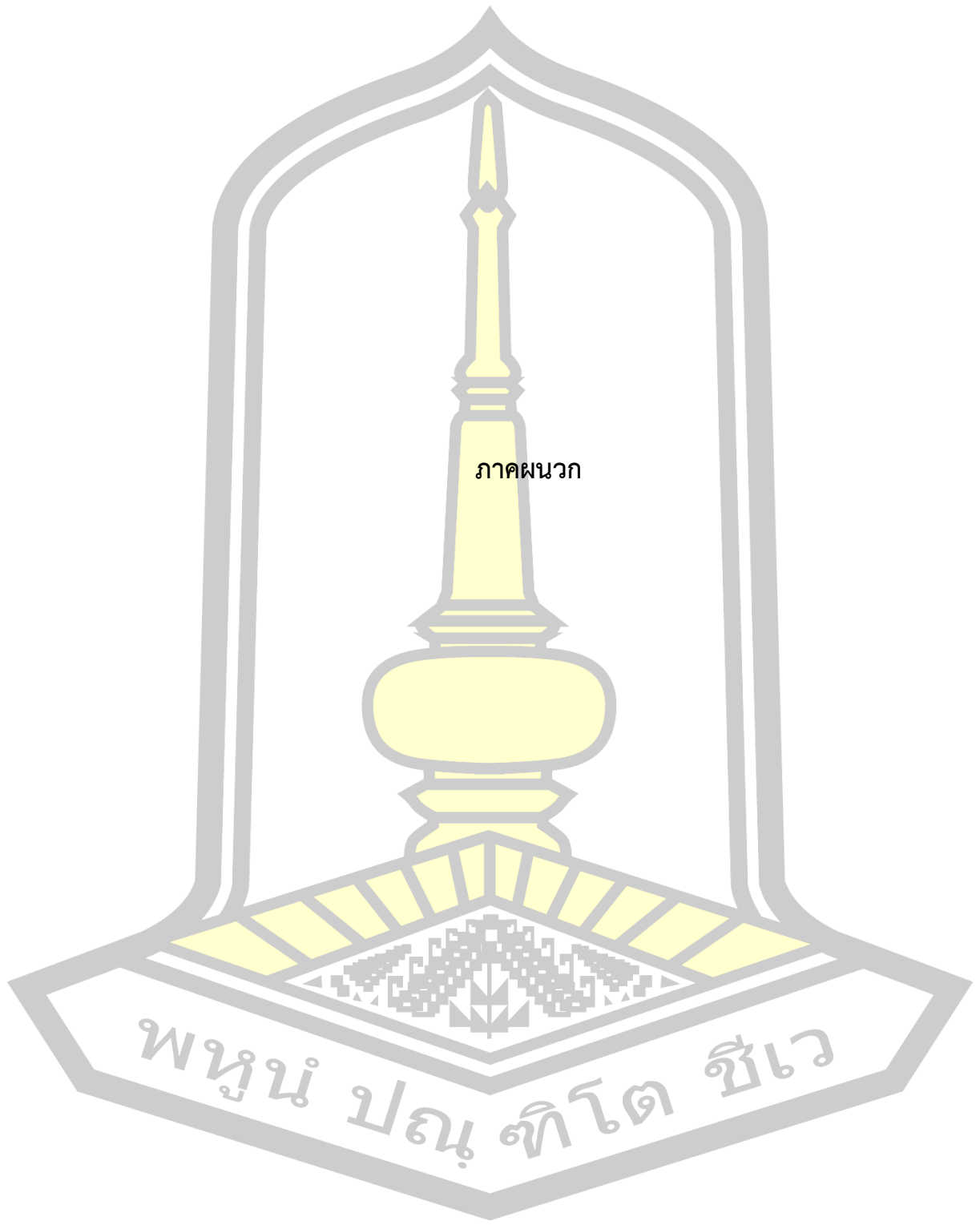
2.2 ควรมีการศึกษาและทดลองเพื่อหาประสิทธิภาพของนักเรียนผู้มีความบกพร่องทางการมองเห็น หลาย ๆ โรงเรียน เพื่อให้ได้ข้อสรุป และการเปรียบเทียบกลวิธีการสอนอย่างมีประสิทธิภาพ

2.3 ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบกับวิธีการสอนรูปแบบอื่น ๆ เพื่อดูว่ามีประสิทธิภาพเหมือนกันหรือต่างกัน

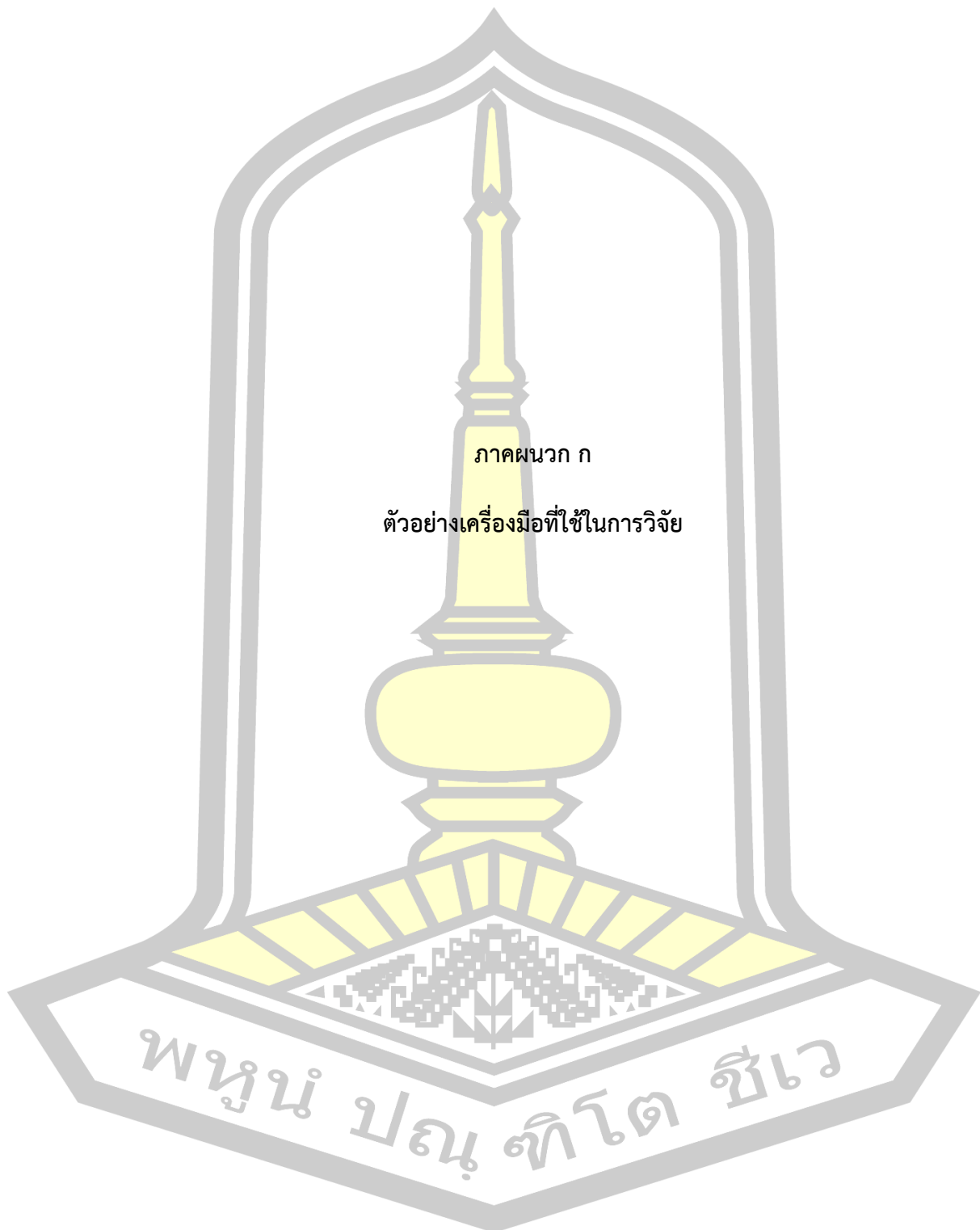
บรรณานุกรม

- ไพลิน ปุกมมะ. (2553). การศึกษาการจัดการเรียนร่วมในโรงเรียนแกนนำระดับประถมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานครเขต 1. ปรินญาณินพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ฉวีวรรณ โยคิน. (2553). การศึกษาแบบเรียนรวม หนองคาย โรงเรียนบ้านท่าสำราญ.
- ชนิดาภา บัวศรี. (2555). การดำเนินงานการจัดการเรียนร่วมสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการมองเห็นตามโครงการสร้างซีท(SEAT Framework)ของโรงเรียนมัธยมศึกษาที่เข้าร่วมโครงการเรียนร่วมในจังหวัดสุราษฎร์ธานี สารนิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
- ชัยยงค์ พรหมวงศ์. (2543). เทคโนโลยีและสื่อการศึกษา. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ณรุทธิ์ สุทธิจิตต์. (2538). พฤติกรรมการสอนดนตรี. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ณรุทธิ์ สุทธิจิตต์. (2541). จิตวิทยาการสอนดนตรี. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- दनันท์ ศุภภัทรานนท์. (2527). การวิเคราะห์ความต้องการของคนตาบอดที่มีต่อบริการห้องสมุดคอสฟีลด์. ปรินญาณินพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร
- ธีระ จันทรรัตน์. (2538). โครงการเรียนร่วมโรงเรียนสอนคนตาบอดภาคเหนือ เชียงใหม่ โรงพิมพ์ดูแลคนพิการ หน่วยที่ 8-15 นนทบุรี มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- นพพร เพียรพิบูล. (2530). การจัดการศึกษาสำหรับบุคคลที่มีความบกพร่องทางการมองเห็น กรุงเทพฯ.
- ผดุง อารยะวิญญู และวาสนา เลิศศิลป์. (2551). การเรียนร่วม. กรุงเทพฯ : เจ.เอ็น.ที.
- รจเรข พะยอมแย้ม. (2553). การบริหารโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กพิการในโรงเรียนปกติ. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาลัยศิลปกร.
- รัชณี จันทรทัตทอง. (2555). การบริหารจัดการเรียนร่วม โดยใช้โครงสร้าง SEAT โรงเรียนร่วมสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 3. สารนิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- สมชาย อมะรักษ์. (2532). ทฤษฎีดนตรีสากลเบื้องต้น. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- สำนักการศึกษากรุงเทพมหานคร. (2554). การเตรียมความพร้อมการจัดการเรียนร่วมในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร. กรุงเทพฯ : สำนักการศึกษากรุงเทพมหานคร.

ภาคผนวก

พหุณฺ์ ปณฺุ ทิโต ชีเว

ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ดนตรีสากลเรื่องอัตราจังหวะ
สำหรับผู้ปกครองทางการมองเห็นระดับชั้นมัธยมศึกษา

คำนำ

การเรียนทฤษฎีดนตรีสากล เป็นแนวทางพื้นฐานสู่การปฏิบัติ เครื่องดนตรี นักเรียนจึงควรฝึก การอ่านโน้ต เพื่อให้เกิดทักษะปฏิบัติจนเกิดความคล่องแคล่วด้วยความ เข้าใจ ในการฝึกอ่านโน้ต เบื้องต้นไม่จำเป็นต้องมีการปฏิบัติเครื่องดนตรีในการฝึกอ่าน เพราะบางคนอาจ เล่นดนตรียังไม่เป็น ดังนั้น เพื่อให้ได้ความรู้พื้นฐานและฝึกให้รู้หลักการ จะต้องเรียนรู้ในเรื่องจังหวะ การ เคาะจังหวะ การ รู้จักจุดเริ่มปฏิบัติโดยอาจฝึกปฏิบัติการปรบมือแทนการเล่นเครื่องดนตรี รู้จักตัวหยุด รู้จัก ระดับ ความสูงต่ำของเสียง โดยการฝึกเปล่งเสียงร้องด้วยปากของเราเอง รู้สัญลักษณ์ทางดนตรีต่าง ๆ ก็จะทำให้การปฏิบัติดนตรี และการขับร้อง ได้ถูกต้องตามหลักทฤษฎีดนตรี สามารถฝึกปฏิบัติด้วยตนเอง ได้ อย่างต่อเนื่อง ทำให้มีความรู้ความเข้าใจในทฤษฎีดนตรีสากลอย่างคงทน สามารถพัฒนาตนเอง ไปสู่การเล่น เครื่องดนตรี หรือขับร้องและอ่านโน้ตได้อย่างมืออาชีพต่อไป

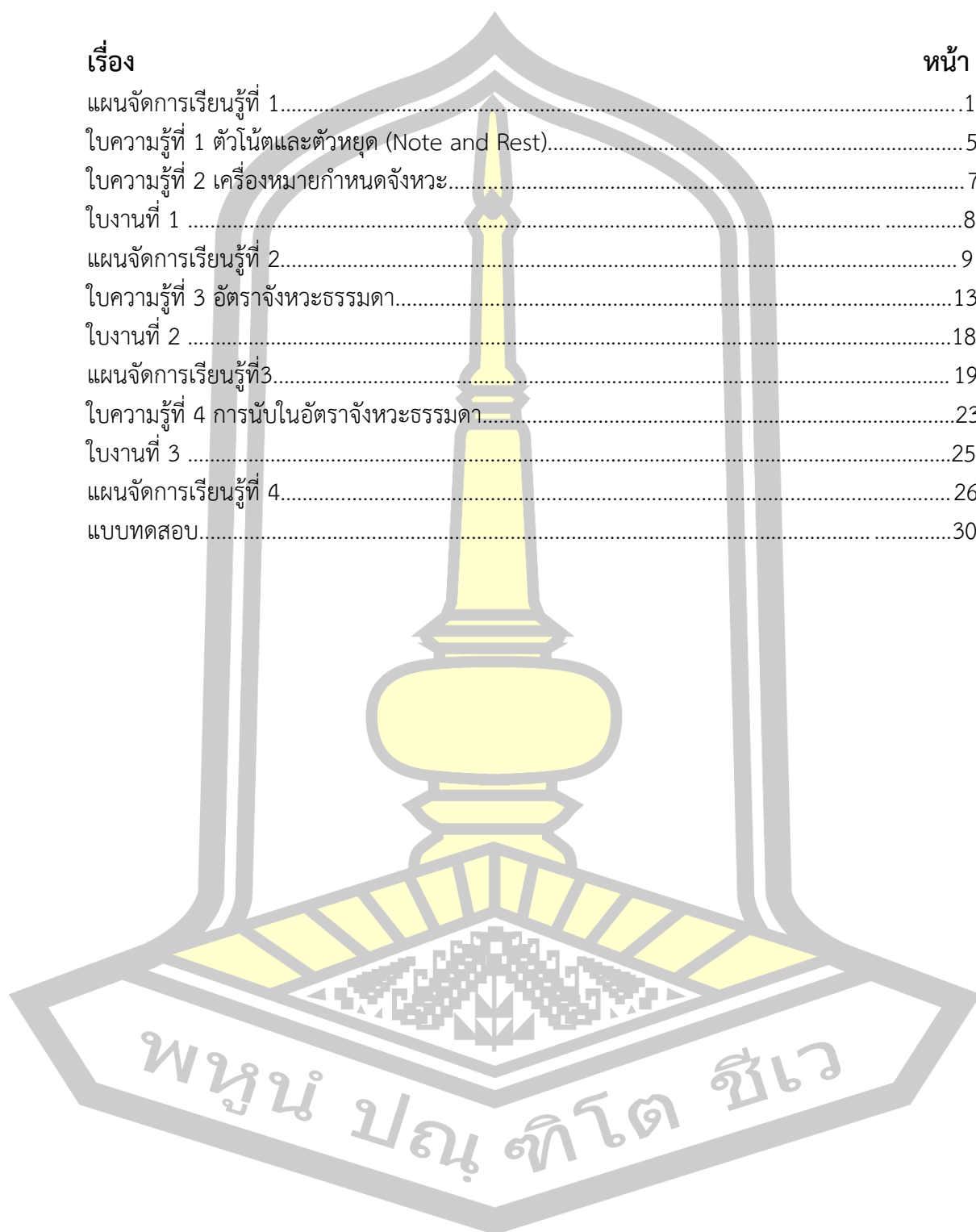
เอกสารชุดนี้จัดทำขึ้นเพื่อใช้ในการเรียนการสอนสำหรับผู้บกพร่องทางการมองเห็นและผู้สนใจในการศึกษาเกี่ยวกับทฤษฎีโน้ตดนตรีสากล ประกอบด้วย แผนจัดการเรียนรู้ ใบความรู้ ใบงาน แบบทดสอบ

นายบัณฑิต ไชยปัญญา

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
แผนจัดการเรียนรู้ที่ 1.....	1
ใบความรู้ที่ 1 ตัวโน้ตและตัวหยุด (Note and Rest).....	5
ใบความรู้ที่ 2 เครื่องหมายกำหนดจังหวะ.....	7
ใบงานที่ 1	8
แผนจัดการเรียนรู้ที่ 2.....	9
ใบความรู้ที่ 3 อัตรารั้วจังหวะธรรมดา.....	13
ใบงานที่ 2	18
แผนจัดการเรียนรู้ที่ 3.....	19
ใบความรู้ที่ 4 การนับในอัตรารั้วจังหวะธรรมดา.....	23
ใบงานที่ 3	25
แผนจัดการเรียนรู้ที่ 4.....	26
แบบทดสอบ.....	30

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1

รหัสวิชา ชื่อรายวิชา..... ชั้นมัธยมศึกษาปีที่.....
 กลุ่มสาระการเรียนรู้..... ภาคเรียนที่.....
 ชื่อหน่วยการเรียนรู้ ทยุขฎีดนตรีสากล.....
 แผนการเรียนรู้ที่..... เรื่อง..... เครื่องหมายกำกับจังหวะ..... เวลา... 1-2... ชั่วโมง

1. มาตรฐานการเรียนรู้

ศ 2.1 เข้าใจและแสดงออกทางดนตรีอย่างสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์คุณค่าดนตรี ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดต่อดนตรีอย่างอิสระ ชื่นชม และประยุกต์ใช้ ในชีวิตประจำวัน

2. ตัวชี้วัด

ม.1/1 อธิบายความหมายและอ่าน - เขียน เครื่องหมายกำกับจังหวะ

3. สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด

เครื่องหมายกำกับจังหวะเป็นสัญลักษณ์ที่บอกถึงลีลาความหนัก เบา ของจังหวะในบทเพลง ถ้ามีความเข้าใจอ่าน - เขียน เครื่องหมายกำกับจังหวะได้จะทำให้สามารถขับร้องและบรรเลงดนตรีได้อย่างถูกต้องตามลีลาจังหวะและทำนองของบทเพลง

4. สาระการเรียนรู้

- อัตราจังหวะ 2 ธรรมดา
- อัตราจังหวะ 3 ธรรมดา
- อัตราจังหวะ 4 ธรรมดา

5. จุดประสงค์การเรียนรู้

1. อธิบายความหมายของเครื่องหมายกำกับจังหวะได้
2. อ่าน - เขียน เครื่องหมายกำกับจังหวะได้

6. สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

1. ความสามารถในการคิด
2. ความสามารถในการสื่อสาร

7. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

1. ใฝ่เรียน
2. มุ่งมั่นในการทำกิจกรรม

8. กระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

ชั่วโมงที่ 1-2

ชั้นนำเข้าสู่บทเรียน

1. ครูอธิบายเกี่ยวกับเรื่องตัวโน้ตทางดนตรีสากล
2. ครูอธิบายค่าของตัวโน้ตแต่ละตัว

ชั้นจัดการเรียนรู้

1. ครูชี้แจงอธิบายตัวชี้วัดระบุสิ่งที่นักเรียนพึงรู้

2. ครูอธิบายถึงที่มาเส้นกันห้องและ จังหวะในอัตราจังหวะ $\frac{2}{4}$ อัตราจังหวะ $\frac{3}{4}$ และ อัตรา
 จังหวะ $\frac{4}{4}$

3. ครูแจกสื่อการสอนเกี่ยวกับตัวโน้ตให้นักเรียน
4. ให้นักเรียนเรียงตัวโน้ตตามอัตราจังหวะที่ครูบอกในบรรทัด 5 เส้น

ขั้นสรุป

ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปว่าอัตราจังหวะ $\frac{2}{4}$ สามารถใสโน้ตอะไรได้บ้าง, อัตราจังหวะ $\frac{3}{4}$
 สามารถใสโน้ตอะไรได้บ้าง, อัตราจังหวะ $\frac{4}{4}$ มีสามารถใสโน้ตอะไรได้บ้าง และเครื่องหมายกำกับ
 จังหวะมีทั้งที่เป็นตัวเลขและเป็นสัญลักษณ์ ซึ่งจะทำให้นักเรียนเข้าใจถึงอัตราจังหวะและค่าของตัว
 โน้ตแต่ละตัว ทำให้สามารถบรรเลงดนตรีได้อย่างถูกต้องตามจังหวะและทำนองของบทเพลง

9. สื่อและแหล่งการเรียนรู้

สื่อ

1. กระดานบรรทัด 5 เส้น
2. สัญลักษณ์ตัวโน้ตต่างๆ

แหล่งเรียนรู้

1. หนังสือเรียน รายวิชาพื้นฐาน ดนตรี-นาฏศิลป์

พูน ปณ ทิโต ชีเว

10. การวัดและประเมินผล

เป้าหมาย	หลักฐาน	เครื่องมือวัด	เกณฑ์การประเมิน
สาระสำคัญ การอ่าน - เขียน เครื่องหมายกำกับจังหวะได้ จะทำให้สามารถขับร้องและ บรรเลงดนตรีได้อย่าง ถูกต้องตามจังหวะและ ทำนองของบทเพลง	- แบบฝึกหัด - แบบประเมิน กิจกรรมกลุ่ม	- แบบฝึกหัด - สังเกต	- เกณฑ์การให้คะแนน ต้องผ่าน 60 %
ตัวชี้วัด ม.1/1 อ่าน - เขียน ปฏิบัติ ตามเครื่องหมายและ สัญลักษณ์ทางดนตรี	- แบบฝึกหัด - แบบประเมิน กิจกรรมกลุ่ม	- แบบฝึกหัด - สังเกต	- เกณฑ์การให้คะแนน ต้องผ่าน 60 %
คุณลักษณะ 1. ใฝ่เรียน 2. มุ่งมั่นในการทำกิจกรรม	- แบบสังเกต พฤติกรรม	- สังเกตพฤติกรรม	- คะแนนผ่านระดับ 2

11. บันทึกหลังสอน

ผลการสอน.....

.....

.....

ปัญหา/อุปสรรค

.....

.....

ข้อเสนอแนะ/วิธีแก้ไข

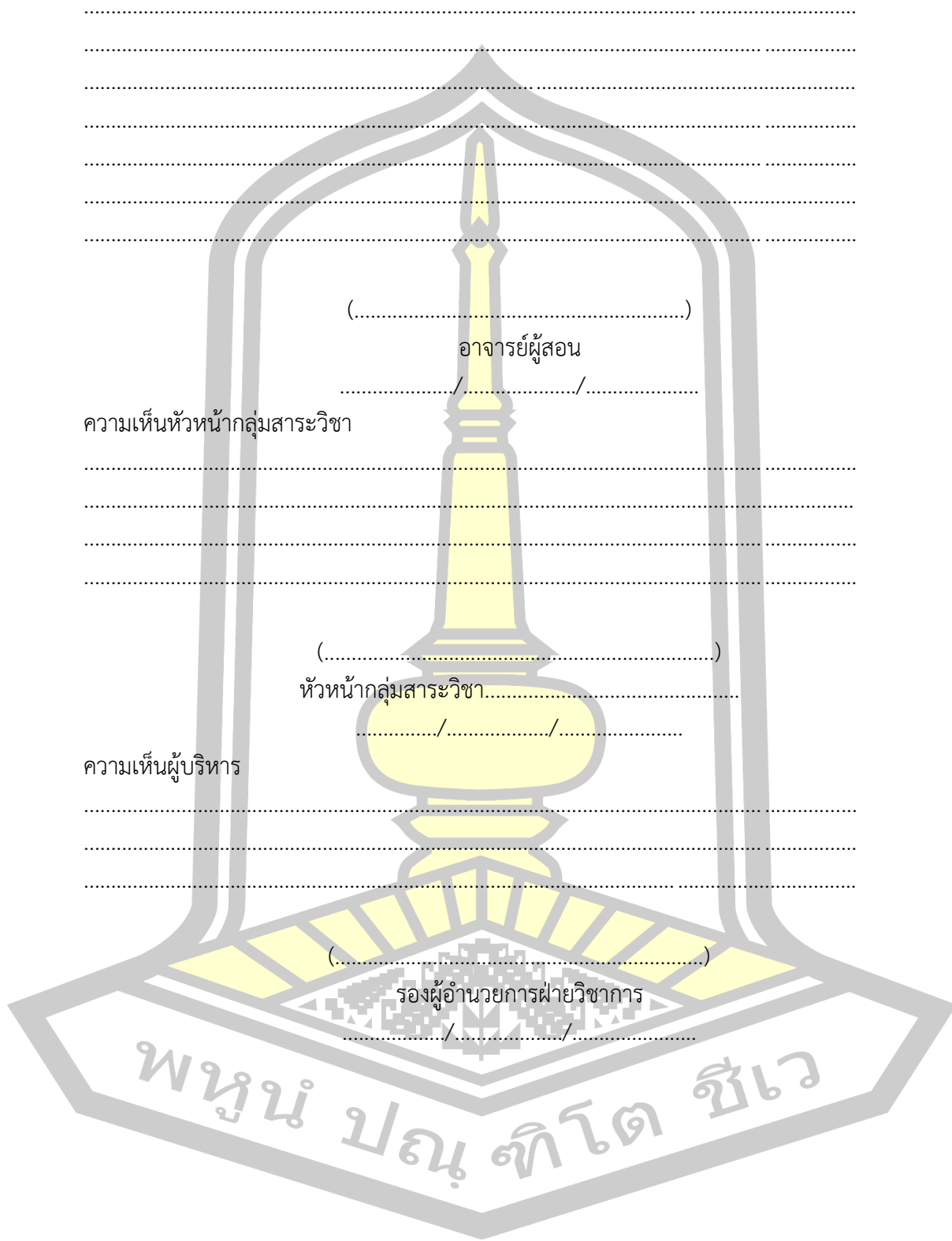
.....

.....

บันทึกการส่งแผนจัดการเรียนรู้

.....

.....

(.....)

อาจารย์ผู้สอน

..... / /

ความเห็นหัวหน้ากลุ่มสาระวิชา

(.....)

หัวหน้ากลุ่มสาระวิชา.....

..... / /

ความเห็นผู้บริหาร

(.....)

รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ

..... / /

พูนน์ ปณฺ ทิโต ชีเว

ใบความรู้ที่ 1 ตัวโน้ตและตัวหยุด (Note and Rest)

1. ตัวโน้ต เป็นสัญลักษณ์ที่บันทึกแทน ความสั้น - ยาว ของเสียง
2. ตัวหยุด เป็นสัญลักษณ์ที่บันทึกแทน ความสั้น - ยาว ของความเงียบ
3. ชื่อตัวโน้ต

ชื่อและอักษรแทนเสียงดนตรี เรียงตามลำดับจากเสียงต่ำไปหาเสียงสูง

ระบบตัวอักษร(letter
System)

ระบบโซ-ฟา(So-Fa
System)

ระบบซอเว(Serway
System)

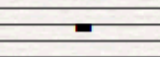

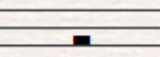

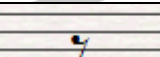
ระบบอักษรไทย

ชื่อระดับเสียง

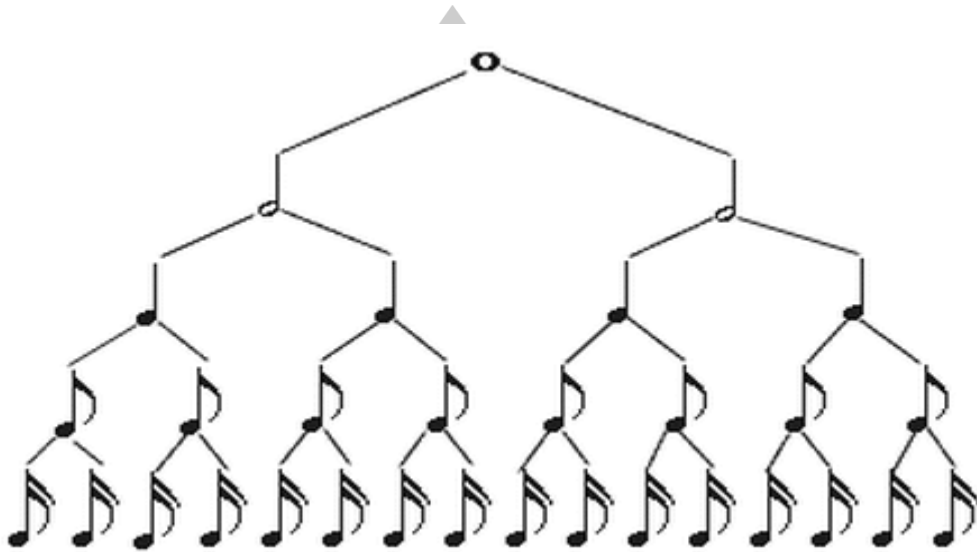
อักษรเบลล์

C	D	E	F	G	A	B	C
Do	Re	Mi	Fa	Sul	La	Ti	Do
1	2	3	4	5	6	7	1
ด	ร	ม	ฟ	ซ	ล	ท	ด
โด	เร	มี	ฟา	ซอล	ลา	ที	โด
●● ○● ○●	●○ ●● ○●	●● ●○ ○●	●● ●● ○●	●○ ●● ○●	○● ●○ ○●	○● ●● ○●	●● ○● ○●

4. ลักษณะของตัวโน้ตและ
ตัวหยุด

ตัวโน้ต	อักษรเบลล์	ตัวหยุด	อักษรเบลล์
	●● ○● ●●		●● ○● ●○
	●● ○● ●○		●○ ○● ●●
	●● ○● ○●		●● ○● ●○
	●● ○● ○●		●● ○● ●●

5. การเปรียบเทียบค่าตัวโน้ต

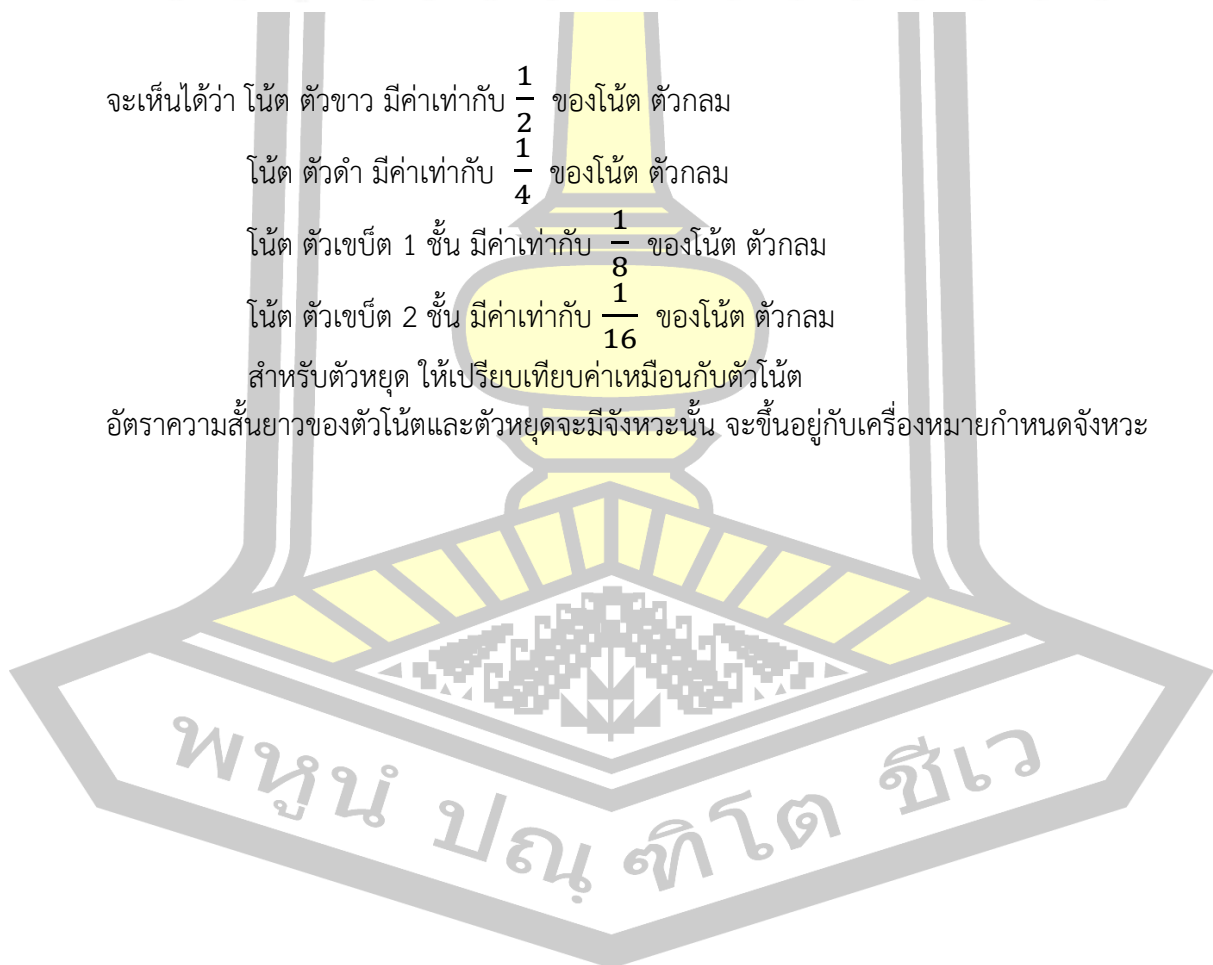
จะเห็นได้ว่า โน้ต ตัวขาว มีค่าเท่ากับ $\frac{1}{2}$ ของโน้ต ตัวกลม

โน้ต ตัวดำ มีค่าเท่ากับ $\frac{1}{4}$ ของโน้ต ตัวกลม

โน้ต ตัวเข้บ็ต 1 ชั้น มีค่าเท่ากับ $\frac{1}{8}$ ของโน้ต ตัวกลม

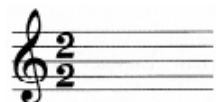

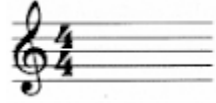

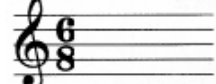

โน้ต ตัวเข้บ็ต 2 ชั้น มีค่าเท่ากับ $\frac{1}{16}$ ของโน้ต ตัวกลม

สำหรับตัวหยุด ให้เปรียบเทียบค่าเหมือนกับตัวโน้ต
อัตราความสั้นยาวของตัวโน้ตและตัวหยุดจะมีจังหวะนั้น จะขึ้นอยู่กับเครื่องหมายกำหนดจังหวะ

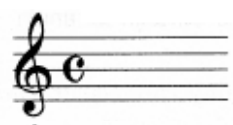

ใบความรู้ที่ 2 เครื่องหมายกำหนดจังหวะ

เครื่องหมายกำหนดจังหวะ คือ ตัวเลขสองตัวที่เขียนไว้หลังกุญแจ คล้ายลักษณะเลขเศษส่วนแต่ไม่มีเส้นขีดคั่นกลาง เลขตัวบนจะบอกว่า 1 ห้องเพลงมีกี่จังหวะ ส่วนเลขตัวล่างบอกโน้ตที่ใช้เป็นเกณฑ์ 1 จังหวะ เช่น

	เลข 2	ตัวบน	คือ	1 ห้องเพลง มี ๒ จังหวะ	
	เลข 2	ตัวล่าง	คือ	แทนค่าโน้ตตัวขาว	 = 1 จังหวะ
	เลข 4	ตัวบน	คือ	1 ห้องเพลง มี ๔ จังหวะ	
	เลข 4	ตัวล่าง	คือ	แทนค่าโน้ตตัวดำ	 = 1 จังหวะ
	เลข 6	ตัวบน	คือ	ห้องเพลง มี ๖ จังหวะ	
	เลข 8	ตัวล่าง	คือ	แทนค่าโน้ตเขยิบ 1 ชั้น	 = 1 จังหวะ

นอกจากนี้เครื่องหมายกำหนดจังหวะ ยังมีลักษณะที่เป็นสัญลักษณ์ซึ่งใช้แทนตัวเลขได้ เช่น

	C	แทนเลขเครื่องหมายกำหนดจังหวะ	$\frac{4}{4}$
	C	แทนเลขเครื่องหมายกำหนดจังหวะ	$\frac{2}{2}$

อัตราจังหวะ เป็นเครื่องหมายกำหนดอัตราจังหวะ ที่บอกถึงค่าตัวโน้ต และจำนวนจังหวะในแต่ละห้องเพลง อัตราจังหวะ (Time) เป็นกลุ่มโน้ตที่ถูกจัดแบ่งจังหวะเคาะที่เท่าๆ กันในแต่ละห้องเพลงและทำให้เกิดชีพจรจังหวะ (Pulse) คือ การเน้นจังหวะหนัก-เบา

ใบงานที่ 1

คำชี้แจง ให้นักเรียนบอกชื่อสัญลักษณ์โน้ตดังต่อไปนี้

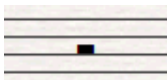
1. เรียกว่า.....

2. เรียกว่า.....

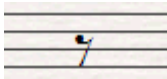
3. เรียกว่า.....

4. เรียกว่า.....

5. เรียกว่า.....

6. เรียกว่า.....

7. เรียกว่า.....

8. เรียกว่า.....

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2

รหัสวิชา ชื่อรายวิชา..... ชั้นมัธยมศึกษาปีที่.....
 กลุ่มสาระการเรียนรู้..... ภาคเรียนที่.....
 ชื่อหน่วยการเรียนรู้ ทัศนศึกษาดูงาน.....
 แผนการเรียนรู้ที่..... เรื่อง..... อัตรากำลัง..... เวลา..... 1-2..... ชั่วโมง

1. มาตรฐานการเรียนรู้

ศ 2.1 เข้าใจและแสดงออกทางดนตรีอย่างสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์คุณค่าดนตรี ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดต่อดนตรีอย่างอิสระ ชื่นชม และประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

2. ตัวชี้วัด

ม.1/1 อธิบายความหมายและอ่าน - เขียน เครื่องหมายกำกับจังหวะ

3. สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด

เครื่องหมายกำกับจังหวะเป็นสัญลักษณ์ที่บอกถึงลีลาความหนัก เบา ของจังหวะใน บทเพลง ถ้ามีความเข้าใจอ่าน - เขียน เครื่องหมายกำกับจังหวะได้จะทำให้สามารถขับร้องและ บรรเลงดนตรีได้อย่างถูกต้องตามลีลาจังหวะและทำนองของบทเพลง

4. สาระการเรียนรู้

- อัตรากำลัง 2 ธรรมดา
- อัตรากำลัง 3 ธรรมดา
- อัตรากำลัง 4 ธรรมดา

5. จุดประสงค์การเรียนรู้

1. อธิบายความหมายของเครื่องหมายกำกับจังหวะได้
2. อ่าน - เขียน เครื่องหมายกำกับจังหวะได้

6. สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

1. ความสามารถในการคิด
2. ความสามารถในการสื่อสาร

7. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

1. ใฝ่เรียน
2. มุ่งมั่นในการทำกิจกรรม

8. กระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

ชั่วโมงที่ 1-2

ชั้นนำเข้าสู่บทเรียน

1. ครูและนักเรียนทบทวนความรู้จากชั่วโมงที่แล้ว

2. ครูตั้งคำถามว่านักเรียนรู้หรือไม่ว่า $\frac{2}{4}$ ตัวเลข 2 ข้างบนหมายถึงอะไร และเลข 4 ข้างล่าง

หมายถึงอะไร

ขั้นจัดการเรียนรู้

1. ครูอธิบายเพิ่มเติมว่า $\frac{2}{4}$ ตัวเลข 2 ข้างบนหมายถึงอะไร และเลข 4 ข้างล่างหมายถึงอะไร พร้อมแจกใบความรู้

2. ครูให้นักเรียนร่วมกันคิดโน้ตแล้วปฏิบัติความหนัก-เบา ของโน้ตที่จัดเรียง แล้วให้แต่ละคนออกมานำเสนอหน้าชั้นเรียน

ขั้นสรุป

ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปว่าการเรียงโน้ตในอัตราจังหวะธรรมดาเป็นอย่างไร

9. สื่อและแหล่งการเรียนรู้

สื่อ

1. ใบความรู้
2. กระดาษบรรทัด 5 เส้น
3. สัญลักษณ์โน้ตสากล

แหล่งเรียนรู้

1. หนังสือเรียน รายวิชาพื้นฐาน ดนตรี-นาฏศิลป์

10. การวัดและประเมินผล

เป้าหมาย	หลักฐาน	เครื่องมือวัด	เกณฑ์การประเมิน
สาระสำคัญ การอ่าน - เขียน เครื่องหมายกำกับจังหวะได้ จะทำให้สามารถขบร้องและ บรรเลงดนตรีได้อย่าง ถูกต้องตามจังหวะและ ทำนองของบทเพลง	- แบบฝึกหัด - แบบประเมิน กิจกรรมกลุ่ม	- แบบฝึกหัด - สังเกต	- เกณฑ์การให้คะแนน ต้องผ่าน 60 %
ตัวชี้วัด ม.1/1 อ่าน - เขียน ปฏิบัติตามเครื่องหมายและ สัญลักษณ์ทางดนตรี	- แบบฝึกหัด - แบบประเมิน กิจกรรมกลุ่ม	- แบบฝึกหัด - สังเกต	- เกณฑ์การให้คะแนน ต้องผ่าน 60 %
คุณลักษณะ 1. ใฝ่เรียน 2. มุ่งมั่นในการทำกิจกรรม	- แบบสังเกต พฤติกรรม	- สังเกตพฤติกรรม	- คะแนนผ่านระดับ 2

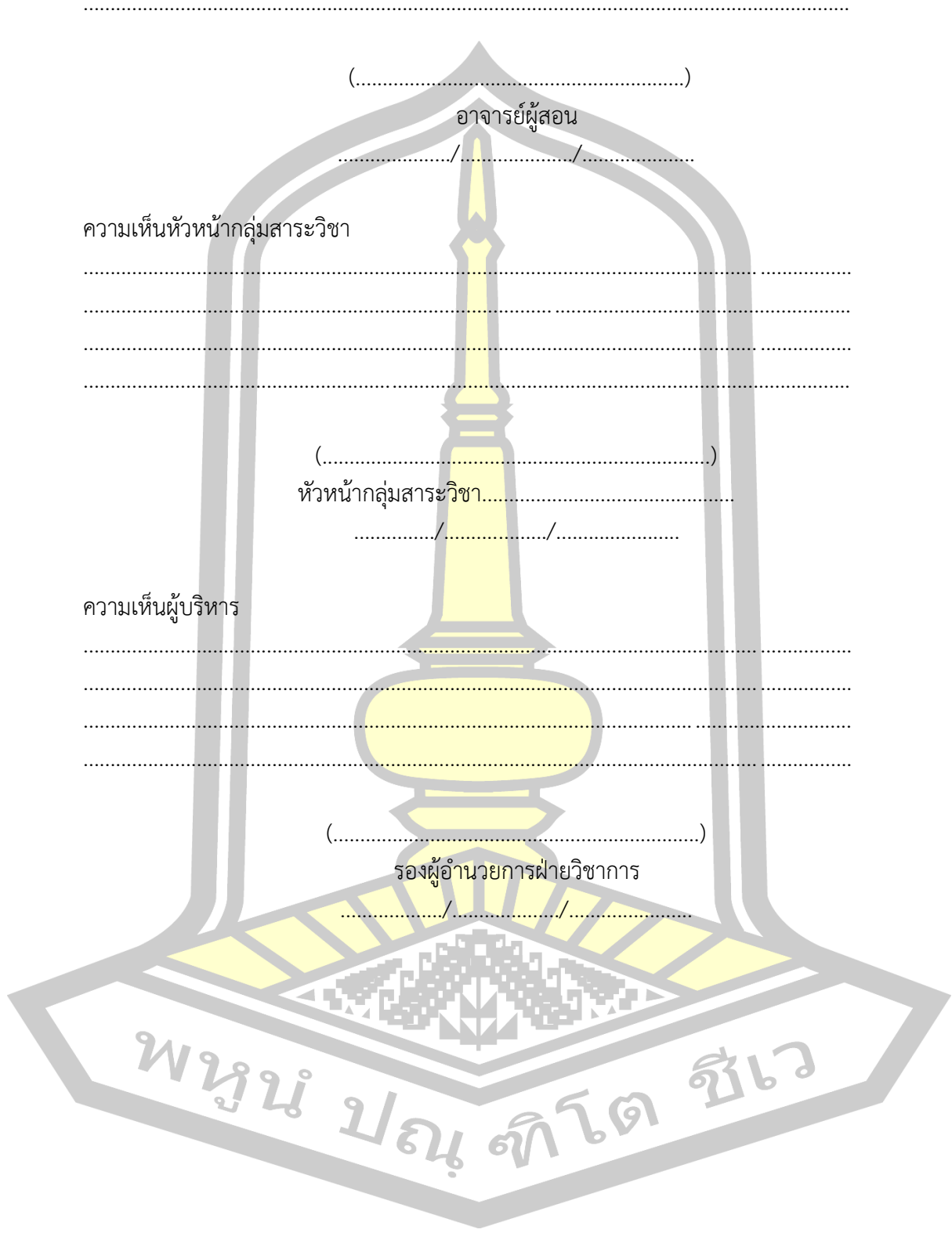
11. บันทึกหลังสอน

ผลการสอน.....

ปัญหา/อุปสรรค

ข้อเสนอแนะ/วิธีแก้ไข

บันทึกการส่งแผนจัดการเรียนรู้

(.....)

อาจารย์ผู้สอน

...../...../.....

ความเห็นหัวหน้ากลุ่มสาระวิชา

.....
.....
.....
.....

(.....)

หัวหน้ากลุ่มสาระวิชา.....

...../...../.....

ความเห็นผู้บริหาร

.....
.....
.....
.....

(.....)

รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ

...../...../.....

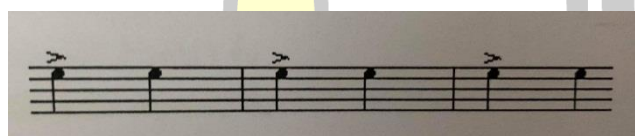
พูน ปณ ทิโต ชีเว

ใบความรู้ที่ 3 อัตราจังหวะธรรมดาและอัตราจังหวะผสม

จังหวะ (Rhythm) เป็นพื้นฐานในชีวิตของมนุษย์ เราจะพบจังหวะได้ในทุกๆ วัฏจักร นับตั้งแต่เกิดกลางคืน-กลางวัน การมีฤดูกาลทั้ง 4 ฤดู การขึ้น - ลงของน้ำ การหายใจ การเต้นของหัวใจ การเดิน หรือแม้กระทั่งการดำเนินชีวิตของคนบางครั้งเราจะพบว่าบางช่วงชีวิตดำเนินไปด้วยความราบรื่นอยู่ๆจังหวะดีก็อาจถูกลี้อตเตอร์รางวัลที่ 1 เป็นเศรษฐีภายในช่วงข้ามวัน แต่บางครั้งก็มีสะดุดไปบ้าง จากคนที่มั่งเงินทองมากมายก็อาจจนลงได้ภายในไม่ข้ามคืนก็เป็นไปได้ ทั้งหมดที่กล่าวมาก็ล้วนแต่เกี่ยวข้องกับจังหวะ ทั้งสิ้นในทางดนตรีแล้วจังหวะหมายถึง การเคลื่อนที่ของแนวทำนองหรือเสียงในช่วงเวลาหนึ่ง โดยปกติจังหวะประกอบด้วย

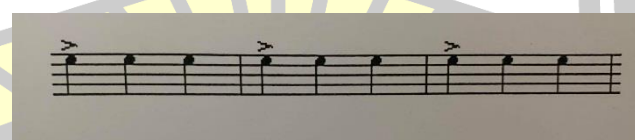
จังหวะหนัก (Strong beat) หมายถึงจังหวะที่หนักกว่าจังหวะอื่นๆภายในห้องเพลงเดียวกันมีหลายกลุ่ม เช่น

กลุ่ม 2 จังหวะ (Duple Meter) หมายถึงจังหวะหนักอยู่ที่จังหวะที่ 1 จังหวะที่ 2 เป็นจังหวะเบา

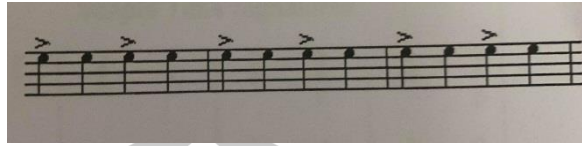
ภาพที่ 1 กลุ่ม 2 จังหวะ (Duple Meter)
ที่มา : ผู้วิจัย

กลุ่ม 3 จังหวะ (Triple Meter) คือ จังหวะหนักอยู่ที่จังหวะที่ 1 จังหวะที่ 2, 3 เป็นจังหวะเบา

ภาพที่ 2 กลุ่ม 3 จังหวะ (Triple Meter)
ที่มา : ผู้วิจัย

กลุ่มที่ 4 จังหวะ (Quadruple Meter) คือ จังหวะหนักอยู่ที่จังหวะที่ 1 และ 3 จังหวะที่ 2 และ 4 เป็นจังหวะเบา

ภาพที่ 3 กลุ่ม 4 จังหวะ (Quadruple Meter)

ที่มา : ผู้วิจัย

จังหวะทำนอง (Duration) หมายถึง ความสั้นยาวของเสียงทุกเสียงในทำนองเพลง
เครื่องหมายกำหนดจังหวะ (Time Signature) ดนตรีเป็นโสตศิลป์ที่เกี่ยวข้องกับเสียงและเวลา เวลาในทางดนตรีถูกกำหนดโดยใช้เครื่องหมายกำหนดจังหวะเป็นตัวเลขคล้ายกับเลขเศษส่วน แต่ไม่มีเส้นตรงขีดระหว่างตัวเลขบนและล่าง เช่น $\frac{2}{2}$ $\frac{3}{4}$ $\frac{3}{8}$ $\frac{4}{4}$ $\frac{6}{8}$ $\frac{9}{8}$ $\frac{12}{4}$ $\frac{12}{8}$ เป็นต้น

ตัวเลขบน ใช้บอกจำนวนจังหวะภายในแต่ละห้อง เช่น เลข 2 หมายถึง ภายในห้องมี 2 จังหวะ

เลข 3 หมายถึง ภายในห้องมี 3 จังหวะ

เลข 4 หมายถึง ภายในห้องมี 4 จังหวะ

ตัวเลขตัวล่าง ใช้บอกลักษณะตัวโน้ตที่ใช้เป็นเกณฑ์

เลข 2 ใช้แทนโน้ต ตัวขาว

เลข 4 ใช้แทนโน้ต ตัวดำ

เลข 8 ใช้แทนโน้ต ตัวเข็บบีต 1 ชั้น

เลข 16 ใช้แทนโน้ต ตัวเข็บบีต 2 ชั้น

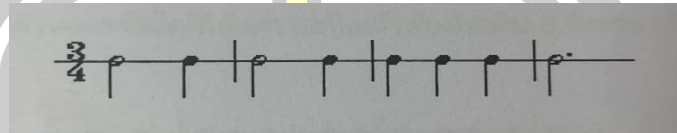
โดยทั่วไปในทางดนตรีสากลสามารถจำแนกอัตราจังหวะได้ 2 ประเภท คือ อัตราจังหวะธรรมดา (Simple Time Signatures) และอัตราจังหวะผสม (Compound Time Signatures)

อัตราจังหวะธรรมดา			
Simple Time Signatures			
$\frac{2}{2}$ =	$\frac{2}{4}$ =	$\frac{2}{8}$ =	$\frac{2}{16}$ =
$\frac{3}{2}$ =	$\frac{3}{4}$ =	$\frac{3}{8}$ =	$\frac{3}{16}$ =
$\frac{4}{2}$ =	$\frac{4}{4}$ =	$\frac{4}{8}$ =	$\frac{4}{16}$ =

ภาพที่ 4 อัตราจังหวะธรรมดา

ที่มา : ผู้วิจัย

จากตัวอย่างข้างต้นอ่านว่า เครื่องหมายกำหนดจังหวะหมายความว่าภายใน 1 ห้องเพลงที่กำหนดด้วย เครื่องหมายกำหนดจังหวะ นี้ประกอบด้วยตัวโน้ตตัวดำ (เลข 4 ตัวล่าง) จะได้จำนวน 4 ตัว (เลข 4 บน) ในการปฏิบัติให้ถือว่า 1 ห้อง มี 4 จุด ในอีกความหมายหนึ่งภายในห้องจะประกอบด้วยตัวโน้ตหรือตัวหยุดชนิดใดก็ได้แต่รวมกันแล้วต้องไม่เกิน 4 จังหวะ

ภาพที่ 5 เครื่องหมายกำหนดจังหวะ 3-4

ที่มา : ผู้วิจัย

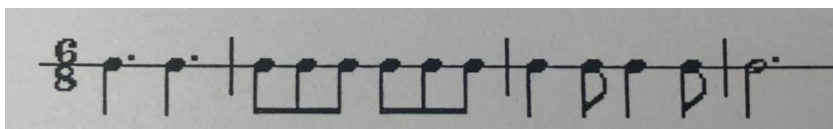
จากตัวอย่างข้างต้นอ่านว่า เครื่องหมายกำหนดจังหวะ 3/4 หมายความว่าภายใน 1 ห้องเพลงที่กำหนดด้วย เครื่องหมายกำหนดจังหวะ นี้ประกอบด้วยตัวโน้ตตัวดำ (เลข 4 ตัวล่าง) ได้จำนวน 3 (ตัวเลข 3 ตัวบน) ในการปฏิบัติให้ถือว่า 1 ห้องมี 3 จังหวะ ในอีกความหมายหนึ่งก็คือภายใน 1 ห้องจะประกอบด้วยตัวโน้ตหรือตัวหยุดชนิดใดก็ได้แต่รวมกันแล้วต้องไม่เกิน 3 จังหวะ

อัตราจังหวะผสม			
Compound Time Signatures			
$\frac{6}{4} = \frac{2}{1}$	$\frac{6}{8} = \frac{2}{4}$	$\frac{6}{16} = \frac{2}{8}$	$\frac{6}{32} = \frac{2}{16}$
$\frac{9}{4} = \frac{3}{1}$	$\frac{9}{8} = \frac{3}{4}$	$\frac{9}{16} = \frac{3}{8}$	$\frac{9}{32} = \frac{3}{16}$
$\frac{12}{4} = \frac{4}{1}$	$\frac{12}{8} = \frac{4}{4}$	$\frac{12}{16} = \frac{4}{8}$	$\frac{12}{32} = \frac{4}{16}$

ภาพที่ 6 อัตราจังหวะผสม

ที่มา : ผู้วิจัย

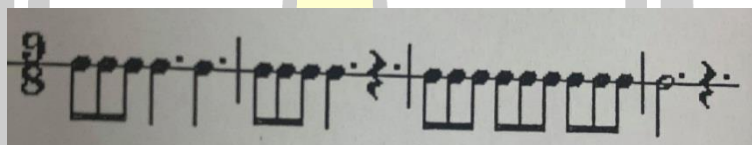
จากตัวอย่างข้างต้นอ่านว่า เครื่องหมายกำหนดจังหวะ 6/4 หมายความว่าภายในห้องเพลงที่กำหนดด้วย เครื่องหมายกำหนดจังหวะ นี้ประกอบด้วยตัวโน้ตตัวดำ (เลข 4 ตัวล่าง) ได้จำนวน 6 ตัว (เลข 6 ตัวบน) ในการปฏิบัติให้ถือว่า 1 ห้องมี 2 จังหวะ เนื่องจากเป็นอัตราจังหวะผสมโน้ตตัวดำ 3 ตัวให้นับ 1 จังหวะหรือ 1 เคาะ ในอีกความหมายหนึ่งก็คือภายใน 1 ห้องจะประกอบด้วยตัวโน้ตหรือตัวหยุดชนิดใดก็ได้แต่รวมกันแล้วต้องไม่เกิน 6 จังหวะ (อัตราตัวโน้ตปกติ)

ภาพที่ 7 เครื่องหมายกำหนดจังหวะ หก-แปด

ที่มา : ผู้วิจัย

จากตัวอย่างข้างต้นอ่านว่าเครื่องหมายกำหนดจังหวะหมายความว่าภายใน 1 ห้องเพลงที่กำหนดด้วยเครื่องหมายกำหนดจังหวะนี้ประกอบด้วยตัวโน้ตตัวเข้บ็ต 1 ชั้นเลข 8 ตัวล่างได้จำนวน 6 ตัวเลข 6 ตัวบนในการปฏิบัติให้ถือว่า 1 ห้องมี 2 จังหวะเนื่องจากเป็นอัตราจังหวะผสมโน้ตตัวเข้บ็ต 1 ชั้น 3 ตัวให้นับหนึ่งจังหวะหรือหนึ่งเคราะห์ในอีกความหมายหนึ่งก็คือพาย 1 ห้องจะประกอบด้วยตัวโน้ตหรือตัวหยุดชนิดใดก็ได้แต่รวมกันแล้วต้องไม่เกิน 3 จังหวะอัตราตัวโน้ตปกติ

ภาพที่ 8 เครื่องหมายกำหนดจังหวะ เก้า-แปด

ที่มา : ผู้วิจัย

จากตัวอย่างข้างต้นอ่านว่าเครื่องหมายกำหนดจังหวะ 9/8 หมายความว่า ใน 1 ห้อง เพลงที่กำหนดด้วยเครื่องหมายกำหนดจังหวะนี้ประกอบด้วยตัวโน้ตตัวเข้บ็ต 1 ชั้นเลข 8 ตัวล่างได้จำนวน 9 ตัวเลข 9 ตัวบนในการปฏิบัติให้ถือว่า 1 ห้องมี 3 จังหวะเนื่องจากเป็นอัตราจังหวะผสมโน้ตตัวเข้บ็ต 1 ชั้น 3 ตัวให้นับหนึ่งจังหวะหรือหนึ่งเคราะห์ในอีกความหมายหนึ่งก็คือ พาย 1 ห้อง จะประกอบด้วยตัวโน้ตหรือตัวหยุดชนิดใดก็ได้แต่รวมกัน แล้วต้องไม่เกิน 4 จังหวะ (อัตราตัวโน้ตปกติ)

พหุณ ปณุ ทิโต ชีเว

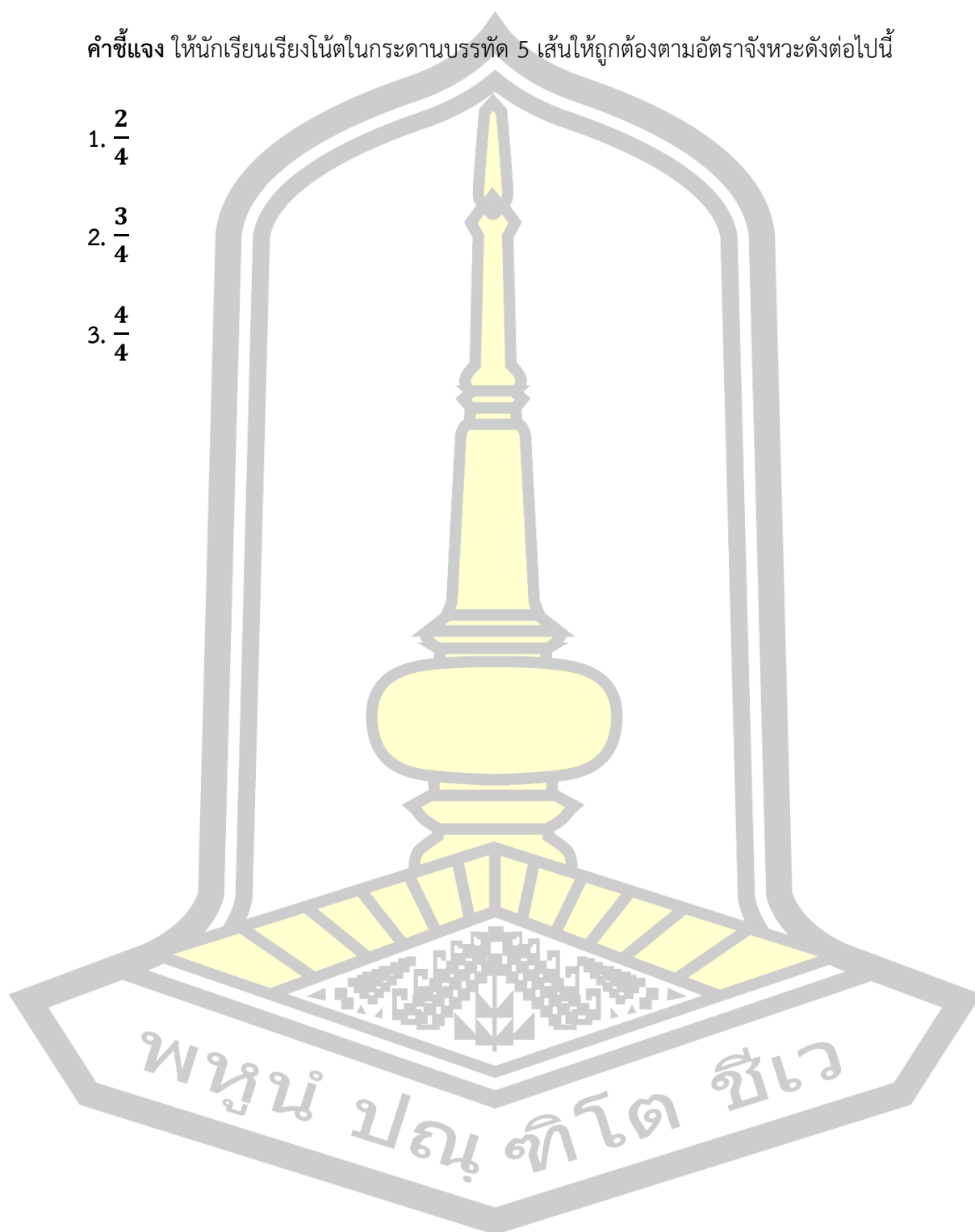
ใบงานที่ 2

คำชี้แจง ให้นักเรียนเรียงไม้ในกระดานบรทัด 5 เส้นให้ถูกต้องตามอัตราจังหวะดังต่อไปนี้

1. $\frac{2}{4}$

2. $\frac{3}{4}$

3. $\frac{4}{4}$

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3

รหัสวิชา ชื่อรายวิชา..... ชั้นมัธยมศึกษาปีที่.....
 กลุ่มสาระการเรียนรู้..... ภาคเรียนที่.....
 ชื่อหน่วยการเรียนรู้..... ทฤษฎีดนตรีสากล.....
 แผนการเรียนรู้ที่..... เรื่อง..... อัตราจังหวะ $\frac{2}{4}$ $\frac{3}{4}$ $\frac{4}{4}$ เวลา.....2-4.....ชั่วโมง

1. มาตรฐานการเรียนรู้

ศ 2.1 เข้าใจและแสดงออกทางดนตรีอย่างสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์คุณค่าดนตรี ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดต่อดนตรีอย่างอิสระ ชื่นชม และประยุกต์ใช้ ในชีวิตประจำวัน

2. ตัวชี้วัด

ม.1/1 อธิบายความหมายและอ่าน - เขียน เครื่องหมายกำกับจังหวะ

3. สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด

เครื่องหมายกำกับจังหวะเป็นสัญลักษณ์ที่บอกถึงลีลาความหนัก เบา ของจังหวะในบทเพลง ถ้ามีความเข้าใจอ่าน - เขียน เครื่องหมายกำกับจังหวะได้จะทำให้สามารถขับร้องและบรรเลงดนตรีได้อย่างถูกต้องตามลีลาจังหวะและทำนองของบทเพลง

4. สาระการเรียนรู้

- อัตราจังหวะ 2 ธรรมดา
- อัตราจังหวะ 3 ธรรมดา
- อัตราจังหวะ 4 ธรรมดา

5. จุดประสงค์การเรียนรู้

1. อธิบายความหมายของเครื่องหมายกำกับอัตราจังหวะ $\frac{2}{4}$ $\frac{3}{4}$ $\frac{4}{4}$ ได้

2. สามารถปฏิบัติ เครื่องหมายกำกับจังหวะ $\frac{2}{4}$ $\frac{3}{4}$ $\frac{4}{4}$ ได้

6. สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

1. ความสามารถในการคิด
2. ความสามารถในการสื่อสาร

7. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

1. ใฝ่เรียน
2. มุ่งมั่นในการทำกิจกรรม

8. กระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

ชั่วโมงที่ 2-4

ชั้นนำเข้าสู่บทเรียน

1. ครูและนักเรียนทบทวนความรู้จากชั่วโมงที่แล้วร่วมตบมือตามบทเพลงแล้วให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นว่าเราตบมือเพื่ออะไร

2. ครูตั้งคำถามว่านักเรียนรู้จักเครื่องหมาย $\frac{2}{4}$ $\frac{3}{4}$ $\frac{4}{4}$ หรือไม่ และเครื่องหมายเหล่านี้มีความหมายว่าอย่างไร

ขั้นจัดการเรียนรู้

1. ครูชี้แจงอธิบายเพิ่มเติมเรื่องอัตราจังหวะ 2 อัตราจังหวะ 3 และ อัตราจังหวะ 4 พร้อมแจกใบความรู้และแบบฝึกหัด

2. ครูให้นักเรียนศึกษาเพิ่มเติมจากใบความรู้และลองทำแบบฝึกหัดที่ครูได้แจกให้

ขั้นสรุป

ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปว่าอัตราจังหวะ $\frac{2}{4}$ $\frac{3}{4}$ $\frac{4}{4}$ หมายความว่ามีความหมายที่ถูกต้องอย่างไรหลังได้ทดลองทำแบบฝึกหัดเรียบร้อยแล้ว และแลกเปลี่ยนความรู้ระหว่างเพื่อนร่วมห้อง

9. สื่อและแหล่งการเรียนรู้

สื่อ

1. แบบฝึกหัด

แหล่งเรียนรู้

หนังสือเรียน รายวิชาพื้นฐาน ดนตรี-นาฏศิลป์ ใบความรู้

10. การวัดและประเมินผล

เป้าหมาย	หลักฐาน	เครื่องมือวัด	เกณฑ์การประเมิน
สาระสำคัญ การอ่าน - เขียน เครื่องหมายกำกับจังหวะได้ จะทำให้สามารถขับร้องและ บรรเลงดนตรีได้อย่าง ถูกต้องตามจังหวะและ ทำนองของบทเพลง	- แบบฝึกหัด - แบบประเมิน กิจกรรมกลุ่ม	- แบบฝึกหัด - สังเกต	- เกณฑ์การให้คะแนน ต้องผ่าน 60 %

ตัวชี้วัด ม.1/1 อ่าน – เขียน ปฏิบัติตามเครื่องหมายและ สัญลักษณ์ทางดนตรี	- แบบฝึกหัด - แบบประเมิน กิจกรรมกลุ่ม	- แบบฝึกหัด - สังเกต	- เกณฑ์การให้คะแนน ต้องผ่าน 60 %
คุณลักษณะ 1. ใฝ่เรียน 2. มุ่งมั่นในการทำกิจกรรม	- แบบสังเกต พฤติกรรม	- สังเกตพฤติกรรม	- คะแนนผ่านระดับ 2

11. บันทึกหลังสอน

ผลการสอน.....

.....

ปัญหา/อุปสรรค.....

.....

ข้อเสนอแนะ/วิธีแก้ไข

.....

.....

บันทึกการส่งแผนจัดการเรียนรู้

.....

.....

.....

.....

.....

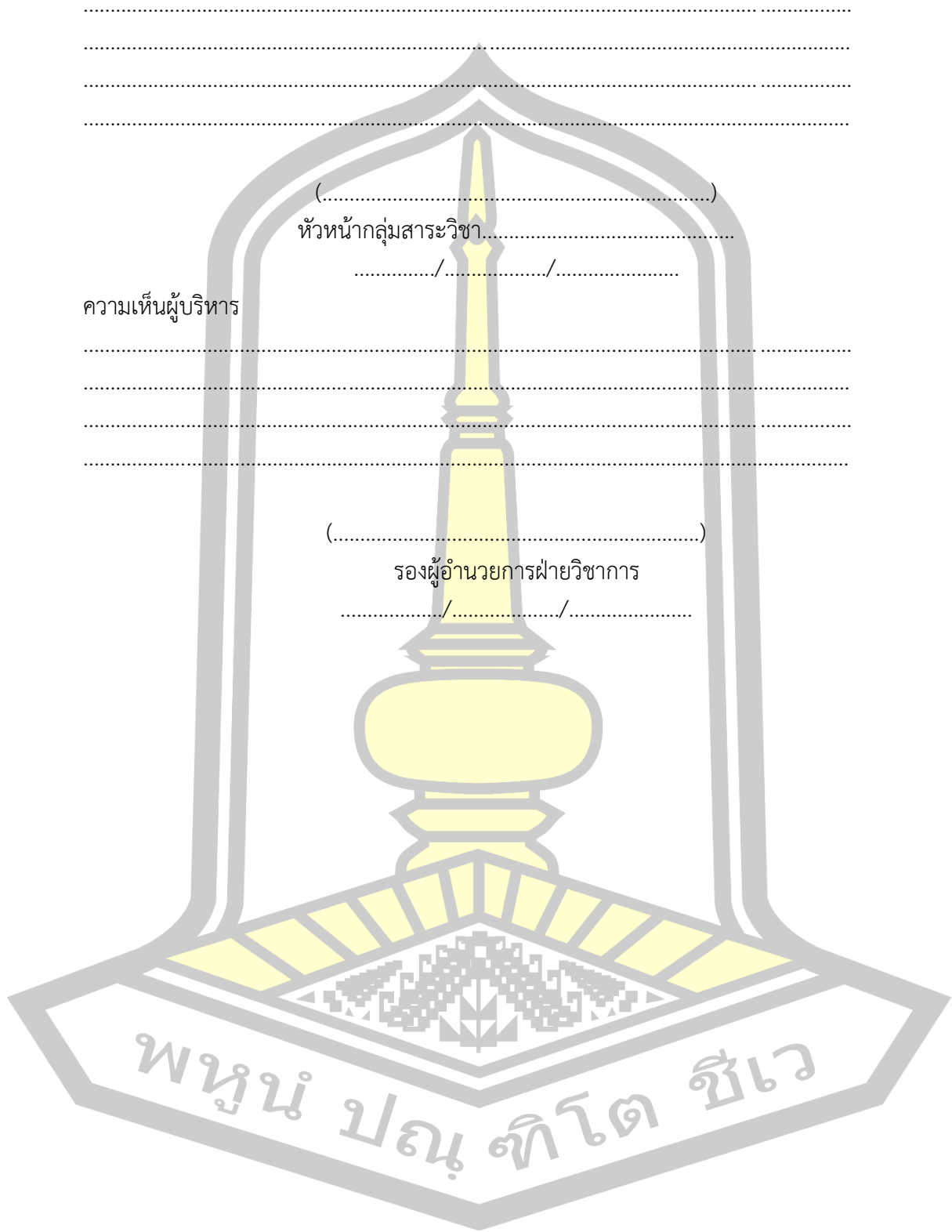
.....

(.....)

อาจารย์ผู้สอน

...../...../.....

ความเห็นหัวหน้ากลุ่มสาระวิชา

ความเห็นผู้บริหาร

(.....)

หัวหน้ากลุ่มสาระวิชา.....

...../...../.....

(.....)

รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ

...../...../.....

พหุ ประ โท สีเว

ใบความรู้ที่ 4 การนับในอัตราจังหวะธรรมดา

กลุ่มอัตราจังหวะโดยทั่วไปมี 3 ลักษณะคือ

1. อัตราจังหวะสองธรรมดา (Simple duple time) คือ จังหวะเคาะในแต่ละห้องเพลงมี 2 จังหวะ เช่น

2. อัตราจังหวะสามธรรมดา (Simple triple time) คือ จังหวะเคาะในแต่ละห้องเพลงมี 3 จังหวะ เช่น

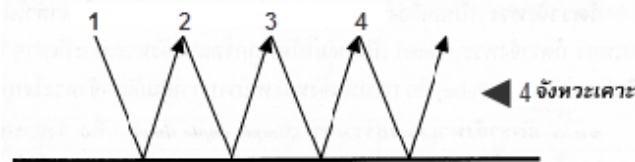
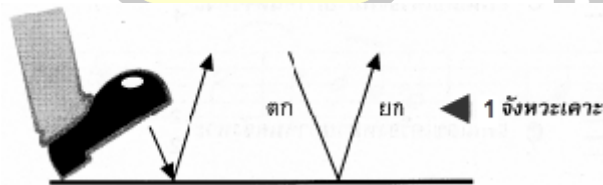
3. อัตราจังหวะสี่ธรรมดา (Simple quadruple time) คือ จังหวะเคาะในแต่ละห้องเพลงมี 4 จังหวะ เช่น

เครื่องหมาย > คือ การเน้นจังหวะที่โน้ตในจังหวะที่ 1 ของแต่ละอัตราจังหวะ

แสดงการเคาะอัตราจังหวะ 1 จังหวะ

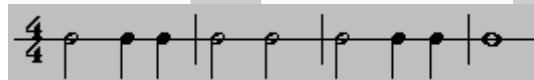
พื้นฐานการเคาะ 1 จังหวะ อาจใช้การตบเท้าจากจุดเริ่มต้นตบเท้าลง คือ จังหวะตก แล้วยกเท้าขึ้นจุดเดิม คือ จังหวะยก

เลขตัวบนใช้บอกจำนวนตัวโน้ต	3	เลขตัวบนใช้บอกจำนวนตัวโน้ต
เลขตัวล่างใช้บอกลักษณะตัวโน้ต	4	Number of Units Per Measure
Value of the Time Unit		

โดยทั่วไปในทางดนตรีสามารถจำแนกอัตราจังหวะได้ 2 ประเภทคือ อัตราจังหวะธรรมดา (Simple Time Signatures) และอัตราจังหวะผสม (Compound Time Signatures)

อัตราจังหวะธรรมดา Simple Time Signatures			
$\frac{2}{2}$ = $\frac{2}{4}$	$\frac{2}{4}$ = $\frac{2}{8}$	$\frac{2}{8}$ = $\frac{2}{16}$	$\frac{2}{16}$ = $\frac{2}{32}$
$\frac{3}{2}$ = $\frac{3}{4}$	$\frac{3}{4}$ = $\frac{3}{8}$	$\frac{3}{8}$ = $\frac{3}{16}$	$\frac{3}{16}$ = $\frac{3}{32}$
$\frac{4}{2}$ = $\frac{4}{4}$	$\frac{4}{4}$ = $\frac{4}{8}$	$\frac{4}{8}$ = $\frac{4}{16}$	$\frac{4}{16}$ = $\frac{4}{32}$

จากตัวอย่างข้างต้น อ่านว่า เครื่องหมายกำหนดจังหวะ สี่ - สี่ หมายความว่าภายในหนึ่งห้องเพลงที่กำหนดด้วยเครื่องหมายกำหนดจังหวะนี้ประกอบด้วยตัวโน้ตตัวดำ (เลข 4 ตัวล่าง) ได้จำนวน 4 ตัว (เลข 4 ตัวบน) ในการปฏิบัติให้ถือว่า 1 ห้อง มี 4 จังหวะ ในอีกความหมายหนึ่งก็คือ ภายในหนึ่งห้องจะประกอบด้วยตัวโน้ตหรือตัวหยุดชนิดใดก็ได้แต่รวมกันแล้วต้องไม่เกิน 4 จังหวะ

จากตัวอย่างข้างต้น อ่านว่า เครื่องหมายกำหนดจังหวะ สาม - สี่ หมายความว่าภายในหนึ่งห้องเพลงที่กำหนดด้วยเครื่องหมายกำหนดจังหวะนี้ประกอบด้วยตัวโน้ตตัวดำ (เลข 4 ตัวล่าง) ได้จำนวน 3 ตัว (เลข 3 ตัวบน) ในการปฏิบัติให้ถือว่า 1 ห้อง มี 3 จังหวะ ในอีกความหมายหนึ่งก็คือ ภายในหนึ่งห้องจะประกอบด้วยตัวโน้ตหรือตัวหยุดชนิดใดก็ได้แต่รวมกันแล้วต้องไม่เกิน 3 จังหวะ

จากตัวอย่างข้างต้น อ่านว่า เครื่องหมายกำหนดจังหวะ สาม - แปด หมายความว่าภายในหนึ่งห้องเพลงที่กำหนดด้วยเครื่องหมายกำหนดจังหวะนี้ประกอบด้วยตัวโน้ตตัวเข็บบีต 1 ชั้น (เลข 8 ตัวล่าง) ได้จำนวน 3 ตัว (เลข 3 ตัวบน) ในการปฏิบัติให้ถือว่า 1 ห้อง มี 3 จังหวะ ในอีกความหมายหนึ่งก็คือ ภายในหนึ่งห้องจะประกอบด้วยตัวโน้ตหรือตัวหยุดชนิดใดก็ได้แต่รวมกันแล้วต้องไม่เกิน 3 จังหวะ

ใบงานที่ 3

คำชี้แจง ให้นักเรียนอธิบายความหมายอัตราจังหวะในแต่ละข้อต่อไปนี้ให้ถูกต้อง

1. $\frac{2}{4}$ หมายความว่า.....

.....
.....

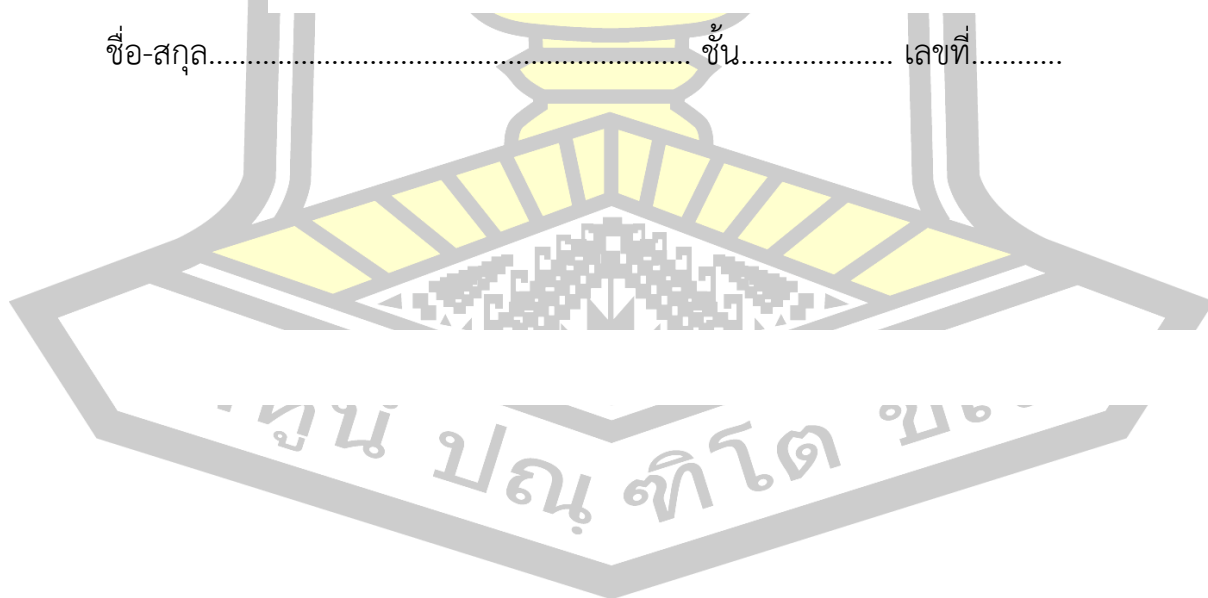
2. $\frac{3}{4}$ หมายความว่า.....

.....
.....

3. $\frac{4}{4}$ หมายความว่า.....

.....
.....

ชื่อ-สกุล..... ชั้น..... เลขที่.....

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4

รหัสวิชา ชื่อรายวิชา..... ชั้นมัธยมศึกษาปีที่.....
 กลุ่มสาระการเรียนรู้..... ภาคเรียนที่.....
 ชื่อหน่วยการเรียนรู้..... ทัศนศึกษาศึกษา.....
 แผนการเรียนรู้ที่..... เรื่อง.....การปฏิบัติอัตราจังหวะธรรมดา.....เวลา....1-2...ชั่วโมง

1. มาตรฐานการเรียนรู้

ศ.2.1 เข้าใจและแสดงออกทางดนตรีอย่างสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์คุณค่าดนตรี
 ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดต่อดนตรีอย่างอิสระ ชื่นชม และประยุกต์ใช้ ในชีวิตประจำวัน

2. ตัวชี้วัด

ม.1/1 อธิบายความหมายและอ่าน - เขียน เครื่องหมายกำกับจังหวะ

3. สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด

เครื่องหมายกำกับจังหวะเป็นสัญลักษณ์ที่บอกถึงลีลาความหนัก เบา ของจังหวะในบทเพลง
 ถ้ามีความเข้าใจอ่าน - เขียน เครื่องหมายกำกับจังหวะได้จะทำให้สามารถขับร้องและบรรเลงดนตรีได้
 อย่างถูกต้องตามลีลาจังหวะและทำนองของบทเพลง

4. สาระการเรียนรู้

- อัตราจังหวะ 2 ธรรมดา
- อัตราจังหวะ 3 ธรรมดา
- อัตราจังหวะ 4 ธรรมดา

5. จุดประสงค์การเรียนรู้

1. อธิบายความหมายของอัตราจังหวะในบทเพลงได้
2. ปฏิบัติเครื่องดนตรีตามอัตราจังหวะของเพลงได้

6. สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

1. ความสามารถในการคิด
2. ความสามารถในการสื่อสาร

7. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

1. ใฝ่เรียน
2. มุ่งมั่นในการทำกิจกรรม

8. กระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

ชั่วโมงที่ 1-2

ชั้นนำเข้าสู่บทเรียน

1. ครูและนักเรียนทบทวนความรู้จากชั่วโมงที่แล้ว
2. ครูให้นักเรียนฟังเพลงและตั้งคำถามว่านักเรียนรู้หรือไม่ว่าบทเพลงนี้มีอัตราจังหวะอย่างไร

ขั้นจัดการเรียนรู้

1. ครูให้นักเรียนเรียงโน้ตตามอัตราจังหวะที่ครูบอก
2. ครูให้นักเรียนแต่ละคนออกมาปฏิบัติโน้ตอัตราจังหวะที่เรียงในกระดานบรรทัด5เส้น หน้า

ขั้นเรียน

ขั้นสรุป

ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปว่าอัตราจังหวะ และแลกเปลี่ยนความรู้ระหว่างเพื่อนร่วมห้อง

9. สื่อและแหล่งการเรียนรู้

สื่อ

1. กระดานบรรทัด5เส้น
2. สัญลักษณ์โน้ตสากล

แหล่งเรียนรู้

หนังสือเรียน รายวิชาพื้นฐาน ดนตรี-นาฏศิลป์

10. การวัดและประเมินผล

เป้าหมาย	หลักฐาน	เครื่องมือวัด	เกณฑ์การประเมิน
สาระสำคัญ การอ่าน - เขียน เครื่องหมายกำกับจังหวะได้ จะทำให้สามารถขับร้องและ บรรเลงดนตรีได้อย่าง ถูกต้องตามจังหวะและ ทำนองของบทเพลง	- แบบฝึกหัด - แบบประเมิน กิจกรรมกลุ่ม	- แบบฝึกหัด - สังเกต	- เกณฑ์การให้คะแนน ต้องผ่าน 60 %
ตัวชี้วัด ม.1/1 อ่าน - เขียน ปฏิบัติตามเครื่องหมายและ สัญลักษณ์ทางดนตรี	- แบบฝึกหัด - แบบประเมิน กิจกรรมกลุ่ม	- แบบฝึกหัด - สังเกต	- เกณฑ์การให้คะแนน ต้องผ่าน 60 %
คุณลักษณะ 1. ใฝ่เรียน	- แบบสังเกต พฤติกรรม	- สังเกตพฤติกรรม	- คะแนนผ่านระดับ 2

2. มุ่งมั่นในการทำกิจกรรม			
---------------------------	--	--	--

11. บันทึกหลังสอน

ผลการสอน.....

.....

ปัญหา/อุปสรรค.....

.....

ข้อเสนอแนะ/วิธีแก้ไข

.....

.....

บันทึกการส่งแผนจัดการเรียนรู้

.....

.....

.....

.....

(.....)

อาจารย์ผู้สอน

...../...../.....

ความเห็นหัวหน้ากลุ่มสาระวิชา

.....

.....

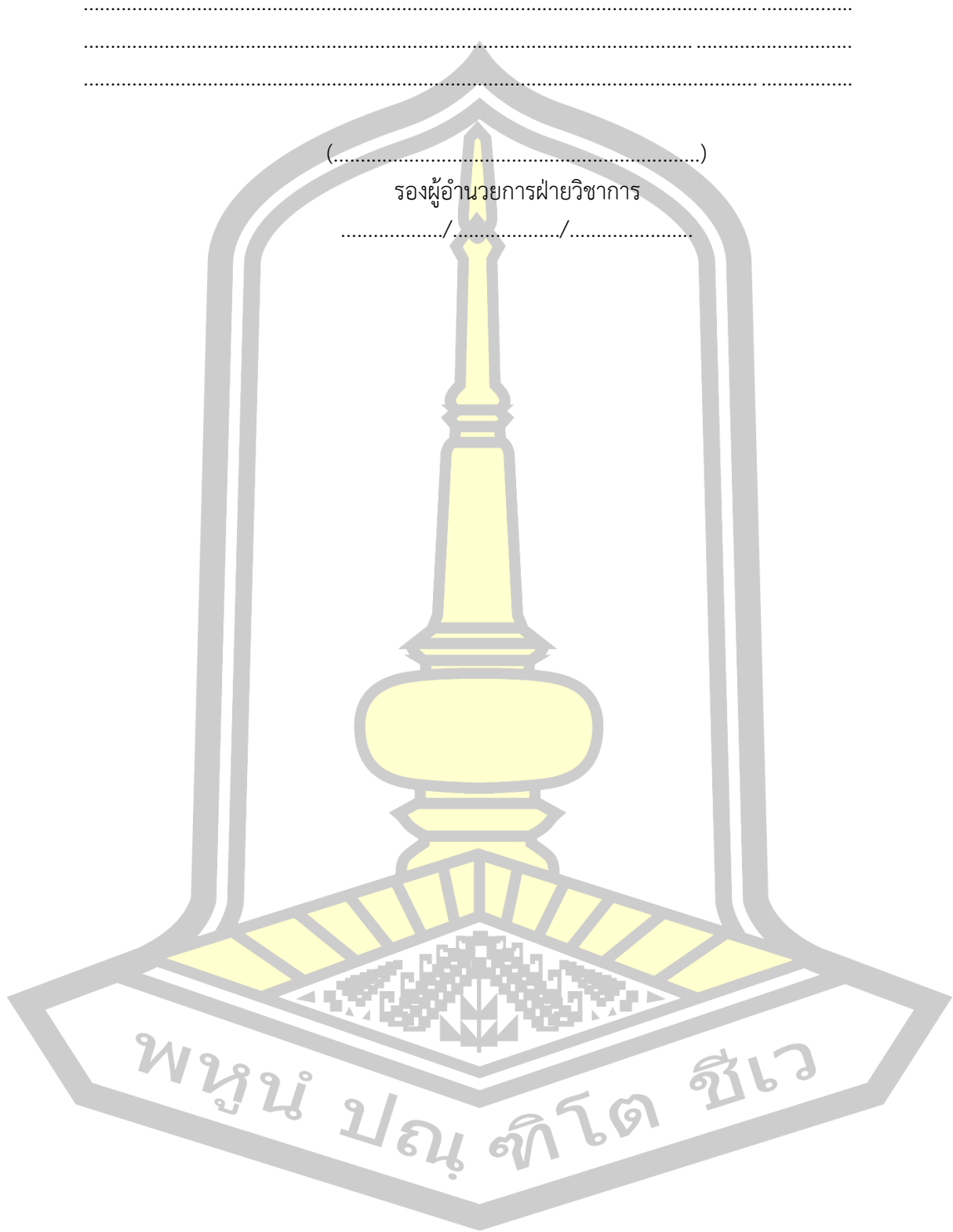
.....

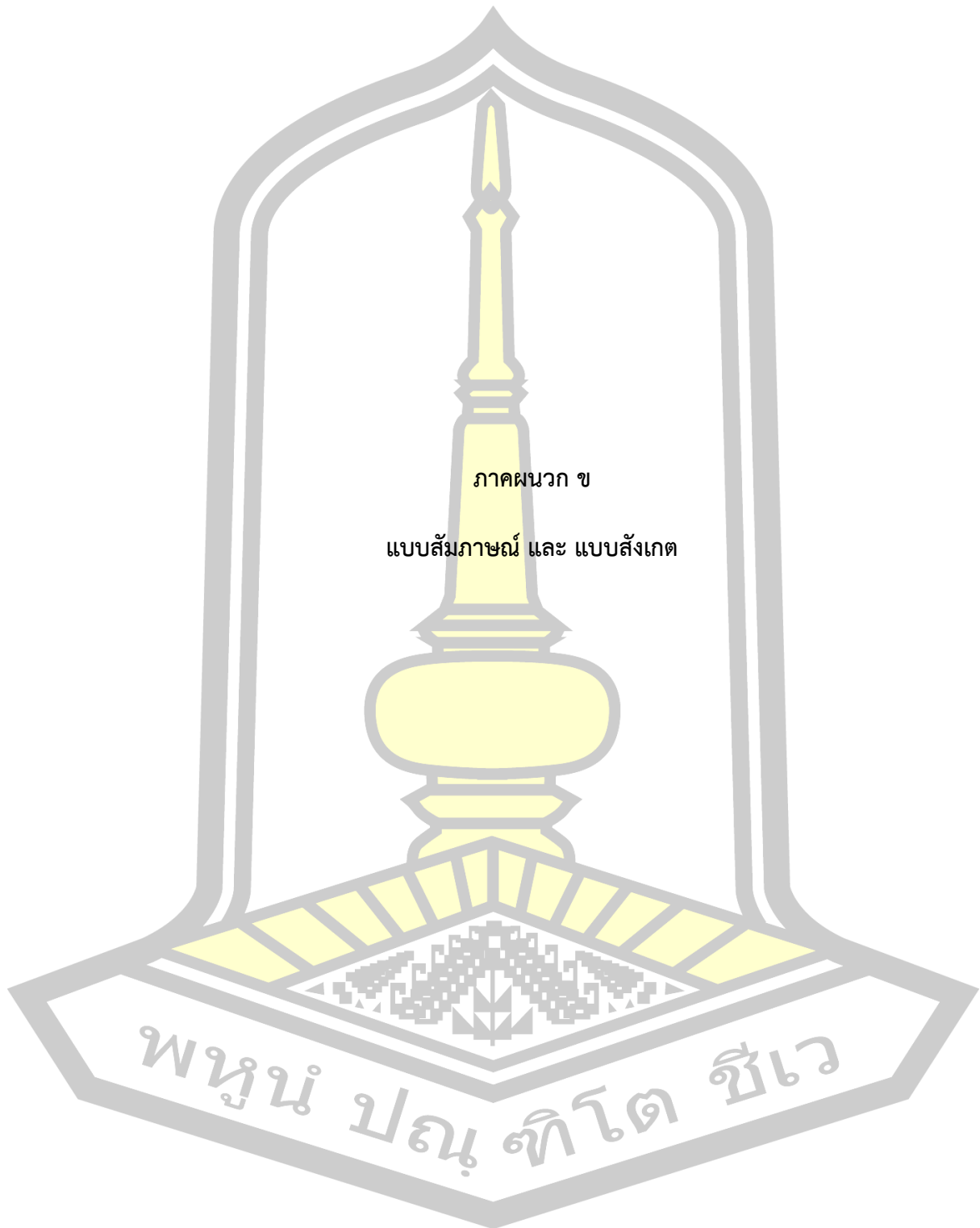
(.....)

หัวหน้ากลุ่มสาระวิชา.....

...../...../.....

ความเห็นผู้บริหาร

แบบสัมภาษณ์นักเรียนผู้บกพร่องทางการมองเห็น

การวิจัยเรื่อง การศึกษาทักษะทางดนตรีของผู้มีความบกพร่องทางการมองเห็นโดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ดนตรีสากล

ผู้วิจัย นาย บัณฑิต ไชยปัญญา

อาจารย์ที่ปรึกษา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สยาม จวงประโคน

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาทักษะทางดนตรีของผู้มีความบกพร่องทางการมองเห็นโดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ดนตรีสากล

คำถามเกี่ยวกับการวิจัย

2.1 นักเรียนมีทักษะทางด้านดนตรีสากลอะไรบ้าง

.....

.....

.....

.....

2.2 นักเรียนรู้จักอัตราจังหวะของโน้ตดนตรีสากลว่ามีจังหวะอะไรบ้าง

.....

.....

.....

.....

2.3 นักเรียนรู้จักค่าของตัวโน้ตทางดนตรีสากลอะไรบ้าง

.....

.....

.....

.....

2.4 ตัวโน้ตดนตรีสากลประกอบไปด้วยโน้ตอะไรบ้าง

.....

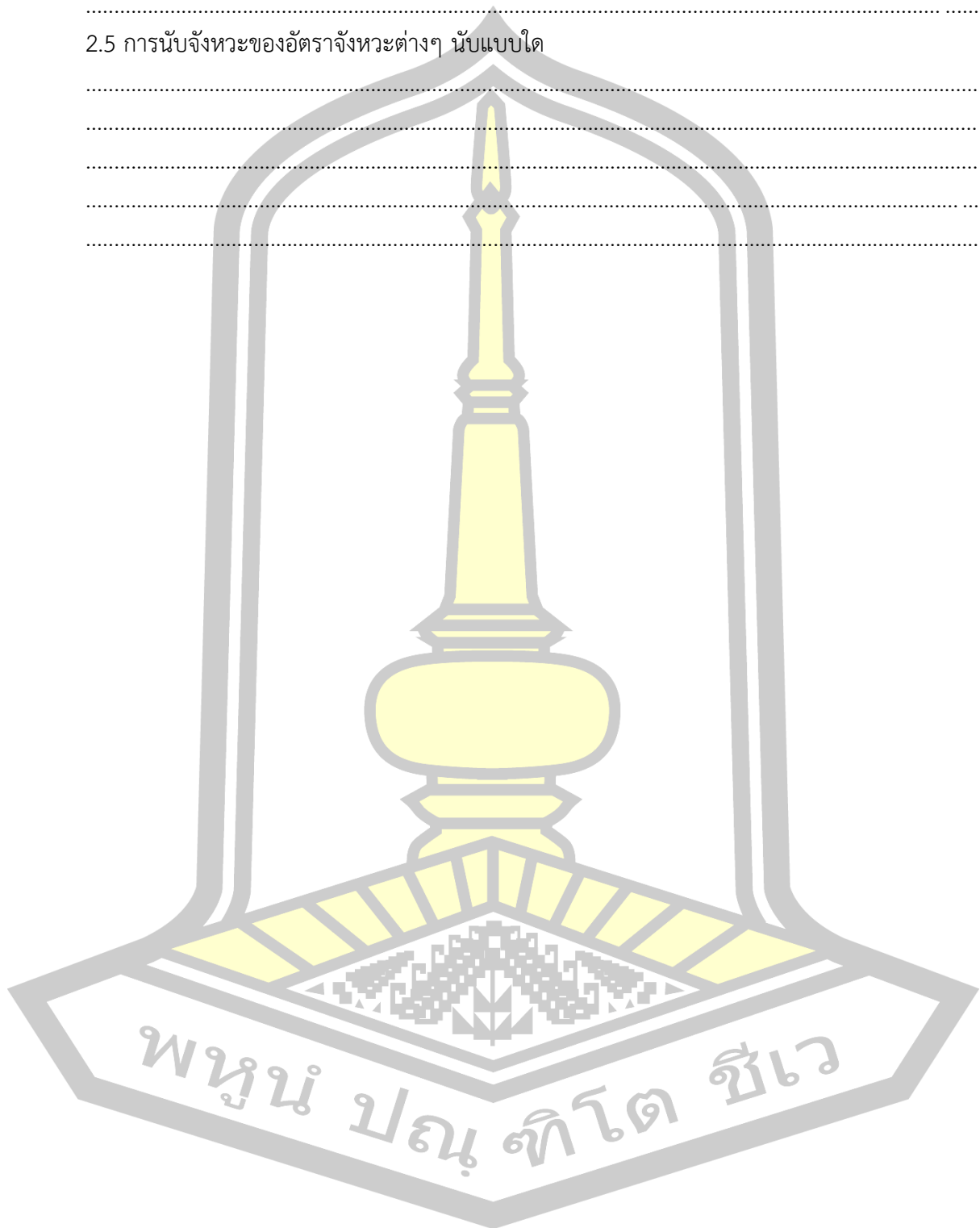
.....

.....

.....

พูน บัณฑิต ไชยปัญญา

2.5 การนับจิ้งหะของอัตราจิ้งหะต่างๆ นับแบบใด

แบบสังเกตการณ์การเรียนรู้ของนักเรียนผู้มีความบกพร่องทางการมองเห็น

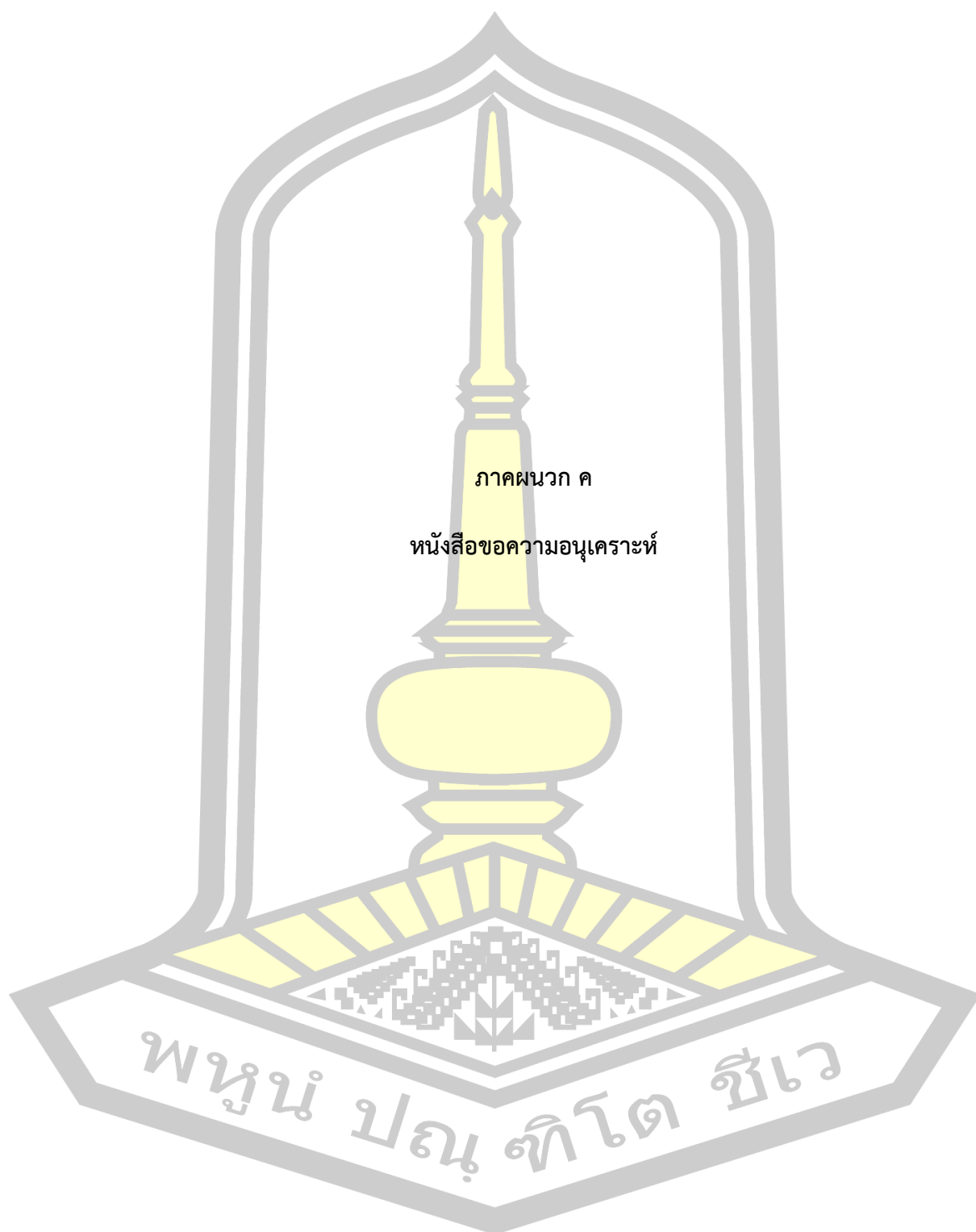
ผู้วิจัย นาย บัณฑิต ไชยปัญญา

อาจารย์ที่ปรึกษา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สยาม จวงประโคน

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาทักษะทางดนตรีของผู้มีความบกพร่องทางการมองเห็นโดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ดนตรีสากล

รายการ	มาตรฐาน				
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปาน กลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
1. นักเรียนรู้จักรูปร่างลักษณะของตัวโน้ตแต่ละตัว					
2. นักเรียนรู้จักอัตราจังหวะของโน้ตดนตรีสากล					
3. นักเรียนรู้จักค่าของตัวโน้ตทางดนตรีสากล					
4. นักเรียนรู้จักชื่อเรียกของตัวโน้ต					
5. นักเรียนรู้จักบรรทัด 5 เส้น					
6. นักเรียนสามารถนำตัวโน้ตจัดเรียงตามอัตรา จังหวะที่กำหนดให้					
7. นักเรียนสามารถปฏิบัติโน้ตที่กำหนดให้(การตบ มือ)					
8. นักเรียนสามารถปฏิบัติโน้ตที่กำหนดให้(การตบ มือตามMetronome)					

ที่ อว 0605.24/ 2451

มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
ตำบลขามเรียง อำเภอกันทรวิชัย
จังหวัดมหาสารคาม 44150

16 กันยายน 2562

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการทำวิทยานิพนธ์

เรียน ผศ.ดร.หิรัญ จักรเสน

- สิ่งที่ส่งมาด้วย
1. แผนการสอน เรื่อง อัตราจังหวะสำหรับผู้บกพร่องทางการมองเห็น ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 4 แผน
 2. แบบประเมินคุณภาพของชุดกิจกรรมการเรียนรู้ดนตรีสากล จำนวน 1 ชุด
 3. แบบประเมินคุณภาพของแบบวัดทักษะการเรียนรู้ จำนวน 1 ชุด

ด้วย นายบัณฑิต ไชยปัญญา นิสิตหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต ระบบนอกเวลาราชการ ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ในหัวข้อ “การศึกษาทักษะทางดนตรีของผู้มีความบกพร่องทางการมองเห็นโดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ดนตรีสากล” และอยู่ระหว่างการเก็บข้อมูลภาคสนาม

ในการนี้ เพื่อให้การเก็บข้อมูลภาคสนามเพื่อประกอบการทำวิทยานิพนธ์ของ นายบัณฑิต ไชยปัญญา เป็นไปด้วยความเรียบร้อยและสมบูรณ์ จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านในการตรวจสอบเครื่องมือการเก็บข้อมูล ตามเอกสารที่แนบมาท้ายบันทึกนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์คมกริช การินทร์)
คณบดีวิทยาลัยดุริยางคศิลป์

สำนักงานเลขานุการ วิทยาลัยดุริยางคศิลป์
โทร./โทรสาร 043-754385

ที่ อว 0605.24/ 247

มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
ตำบลขามเรียง อำเภอกันทรวิชัย
จังหวัดมหาสารคาม 44150

๒ กันยายน 2562

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการทำวิทยานิพนธ์

เรียน ดร.สุวรรณ บัวพันธ์

- สิ่งที่ส่งมาด้วย
1. แผนการสอน เรื่อง อัตราจังหวะสำหรับผู้บกพร่องทางการมองเห็น ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 4 แผน
 2. แบบประเมินคุณภาพของชุดกิจกรรมการเรียนรู้ดนตรีสากล จำนวน 1 ชุด
 3. แบบประเมินคุณภาพของแบบวัดทักษะการเรียนรู้ จำนวน 1 ชุด

ด้วย นายบัณฑิต ไชยปัญญา นิสิตหลักสูตรดุริยางคศาสตรมหาบัณฑิต ระบบนอกเวลาราชการ ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ในหัวข้อ “การศึกษาทักษะทางดนตรีของผู้มีความบกพร่องทางการมองเห็นโดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ดนตรีสากล” และอยู่ระหว่างการเก็บข้อมูลภาคสนาม

ในการนี้ เพื่อให้การเก็บข้อมูลภาคสนามเพื่อประกอบการทำวิทยานิพนธ์ของ นายบัณฑิต ไชยปัญญา เป็นไปด้วยความเรียบร้อยและสมบูรณ์ จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านในการตรวจสอบเครื่องมือการเก็บข้อมูล ตามเอกสารที่แนบมาท้ายบันทึกนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์คมกริช การินทร์)
คณบดีวิทยาลัยดุริยางคศิลป์

สำนักงานเลขานุการ วิทยาลัยดุริยางคศิลป์
โทร./โทรสาร 043-754385

ที่ อว 0605.24/ 24๗1

มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
ตำบลขามเรียง อำเภอกันทรวิชัย
จังหวัดมหาสารคาม 44150

๒ กันยายน 2562

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการทำวิทยานิพนธ์

เรียน ดร.กิตติศักดิ์ สินธุโคตร

- สิ่งที่ส่งมาด้วย
1. แผนการสอน เรื่อง อัตราจังหวะสำหรับผู้ปกครองทางการมองเห็น
ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 4 แผน
 2. แบบประเมินคุณภาพของชุดกิจกรรมการเรียนรู้ดนตรีสากล จำนวน 1 ชุด
 3. แบบประเมินคุณภาพของแบบวัดทักษะการเรียนรู้ จำนวน 1 ชุด

ด้วย นายบัณฑิต ไชยปัญญา นิสิตหลักสูตรดุริยางคศาสตรมหาบัณฑิต ระบบนอกเวลาราชการ ได้รับ
อนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ในหัวข้อ “การศึกษาทักษะทางดนตรีของผู้มีความบกพร่องทางการมองเห็นโดยใช้ชุด
กิจกรรมการเรียนรู้ดนตรีสากล” และอยู่ระหว่างการเก็บข้อมูลภาคสนาม

ในการนี้ เพื่อให้การเก็บข้อมูลภาคสนามเพื่อประกอบการทำวิทยานิพนธ์ของ นายบัณฑิต ไชยปัญญา
เป็นไปด้วยความเรียบร้อยและสมบูรณ์ จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านในการตรวจสอบเครื่องมือการเก็บ
ข้อมูล ตามเอกสารที่แนบมาท้ายบันทึกนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์คมกริช การินทร์)
คณบดีวิทยาลัยดุริยางคศิลป์

สำนักงานเลขานุการ วิทยาลัยดุริยางคศิลป์
โทร./โทรสาร 043-754385

คำสั่งบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
ที่ 55๓ /2562
เรื่อง อนุมัติชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์ และแต่งตั้งอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์
(ภาคการศึกษาที่ 3/2561)

เพื่อให้การดำเนินการจัดทำวิทยานิพนธ์ของ นายบัณฑิต ไชยปัญญา รหัส 60012080003 นิสิต
หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต ระบบนอกเวลาราชการ วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
ดำเนินไปด้วยความเรียบร้อยและมีประสิทธิภาพ อาศัยอำนาจตามข้อ 52 ของข้อบังคับมหาวิทยาลัย
มหาสารคาม ว่าด้วย การศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2557 จึงอนุมัติชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์ และแต่งตั้งที่
ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ดังนี้

ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์ : การพัฒนาการสอนดนตรีสากลสำหรับผู้พิการทางสายตา ในระดับ
ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก : ผศ.ดร.สยาม จวงประโคน

ทั้งนี้ มีหน้าที่ตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาสารคาม ว่าด้วยการศึกษาาระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2557
ข้อ 52 ตั้งแต่วันที่ 20 มิถุนายน 2562 เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ 1 เดือน กรกฎาคม พ.ศ. 2562

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมิ์ทนา กลางคาร)
รองคณบดีบัณฑิตวิทยาลัยฝ่ายวิชาการ
ปฏิบัติราชการแทน คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ	นายบัณฑิต ไชยปัญญา
วันเกิด	วันที่ 26 กันยายน พ.ศ. 2535
สถานที่เกิด	อำเภอน้ำพอง จังหวัดขอนแก่น
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	บ้านเลขที่ 149 หมู่ที่ 3 บ้านห้วยเสือเต้น ตำบลน้ำพอง อำเภอน้ำพอง จังหวัดขอนแก่น รหัสไปรษณีย์ 40310
ตำแหน่งหน้าที่การงาน	-
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	-
ประวัติการศึกษา	พ.ศ. 2553 มัธยมศึกษาปีที่ 6 วิทยาลัยนาฏศิลปกาฬสินธุ์ ตำบลกาฬสินธุ์ อำเภอมือทองกาฬสินธุ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ พ.ศ. 2559 ศึกษาศาสตรบัณฑิต (ศษ.บ.) สาขาวิชาดนตรีคีตศิลป์สากลศึกษา สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ พ.ศ. 2562 ดุริยางคศาสตรมหาบัณฑิต (ดศ.ม.) สาขาดนตรีศึกษา วิทยาลัยดุ ริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
ทุนวิจัย	-
ผลงานวิจัย	-

พจนัน ปณฺ ทิโต ชีเว